

zone

**Vindecarea prin influențarea funcționării
chakrelor – centrii energetici ai corpului subtil**

- Planul emoțional, planul mental, planurile superioare
- Chakrele eterice majore și minore
- Stările de conștiință și meditația; autohipnoza
- Deschiderea chakrelor
- Vindecarea pranică și tratamentul chakrelor
- Vindecarea telepatică atât a atitudinilor mentale, cât și a bolilor fizice
- Vindecarea prin radiație
- 7 formule simbolice pentru vindecarea altor persoane
- 15 reguli pentru autovindecare
- 7 experiențe legate de dezvoltarea chakrelor

ISBN 973-601-733-8

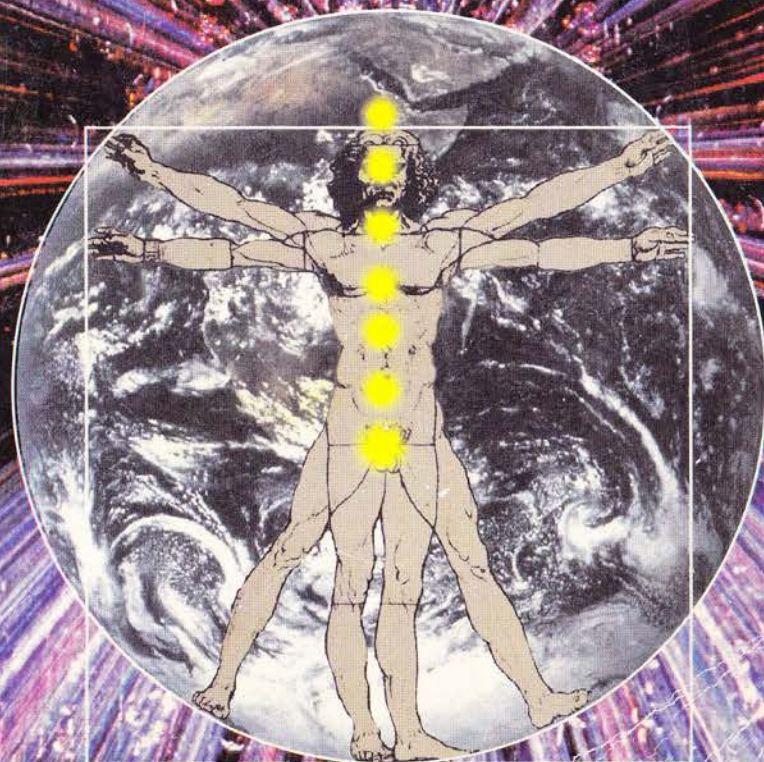
9 789736 017339

ra Teora
.000

interzone

Zachary F. Lansdowne

CHAKRELE ' SI VINDECAREA ESOTERICĂ

Teora

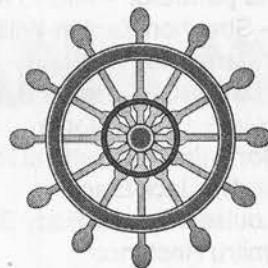
MM=55, 66-68^{da RLL}
blue bird
69

142730
7 5/4

P64
Cost
58-65

66-68 4.5

CHAKRELE ȘI VINDECAREA ESOTERICĂ

COLECȚIA INTERZONE

AU APĂRUT:

1. **Shiatsu** – Tokujiro Namikoshi
2. **Bioritmuri** – Dan Dumitrescu
3. **Kung Fu – Pelerinul taoist** – Deng Ming-Dao
4. **Întrebări pentru un maestru de Zen** – Taisen Deshimaru
5. **Vindecarea traumelor emoționale prin homeopatie** – Peter Chappell
6. **Vindecare prin energia palmelor** – Michio Kushi și Olivia Oredson
7. **Explorarea visurilor** – Strephon Kaplan-Williams
8. **Autovindecare prin tratamente naturiste** – Aurelian Cîrjeu Gogan
9. **Exerciții de Yoga tibetană** – Christopher S. Kilham
10. **Puterea secretă a sinelui** – Chuck Norris
11. **Autovindecarea ochilor** – Joanna Rotté și Koji Yamamoto
12. **Programați-vă succesul!** – Jack Black
13. **Ki – energia vitală** – Louise Taylor și Betty Bryant
14. **Reiki tradițional** – Dumitru Hristenco
15. **Îndrăznește să-ți schimbi viața!** – Wendy Grant
16. **Iridologie** – James și Sheelagh Colton
17. **Yoga pentru oameni ocupați** – Miriam Freedman și Janice Hanks
18. **Chi Kung** – James MacRitchie
19. **Stresul teluric** – Jane Thurnell-Read
20. **Dezvăluirea aurei** – Ruth Berger
21. **Vizualizare creativă împreună cu copiii** – Jennifer Day
22. **Secretele încrederii în sine** – Patricia Cleghorn
23. **Reflexologie și terapie prin culoare** – Pauline Wills
24. **Puterea interioară** – Christopher Kilham
25. **Învingeți stresul!** – Andrew Goliszek
27. **Chakrele și vindecarea esoterică** – Zachary F. Lansdowne
28. **Terapia prin sunete** – Olivea Dewhurst-Maddock
29. **Ninja de fier** – Ashida Kim

VA APĂREA:

Îmbunătățirea vederii – dr. Robert-Michael Kaplan

Zachary F. Lansdowne

CHAKRELE ȘI VINDECAREA ESOTERICĂ

Traducere de Florin Sicoie

Teora

Titlul original: THE CHAKRAS & ESOTERIC HEALING

Translation Copyright © 1998 **Editura Teora**

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin editurii Teora.
Reproducerea integrală sau parțială a textului sau a ilustrațiilor din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil scris al editurii Teora.

Copyright © 1986 Zachary F. Lansdowne

First published by Samuel Weiser, York Beach, Maine, USA as

The Chakras & Esoteric Healing

Distribuție

București: B-dul Al. I. Cuza nr. 39; tel./fax: 222.45.33

Sibiu: Șos. Alba Iulia nr. 40; tel.: 069/21.04.72; fax: 069/23.51.27

Bacău: Calea Mărășești nr. 5; tel./fax: 034/18.18.26

Teora – Cartea prin poștă

CP 79-30, cod 72450 București, România

Tel./fax: 252.14.31

Teora

CP 79-30, cod 72450 București, România

Fax: 210.38.28

Șef de redacție: Mihaela Ștefan

Responsabil de colecție: Marius Dinescu

Redactare: Constantina Paligora

Tehnoredactare: Techno Media

Coperta: Valentin Tănase

NOT: 2189 PAR CHAKRELE, VINDECARE ESOTER

ISBN: 973-601-733-8

Printed in Romania

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

LANDSOWNE, ZACHARY F.

Chakrele și vindecarea esoterică / Zachary F. Lansdowne. -

București : Teora, 1998

136 p. ; 20 cm. - (Interzone ; 27)

Tit. orig.(eng): The chakras & esoteric healing

Bibliogr.

ISBN 973-601-733-8

294.527

615.851.86

SUMAR

Lista tabelelor	6
Mulțumiri	6
Introducere	7
1. ALCĂTUIREA INTERIOARĂ	9
2. CHAKRELE ETERICE	20
3. STĂRILE CONȘTIINȚEI	32
4. VINDECAREA PRANICĂ	54
5. VINDECAREA TELEPATICĂ	66
6. VINDECAREA PRIN RADIATII	76
7. CONCLUZII	84
ANEXE	
I Formule pentru vindecarea altora	88
II Reguli pentru autovindecare	96
III Stadiile evoluției chakrelor	105
IV Experiențe ale evoluției chakrelor	107
V Instrucțiuni pentru dobândirea unei conștiințe superioare	112
Note	118
Bibliografie	128

LISTA TABELELOR

- Tabelul 1. Funcțiile celor patru eteruri din planul fizic, 11
Tabelul 2. Cauzele eterice și emoționale ale bolilor fizice, 14
Tabelul 3. Chakrele eterice majore, 21
Tabelul 4. Chakrele eterice minore, 22
Tabelul 5. Asocierile dintre chakrele eterice și glandele endocrine, 29
Tabelul 6. Funcțiile glandelor endocrine, 30
Tabelul 7. Stările conștiinței, 35
Tabelul 8. Meditații recomandate, 43
Tabelul 9. Diferențierea pranei, 56
Tabelul 10. Relația dintre chakrele eterice și telepatie, 67
Tabelul 11. Liniile de transmisie în vindecarea prin radiații, 79
Tabelul 12. Relațiile dintre chakrele eterice și modalitățile de vindecare, 85

MULȚUMIRI

Ne exprimăm recunoștința față de *Health Science Press*, Essex, Anglia, pentru permisiunea de a reproduce Figura 2: Localizarea chakrelor eterice majore, și față de *Theosophical Publishing House*, Wheaton, Illinois, pentru permisiunea de a reproduce Figura 3: Omul și centrii săi eterici.

INTRODUCERE

În filozofia tradițională yoga, chakrele reprezintă centri de forță spirituală care vitalizează și controlează corpul fizic. Cuvântul sanscrit *chakra* înseamnă „roată”, indicând faptul că acești centri de forță sunt vârtejuri de energii. Scopul cărții este de a explica felul în care se produc diferitele trăiri în conștiința umană și cum are loc vindecarea esoterică, în funcție de chakre, precum și alte aspecte ale alcătuirii interioare a unei persoane.

Conștiința, ca obiect de studiu, va fi abordată din mai multe direcții. Evoluția sa va fi urmărită din punctul de pornire al embrionului uman până la fetus, și apoi prin diferitele stadii ale experienței umane, unde această evoluție se desfășoară potrivit ordinii de dezvoltare pentru chakre. Vor fi discutate meditația și autohipnoza, inclusiv diferențele dintre ele și efectele lor asupra conștiinței. Va fi descris și felul în care practica meditației se schimbă, pe măsură ce conștiința evoluează. De asemenea, vor fi explicate diferențele dintre dezvoltarea spirituală și deschiderea parapsihică.

Vor fi examinate în detaliu următoarele metode de vindecare esoterică: **Vindecarea pranică** – una dintre cele mai vechi și mai răspândite metode de tratament pentru boala trupească. În această abordare, vindecătorul folosește un tip de energie care uneori e numit prana, magnetism sau vitalitate. Această energie poate fi dirijată în mod conștient, astfel încât vitalitatea vindecătorului o înlocuiește sau o întărește pe cea a pacientului. Vindecătorul își utilizează chakrele pentru a asimila prana, a o converti în energie vindecătoare și a distribui apoi această energie. Chakrele pacientului primesc energia, care îl ajută să-și vitalizeze corpul fizic și în special sistemul endocrin; astfel, se obține sănătatea fizică.

Vindecarea telepatică, ce poate fi utilizată fie pentru a transmite idei folositoare, care pot determina atitudinile mentale ale pacientului, fie pentru a călăuzi subconștientul acestuia spre a-i vindeca corpul fizic. Pot fi trimise mai multe tipuri de impulsuri telepatic: intuitive, mentale sau emoționale. Chakrele vindecătorului sunt folosite pentru a transmite aceste impulsuri, iar chakrele pacientului sunt folosite pentru a le recepționa.

Vindecarea prin radiații, ce poate fi realizată atunci când vindecătorul se găsește în acord cu propria natură spirituală interioară. Calitățile care rezultă din acest acord pot fi iradiate către pacient pentru a-i calma emoțiile, a-i stimula compasiunea, a-i întări sufletul și a-l aduce în acord cu propria-i natură spirituală. Chakrele vindecătorului iradiază aceste calități, iar chakrele pacientului le recepționează.

Calea folosită de această carte constă în trecerea în revistă și prelucrarea creatoare a scrierilor aparținând mai multor autori, care au o perspectivă teosofică. Deși nici unul dintre aceștia nu ne oferă un tablou complet și unitar al întregii problematice, prin sintetizarea contribuțiilor lor individuale va fi prezentată o astfel de imagine. Capitolul 1 va defini, pe scurt, anumiți termeni și anumite relații cu privire la alcătuirea interioară a ființei umane. Capitolul 2 va prezenta materialul de fond asupra chakrelor, inclusiv funcțiile, localizările și relațiile lor cu glandele endocrine. Capitolul 3 va lua în discuție diferitele stări ale conștiinței, inclusiv meditația, autohipnoza, dezvoltarea spirituală și deschiderea parapsihică. Capitolele 4, 5 și 6 vor examina vindecarea pranică, cea telepatică și cea radiatorie iar Capitolul 7 va cuprinde concluziile.

De asemenea, cartea include cinci anexe, care oferă o serie de interpretări, în funcție de chakre, ale unor formule simbolice apărute în diverse lucrări, care n-au fost niciodată explicate pe deplin. Anexele I, II și III interpretează simboluri din scrierile lui Alice A. Bailey; Anexele IV și V interpretează simboluri din cea din urmă carte a Bibliei, *Apocalipsa Sf. Ioan Teologul*.

Un set cuprinzător de note identifică sursele numeroaselor idei și afirmații întâlnite pe parcursul următoarelor pagini. Aceste note îi vor îngădui cititorului să investigheze orice aspect al chestiunii care îi trezește un interes special.

1. ALCĂTUIREA INTERIOARĂ

O învățătură fundamentală a teosofiei este aceea că sistemul solar e înșeptit în alcătuirea lui. Pe de o parte, există lumea fizică, ce poate fi percepută cu simțurile obișnuite; pe de altă parte, se spune că mai există șase lumi superioare, alcătuite dintr-o substanță din ce în ce mai spiritualizată, care interpenetrează lumea materială. Acestor lumi, numite *planuri*, li s-au dat nume precise. Se mai spune că orice individ posedă un „vehicul al conștiinței” sau un „trup” în toate planurile. Acest capitol va introduce pe scurt anumiți termeni și anumite relații cu privire la alcătuirea interioară a unui persoane, așa cum este ea înțeleasă de către numeroși scriitori teosofi, cu scopul de a furniza materialul de fond necesar unor capitole ulterioare asupra chakrelor, conștiinței și vindecării.¹

PLANUL FIZIC

Figura 1, de la pagina 10, ilustrează alcătuirea umană, potrivit teosofiei. Această diagramă propune următoarele nume pentru cele șapte planuri din sistemul solar: fizic, emoțional, mental, buddhic, atmic, monadic și adi; planul fizic este cel mai de jos, iar planul adi este cel mai înalt. Deși uneori sunt folosiți alți termeni pentru a desemna cele șapte planuri, denumirile menționate mai sus sunt cele care vor fi utilizate în această prezentare.

Figura 1 indică și faptul că fiecare plan este împărțit în continuare în șapte subplanuri. De exemplu, cel fizic este cel de-al șaptelea sau cel mai de jos plan, fiind alcătuit din următoarele subplanuri:

1. Primul eter
2. Al doilea eter
3. Al treilea eter
4. Al patrulea eter
5. Gazos
6. Lichid
7. Solid

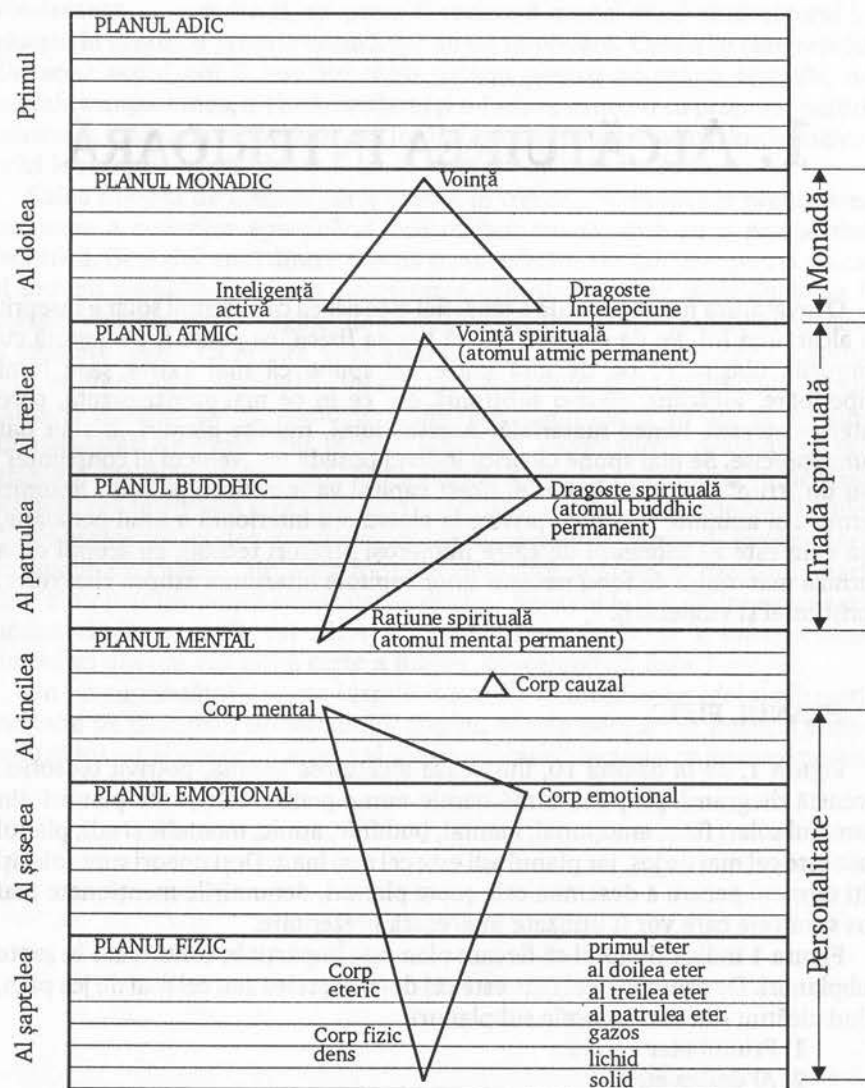

Figura 1 Alcătuirea interioară. Această figură ilustrează alcătuirea umană, potrivit teosofiei. Fiecare din cele șapte planuri este împărțit în șapte subplanuri, indicate de liniile orizontale. Este important pentru cititor să remarce așezarea celor patru triunghiuri ținând seama de subplanuri.

Tabelul 1 Funcțiile celor patru eteruri din planul fizic, potrivit diferitelor surse*

Numele	Funcția după Besant	Funcția după Chaney	Funcția după Saraydarian
Primul eter	Mediu pentru transmiterea gândului de la creier la creier	„Canal pentru transmiterea gândului de la o persoană la alta“	„Ajută la exprimarea formelor de gândire. În el, sunt stocate toate amintirile noastre.“
Al doilea eter	Mediu pentru „formele mai subtile de electricitate“	Canal pentru „sistemele emoționale de unde“ și forța Kundalini	„Transportă căldura și energia către mușchi și sistemul nervos.“
Al treilea eter	Mediu pentru lumină	Canal pentru prana provenită de la Soare	„Produce energii pentru evoluție.“
Al patrulea eter	Mediu pentru electricitatea obișnuită și pentru sunet	„Canal pentru toate forțele fizice cu care suntem familiarizați, inclusiv electricitatea, magnetismul, căldura, sunetul, lumina“	„Transportă un anumit tip de energie, care ajută corpul să asimileze hrana și să se dezvolte.“

* Funcțiile listate în tabel provin din următoarele surse: *Scara vieților* de A. Besant (citat în *Dublul eteric* al lui Powel, p. 3); *Omul – măsura tuturor lucrurilor* de E. C. Chaney, pp. 1-7; și H. Saraydarian, *Cosmosul în Om*, p. 67. Pentru date complete privind publicațiile, trebuie consultată bibliografia.

Cele mai joase subplanuri – gazos, lichid și solid – formează lumea densă a materiei și sunt perceptibile prin cele cinci simțuri fizice. Cele patru planuri superioare reprezintă regiunea eterică. Deși imperceptibile prin mijloace normale, totuși aceste patru eteruri sunt compuse cu adevărat din materie din domeniul fizic. Tabelul 1, de la pagina 11, prezintă funcțiile celor patru subplanuri eterice, în conformitate cu părerile mai multor autori.

Prin similitudine cu planul fizic, împărțit în părți dense și eterice, corpul fizic al unei persoane are două părți:

Corpul fizic dens, care este alcătuit din solide, lichide și gaze, inclusiv din părți ca oasele, sistemul sanguin, sistemul nervos, creierul și glandele endocrine.

Corpul eteric, numit uneori corpul vital, care este alcătuit din cele patru eteruri. În Biblie, se fac referiri la el ca la „potirul de aur” (Ecleziast, 12, 6).

Corpul eteric are următoarele funcții: în pofida naturii subtile, el reprezintă scheletul sau fundamentul fiecărei părți a corpului fizic dens; el vitalizează sau insuflă energie celulelor fizice dense; reprezintă un punct de curățare pentru toate forțele care ajung în planul fizic din dimensiuni superioare, acestea fiind făcute să treacă prin sistemul nervos, prin cel endocrin și prin cel sanguin; el este transmițătorul și receptorul impulsurilor telepatice de natură intuitivă, mentală sau emoțională; și, în fine, asigură canalul pentru conștiința focalizată fizic, încât aceasta să exprime lumi mai subtile. Corpul eteric se găsește sub pragul conștiinței și este identificat, în general, numai în funcție de vitalitatea sau de lipsa de vitalitate a individului. Cei șapte centri majori de forță ai săi, numiți chakre, vor fi avute în vedere în Capitolul 2.²

La rândul ei, planeta are un corp fizic dens și un corp eteric. Corpul planetar dens este lumea tangibilă, familiară, a percepțiilor obișnuite prin simțuri. Chiar dacă, în mod normal, corpul eteric planetar nu este perceptibil, el joacă un rol-cheie în înțelegerea procesului de vindecare, deoarece constituie un intermediar important pentru transmiterea de energii de la vindecător la pacient. După cum veți afla din Capitolele 4, 5 și 6, corpul eteric planetar poate fi folosit ca mediu pentru difuzarea energiilor pranică, telepatică și prin radiații.

PLANUL EMOȚIONAL

Cel de-al șaselea plan ilustrat în Figura 1 este cel emoțional, care, la rândul său, este compus din șapte subplanuri. Corpul emoțional al unei persoane e presupus a fi alcătuit din materia celor șapte subplanuri. El are următoarele funcții:

Să facă posibilă simțirea. Corpul emoțional convertește vibrațiile primite din planul fizic în senzații, care sunt apoi transmise corpului mental (acesta va fi analizat în subcapitolul următor), unde se materializează sub formă de percepții. Corpul emoțional poate adăuga unei senzații calitatea de „plăcută” sau „neplăcută”, astfel încât aceasta e exprimată de minte ca o percepție plăcută sau neplăcută. De asemenea, corpul emoțional are posibilitatea de a corela o senzație cu orice sentiment, ca dorința, teama sau invidia.

Să joace rolul unei punți între minte și materia fizică. Procesul gândirii pune în mișcare materia mentală, ceea ce face corpul emoțional să vibreze, deci să influențeze substanța eterică, ce acționează apoi asupra materiei dense a creierului fizic. Orice proces de gândire necesită coordonarea corpului mental cu creierul fizic dens.

Să joace rolul unui vehicul independent al conștiinței și acțiunii. Există mai multe căi prin care poate fi atinsă această independență: pe durata stărilor normale de trezie, când conștiința veghează, puterile simțurilor emoționale (inclusiv clarviziunea și claraudiția) pot fi puse în acțiune; în timpul somnului sau al transei, corpul emoțional poate să se separe de cel fizic și să funcționeze ulterior independent; iar după moarte, conștiința se poate retrage în corpul emoțional și să-lășlui în planul emoțional.³

Cunoașterea corpurilor subtile e necesară, întrucât ne ajută să identificăm sursa unei boli fizice. Mai multe stări ale corpului eteric și ale celui emoțional care pot conduce la boală sunt înscrise în Tabelul 2 – cum ar fi, de pildă, congestia în corpul eteric, sau dezaprobarea, în corpul emoțional. De asemenea, e posibil ca boala să-și aibă originea în corpul mental, dar acest caz e mai puțin frecvent. Oricum, pot exista cauze externe pentru boală, inclusiv accidente, epidemiile, malnutriția și ereditatea.

PLANUL MENTAL

O persoană are trei puncte focale de percepție în cel de-al cincilea plan, sau planul mental. Primul punct focal de percepție este *corpul mental*, numit uneori spiritul palpabil inferior; acesta este alcătuit din particule ale celor mai de jos părți ale planului mental. Corpul mental are legături cu cunoașterea, cu particularitățile sau cu ceea ce se cheamă gânduri concrete: de exemplu, un copac, un automobil sau un triumfi. Prin contrast, corpul cauzal (vezi în continuare) se ocupă de principii sau de gânduri abstracte: copaci sau automobile în general, sau principiul triumfiularității, comun tuturor triumfiurilor. Corpul mental are următoarele funcții: să servească drept vehicul

Tabelul 2 Cauzele eterice și emoționale ale bolii fizice*

Corpul	Cauza	Descrierea*
Eteric	Congestie	„Această congestie în punctul de intrare și de ieșire din corpul eteric este cea care e răspunzătoare pentru punerea în pericol a curgerii libere a forței vitale, având drept urmare o rapidă cedare în fața bolilor.”
	Lipsa de coordonare și integrare	„Forma fizică, în aspectele ei dense, este prea slab legată de forma eterică sau de echivalentul ei. Aceasta conduce la o stare de atrofie și la slăbiciune, care îl predispune pe om la boală sau la sănătate subredă.”
	Suprastimularea centrilor	„Orice parte a corpului fizic se găsește într-o stare constantă de stimulare, de efort galvanic, cu o activitate corespunzătoare în sistemul nervos, care – dacă nu este corect reglată – poate conduce la o mare suferință.”
Emoțional	Emoția necontrolată și necorespunzător reglată	„Tendința spre dezaprobare, spre antipatii violente și spre dușmăniile bazate pe dezaprobare sau pe un complex de superioritate generează mare parte din aciditatea de care suferă majoritatea oamenilor.”
	Dorința inhibată	„Acolo unde dorința este inhibată ... apare posibilitatea contractării unor boli extrem de grave – cancer, congestia plămânilor și anumite boli de ficat –, precum și groaznică maladie a tuberculozei.”
	Dorința nestăpânită	„Trebuie remarcat că acolo unde dorința e nestăpânită și necontrolată, și nu este prezentă nici o inhibiție, apar boli ca tulburările sifilitice, homosexualitatea și inflamațiile, precum și febrele.”
	Teama și neliniștea	„Ele slăbesc vitalitatea omului într-o asemenea măsură încât acesta devine predispus la boală. Napasta gripei își are rădăcinile în teamă și neliniște.”
	Iritarea	„E interesant de remarcat că anumite forme ale tulburărilor de vedere sunt cauzate de aceasta.”

* Materialul din acest tabel provine din cartea lui Alice Bailey, *Vindecarea esoterică*, pp. 24-88. Inițial, această lucrare a fost publicată în 1953, apoi a fost retipărită de Lucis Publishing Company, New York, în 1977.

pentru gândirea concretă; să exprime gânduri concrete prin intermediul corpului emoțional, creierului eteric și creierului fizic dens; să dezvolte calitățile memoriei și imaginației; și, în fine, să funcționeze, pe măsură ce evoluția continuă, aidoma unui vehicul separat al conștiinței în planul mental.⁴ Figura 1 definește personalitatea ca fiind compusă din corpul fizic (atât dens, cât și eteric), din corpul emoțional și din corpul mental, între care corpul mental reprezintă cel mai înalt aspect al personalității.

Corpul causal, numit uneori lotus egoic sau suflet, este locul unde se depozitează esența sau înțelepciunea obținută din experiențele unei persoane, care se mărește treptat, o dată cu trecerea timpului. Biblia se referă la el ca la o „casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri” (II Corinteni 5, 1). Numai substanța celui de-al treilea subplan e vitalizată în corpul causal al unei persoane nedezvoltate, după cum o indică Figura 1, substanța din cel de-al doilea subplan fiind pusă în activitate pe măsură ce evoluția continuă, astfel încât, în ultimă instanță, corpul causal se poate extinde asupra celui de-al doilea și asupra celui de-al treilea subplan mental. Deoarece corpul causal reprezintă vehiculul pentru gândirea abstractă, o persoană neevoluată poate dispune numai de un volum limitat de o astfel de gândire, în vreme ce un mare filosof, care posedă materie superioară activă în corpul său causal, e capabil de o gândire profundă, implicând elevație, subtilitate și înțelepciune. O altă funcție a corpului causal este aceea de a trimite fluxul conștiinței către creierul superior, ceea ce-i îngăduie unei persoane să fie conștientă de sine, de gândurile și de sentimentele sale. Iar atunci când corpul causal e suficient de evoluat, el poate transmite personalității însușiri provenind din planurile superioare.⁵

Mintea spirituală, numită uneori mintea abstractă superioară, constă în substanță provenită doar de pe cel mai înalt subplan mental. Mintea spirituală reflectă natura divină înăscută, prin claritate, capacitate de sinteză și atotcuprindere. Atunci când această minte este trează, persoana e capabilă să perceapă toate formele în perspectiva lor corectă și să înțeleagă realitatea cu o claritate care nu e distorsionată de iluzii și de vrajă. Mintea spirituală are două funcții: de a poseda intuiții, care reprezintă percepții limpezi și directe ale adevărilor, și de a da claritate gândirii abstracte, prin corpul causal, și gândirii concrete, prin corpul mental.⁶

Ca să rezumăm, corpul mental se ocupă de *cunoaștere* sau de gândirea concretă; corpul causal se ocupă de *înțelepciune*, care reprezintă roadele obținute dintr-o lungă experiență; iar mintea spirituală se ocupă de *intuiții*, care sunt percepții clare și directe ale adevărilor.

PLANURILE SUPERIOARE

Potrivit teosofiei, sinele real este monada, care, uneori este numită și spiritul; el este o unitate de conștiință, o scânteie din Focul Suprem. Lumea monadei reprezintă cel de-al doilea plan, sau planul monadic, dar rădăcinile vieții ei se găsesc în primul plan, sau planul adi. Ar putea părea că monada se află la distanță; și totuși, potrivit acestei teorii, ea este un sine al persoanei, sursa interioară a ființei ei, izvorul vieții acesteia.⁷

Expresia „conștiința într-un plan” înseamnă puterea de a răspunde vibrațiilor acelui plan particular. Trebuie reamintit faptul că toate cele șapte planuri se întrepătrund. Adeseori, o persoană care este conștientă în planul fizic, este total inconștientă în planurile superioare, deoarece ea nu și-a organizat suficient corpurile superioare pentru a primi și transmite vibrații superioare. În mod similar, o monadă, anterior ciclului ei evolutiv, este conștientă în planul secund, dar e total inconștientă în cele cinci planuri inferioare.⁸

Pentru a-și dezvolta conștiința pe cele cinci planuri inferioare, o monadă poate decide să-și inițieze ciclul evolutiv, care începe ca o involuție inconștientă în aceste planuri inferioare, urmată de evoluția conștientă în afara acestor planuri. Deoarece o monadă dispune de libera alegere, ea înaintea și se orientează singură în acțiunea de pătrundere în planurile inferioare ale materiei, care reprezintă câmpul de manifestare sau universul încincit.⁹

După cum reiese din Figura 1, o monadă posedă trei calități ale conștiinței: voință, dragoste-înțelepciune și inteligență activă. La începutul ciclului evolutiv, aceste calități creează unde vibratorii, ce fac materia să vibreze în cel de-al treilea, al patrulea și al cincilea plan. Materia care vibrează în cel de-al treilea plan, sau planul atmico, e numită „atom atmico permanent” și reprezintă voința spirituală; materia care vibrează pe cel de-al patrulea plan, sau planul buddhic, e numită „atom buddhic permanent” și reprezintă dragostea spirituală; iar materia care vibrează în cel de-al cincilea plan, sau planul mental, e numită „atom mental permanent” și reprezintă mintea spirituală.¹⁰

Voința spirituală, dragostea spirituală și mintea spirituală luate la un loc formează ceea ce se cheamă „triada spirituală”, care, uneori, mai e numită și individualitate sau transpersonalitate:

Voința spirituală exprimă calitatea voinței din monadă; ea se deosebește de dorință, care exprimă motivația centrată pe sine, pentru personalitate. Atunci când e trează, voința spirituală devine o forță imanentă, propulsoare, purificatoare și conducătoare, având legătură cu stabilirea relațiilor umane corecte și cu distrugerea oricăror lucruri ce stânjenesc cursul liber al vieții.¹¹

Dragostea spirituală exprimă calitatea dragoste-înțelepciune a monadei, și nu e nici sentiment, nici afecțiune. Atunci când e trează, dragostea spirituală

elimină simțul de izolare, îi îngăduie germenului divin să fie văzut în toate formele, permite ca realitatea atotcuprinderii (sau unitatea esențială a tuturor ființelor) să fie percepută și conduce la o adevărată compasiune.¹²

Mintea spirituală exprimă calitatea inteligenței active a monadei; ea a fost descrisă în subcapitolul anterior. Atunci când e trează, mintea spirituală conferă claritate gândirii abstracte, prin corpul cauzal, și gândirii concrete, prin corpul mental.

Cuvântul *reflexie* e folosit atunci când o forță manifestată pe un plan superior e împinsă în jos, către un plan inferior, unde e condiționată de un tip mai grosolan de materie, astfel încât o parte din puterea efectivă e pierdută în forța reflectată. Triada spirituală reflectă natura monadei și reprezintă canalul prin care monada funcționează în câmpul de manifestare. Triada spirituală poate fi imaginată ca un germen de viață divină, cuprinzând potențialitățile care, mai târziu, în cursul evoluției, vor fi dezvoltate sub formă de puteri. La începutul ciclului evolutiv, triada spirituală are latența unei semințe proaspăt plantate; dar, în final, această sămânță va deveni o frumoasă floare, exprimându-și pe deplin forma, culoarea și parfumul. Există mai multe stadii pentru acest ciclu evolutiv, care ar putea fi desemnate ca preumane, umane și postumane.¹³

Figura 1 ilustrează relația care există în cursul stadiului uman de evoluție. Acest grafic arată că triada spirituală (voința spirituală, dragostea spirituală și mintea spirituală) cuprinde planul atmico, planul buddhic și subplanul mental superior. Pe de altă parte, personalitatea (corpul mental, corpul emoțional, corpul eteric și corpul fizic dens) cuprinde cele patru subplanuri mentale inferioare, planul emoțional și planul fizic. De aici, rezultă că există un gol, întinzându-se peste două subplanuri mentale, între triada spirituală și personalitate. Au fost descrise două „punți” diferite care trec peste acest gol: **Sutratma** este curentul direct al vieții, curgând dinspre monadă, prin triada spirituală și corpul cauzal, către personalitate, unde se fixează în inima eterică. Acest curent al vieții controlează circulația sângelui pretutindeni în corpul fizic.¹⁴ **Sutratma** e definit în sanscrită drept „firul care leagă toate eurile din ființa umană cu divinul”, iar Biblia se referă la el ca la „frânghia de argint” (Ecleziast 12, 6).

Corpul cauzal, într-o stare evoluată, îi îngăduie personalității să trezească voința spirituală, dragostea spirituală și mintea spirituală. Corpul cauzal poate fi imaginat ca fiind o „punte iluminată” care e construită prin meditație, muncă și eforturi constante de a aduce la lumină intuițiile.¹⁵

Ca să rezumăm, omul este, în esență, *monada* (sau spiritul), reflectându-se ca *triada spirituală* în câmpul de manifestare, demonstrând prin evoluția graduală *corpul cauzal* (sau sufletul) și folosind *personalitatea* ca pe un mijloc

de a intra în contact cu cele trei planuri inferioare, pentru a câștiga experiență. Astfel, persoana din planul fizic este o monadă, dar se exprimă pe sine cu ajutorul triadei spirituale, a corpului causal și a personalității sale. Deoarece monada dispune de libera alegere, persoana din planul fizic dispune și ea de libera alegere, care reprezintă moștenirea ei spirituală. Individul evoluează luând decizii și învățând din efectele (fie bune, fie rele) acelor decizii.

După cum s-a menționat mai sus, scopul evoluției este de a dezvolta conștiința. În cazul stadiului uman de evoluție, se urmărește dezvoltarea corpului causal, ceea ce înseamnă dobândirea de înțelepciune prin experiențe. În timp ce monada, triada spirituală și corpul causal sunt, în totalitate, libere de conflicte interioare, e evident faptul că, adeseori, personalitatea e plină de răutate, suferință și desperare; dar această situație se produce numai din cauza unui gol sau a unei lipse de evoluție în corpul causal.¹⁶ Cu alte cuvinte, natura potențială a unei persoane e divinitatea; dar, datorită ignorării adevăratei sale naturi, ea își poate pune multe piedici în cale. Scopul evoluției este de a înfrunta aceste probleme și de a mări nivelul de înțelepciune prin depășirea lor. Deci, conform acestei perspective, toate problemele au până la urmă un efect binefăcător și joacă un rol pozitiv. După cum se spune și în Biblie, un om „se desăvârșește prin pătimire” (Evrei 2, 10).

Deși această discuție referitoare la evoluția monadelor poate părea extrem de abstractă, procesul involuției inconștiente, urmată de evoluția conștientă, se produce în fiecare zi, cu ocazia oricărui viciu, a tolerării propriilor slăbiciuni sau a oricărei emoții negative. Un om se dedă unui viciu ca să câștige experiență, ignorând complet răul pe care și-l face; după ce „dă cu capul de zid”, suferința îl silește în mod lucid să dezlege și să refacă toți pașii de mai înainte; în cele din urmă, el reușește să se elibereze de viciul lui, deoarece omul a fost mai important decât propria-i decădere, și întreaga sa experiență conduce la o nouă înțelepciune. La fel, se spune că monada e neștiutoare în privința celor cinci planuri inferioare de manifestare și decide să se implice în aceste planuri inferioare, că suferința care rezultă din limitare conduce până la urmă la evoluția în afara acestor planuri inferioare și că întregul ciclu produce o expansiune a conștiinței. Exact aceeași temă e descrisă în Biblie, sub forma parabolei fiului risipitor (Luca 15, 11-32).

Ce implicații are această filosofie pentru vindecare?

Boala reprezintă o contribuție pozitivă sau o lecție ce trebuie dată pacientului. O persoană e capabilă să-și sporească înțelepciunea numai învățând din situațiile dificile. Fiecare situație dificilă este, de fapt, o componentă a unui câștig viitor. Prin urmare, nu e nevoie să existe nici o opoziție față de o boală. **Boala nu are nici un fel de existență sau de putere reală.** Ea nu pare să existe decât datorită neștiinței pacientului în privința propriei sale naturi

spirituale. Dar dacă golul din corpul causal ar fi umplut, atunci boala aparentă ar dispărea repede. Deci, adevărata vindecare rezidă mai degrabă într-o iluminare a pacientului decât într-o luptă cu boala. Cu toate acestea, pacientul poate să nu se găsească într-o stare sau într-un punct de evoluție în care să fie posibilă o astfel de iluminare. Într-un astfel de caz, s-ar putea dovedi potrivit să se aplice paliative și metode de ameliorare care să ajute la construirea vieții-tip și la stimularea vitalității. Aceste metode pot include remedii alopatice sau homeopatice, sau se poate utiliza metoda vindecării pranice descrise în Capitolul 4; în orice caz, toate acestea vor da numai rezultate temporare. Pe de altă parte, metoda telepatică și metoda prin radiații, descrise în Capitolele 5 și 6, pot ajuta la iluminarea pacientului, ajutându-l astfel să obțină rezultate durabile. Deci, ar fi recomandabil ca un vindecător să lucreze pe mai multe niveluri în același timp.

Orice vindecare este o autovindecare; în ultimă instanță, pacientul trebuie să se vindece singur. Într-adevăr, pentru fiecare persoană, adevăratul scop al evoluției este de a-și mări gradul de conștiință prin depășirea propriilor limite. Fără îndoială, un vindecător poate încă juca un rol util, aidoma unui catalizator, ajutându-și pacientul să-și atingă țelul. În chimie, un catalizator e definit ca o substanță care rămâne neschimbată, deși crește rata de reacție dintre celelalte substanțe. De exemplu, enzimele acționează ca și catalizatori în digerarea hranei, permițând schimburilor chimice să se producă în prezența lor. Deși pacientul trebuie să se vindece singur, acest proces poate fi ușurat de prezența catalitică a unui vindecător esoteric.

2. CHAKRELE ETERICE

Acest capitol va analiza chakrele eterice, inclusiv funcțiile, localizările și relațiile lor cu glandele endocrine. Informațiile respective se vor referi cu precădere la aspectul-tip al vieții fizice, dar, totodată, vor asigura fundalul de care e nevoie pentru toate subiectele ulterioare. Prin contrast, capitolul următor va lua în considerație aspectul conștiinței.

FUNCȚIILE

Bailey descrie corpul eteric în felul următor: „Corpul eteric este un corp compus în întregime din linii de forță și din puncte în care aceste linii de forță se intersectează, și astfel, formează (intersectându-se) centri de energie”.¹

În sanscrită, aceste linii de forță sunt numite *nadis*, iar centrele de energie sunt numite *chakras*. Nadis-ul constituie o rețea extensivă intangibilă de energii; se presupune că sistemul nervos fizic este o concretizare a nadis-ului. Acolo unde nu se intersectează decât câteva linii de forță se formează o *chakră* minoră. Dar acolo unde se întâlnesc și se încrucișează mari curenți de energie, așa cum se întâmplă în cap și de-a lungul șirei spinării, se formează o *chakră* majoră.

Cele șapte chakre importante sunt menționate în Tabelul 3, de la pagina 21, împreună cu localizările, forțele și organele lor dense asociate. Acești centri sunt creștetul, fruntea, gâtul, inima, plexul solar, regiunea sacrală și regiunea bazală. Totuși, uneori, alți autori folosesc denumiri diferite.

Cele douăzeci și una de chakre minore sunt menționate în Tabelul 4, de la pagina 22, împreună cu localizările asociate. Cu toate acestea, în capitolele următoare, nu se vor face referiri decât la patru dintre ele: cei doi centri care, împreună, constituie *chakra* splenică și cei doi centri din palme. De fapt, numeroși autori consideră *chakra* splenică (în locul celei sacrale) ca fiind unul dintre cei șapte centri majori.

Tabelul 3 Chakrele eterice majore*

Chakra	Localizare aproximativă	Tipul de forță	Organele dense
Creștetul	Vârful capului	Voința spirituală Sintetic Dinamic	Creierul superior Ochiul drept
Fruntea	Între sprâncene	Forța sufletului Viziunea Magnetic Lumina Intuiția	Creierul inferior Ochiul stâng Nasul Sistemul nervos
Gâtul	În spatele gâtului	Energia creatoare Sunetul	Aparatul respirator Traiectul alimentar
Inima	Între omoplați	Forța vitală Conștiința de grup	Inima Sistemul circulator Sângele Nervul vag
Plexul solar	Mult sub omoplați	Forța astrală Emoția Dorința Atingerea	Stomacul Ficatul Vezica biliară Sistemul nervos Organele sexuale
Regiunea sacrală	Zona lombară inferioară	Forța vitală Forța fizică Energia vitală Viața animală	
Regiunea bazală	Baza șirei spinării	Energia voinței Viața universală Kundalini	Rinichii Șira spinării

* Materialul din acest tabel a fost adaptat după cartea lui Alice Bailey, *Vindecarea esoterică*, p. 45, publicată de Lucis Publishing Company, New York, în 1977.

Tabelul 4 Chakrele eterice minore*

Chakre minore	Localizarea pe corpul fizic
2	„Există două în fața urechilor, în apropierea locului de care sunt prinse oasele fălcilor.“
2	„Există două chiar deasupra sânilor.“
1	„Există una acolo unde se prind oasele pieptului, în apropierea glandei tiroide. Aceasta, împreună cu cei doi centri de pe piept, constituie un triunghi de forță.“
2	„Există două – câte una pe fiecare palmă.“ <i>figura de deget</i>
2	„Există două – câte una pe fiecare talpă.“ <i>împănala</i>
2	„Există două, chiar în spatele ochilor.“ <i>bulbucii ochilor</i>
2	„Există, de asemenea, două, legate de gonade.“
1	„Există una în apropierea ficatului.“
1	„Există una legată de stomac; de aceea, ea e înrudită cu plexul solar, dar nu e identică.“
2	„Există două legate de splină. În realitate, ele formează un singur centru, dar un astfel de centru e format din cele două, suprapuse una peste cealaltă.“
2	„Există două – câte una în spatele fiecărui genunchi.“
1	„Există un centru puternic care este strâns legat de nervul vag. Acesta se numără printre cei mai puternici, fiind privit de unele școli de ocultism drept un centru major; nu se găsește în coloana vertebrală, dar nu e situat la mare distanță de glanda timus.“
1	„Există una care se găsește în apropierea plexului solar și îl leagă pe acesta de centrul de la baza șirei spinării; astfel, apare un triunghi format din centrul sacral, plexul solar și centrul de la baza șirei spinării.“

* Materialul din acest tabel a fost adaptat după cartea lui Alice Bailey, *Vindecarea esoterică*, p. 465-466, publicată de Lucis Publishing Company, New York, în 1977.

La rândul lor, corpurile emoțional și mental posedă centri de forță care sunt replici ale centrilor din corpul eteric. Dar, în afară de situația în care se formulează explicit în alt fel, cuvântul *chakra* se va referi, în această carte, numai la un centru de forță eterică, și nu la un centru aflat pe un plan superior.

Fiecare din cele șapte chakre majore vitalizează zona corpului fizic din jurul ei, atât porțiunile eterice, cât și cele dense, inclusiv chakrele minore și organele dense. Tabelul 3 menționează unele dintre aceste organe dense asociate cu fiecare chakră. Sănătatea unui organ e văzută ca fiind dependentă de starea chakrei cu care se află în legătură – de exemplu, dacă chakra e în echilibru, dacă e suprastimulată sau substimulată.

O chakră majoră evoluează de-a lungul timpului și trece dintr-o stare inertă, semisomnolentă, într-o stare activă, pe deplin dezvoltată. Atunci când o chakră se dezvoltă, ea dobândește capacitatea de a lucra cu forțe suplimentare și de a îndeplini funcții suplimentare. Unele forțe, asociate cu fiecare chakră majoră, sunt descrise în Tabelul 3. Urmează enumerarea unora dintre funcțiile fiecăreia din cele șapte chakre majore, la care se adaugă chakra splenică, atât în stările subdezvoltate, cât și în cele dezvoltate: **Chakra creștetului** vitalizează creierul mare (sau creierul superior) și leagă fluxul conștiinței de corpul causal. Atunci când e dezvoltată, ea înregistrează înțelepciunea din corpul causal, intuițiile din mintea spirituală și devoțiunea pentru ajutorul dezinteresat din voința spirituală.

Chakra frontală vitalizează cerebelul (sau creierul inferior) și sistemul nervos central (care constă în fibre nervoase din componența trunchiului cerebral și măduvei spinării). Atunci când e dezvoltată, această chakră concentrează înțelepciunea, intuițiile și devoțiunea pentru ajutorul dezinteresat (toate primite prin intermediul chakrei din creștet), care, ulterior, vor putea fi folosite pentru controlul și stăpânirea personalității. Chakra frontală nu e un organ creator în același sens în care este centrul energetic din zona gâtului, dar, în schimb, ea exprimă intenția de a crea, care se află în spatele creativității active. **Chakra gâtului** vitalizează plămânii și aparatul vocal, înregistrând, totodată gânduri concrete provenind din corpul mental (primite prin intermediul chakrei plexului solar). Atunci când este dezvoltată, chakra gâtului răspunde de puterea și de claritatea din corpul causal (primite prin intermediul chakrei frontale, îngăduind creativității să fie exprimate în gândire, vorbire și scriere).

Chakra inimii leagă fluxul vieții (sutratma) de monadă, iar acest flux controlează circulația sângelui, care, în schimb, hrănește celulele individuale ale trupului. Această chakră vitalizează și totodată controlează nervul vag, cel mai mare nerv din sistemul nervos parasimpatic (care activează involuntar mușchii ce refac energia trupului). Atunci când e dezvoltată, ea înregistrează compasiunea provenită din dragostea spirituală, care e trăită ca un sens al unității cu ceilalți.

Chakra plexului solar vitalizează sistemul nervos simpatic (care activează involuntar mușchii ce mobilizează corpul pentru acțiune). Această chakră e considerată ca fiind dezvoltată la o ființă umană medie sau obișnuită, caz în care înregistrează emoții ce pot încorpora atât sentimente din corpul emoțional, cât și gânduri concrete din corpul mental.

Chakra splenică asimilează prana (aceasta va fi discutată în Capitolul 4) din atmosferă, care, ulterior, vitalizează întregul sistem de chakre majore și minore. Se consideră că se găsește într-o stare dezvoltată la toate ființele umane.

Chakra sacrală vitalizează viața sexuală și organele de reproducere. Și ea este considerată a fi dezvoltată.

Chakra bazală vitalizează rinichii. De asemenea, hrănește toate părțile corpului fizic cu principiul dător de viață, cu voința de a trăi, conducând la instinctul fundamental de autoconservare. Atunci când e dezvoltată, ea permite ca devoțiunea pentru ajutorul dezinteresat, provenind din voința spirituală, să fie înregistrată în mod continuu de către chakra din creștetul capului.²

După cum reiese din lista anterioară, numai chakrele creștetului, inimii și plexului solar pot primi în mod direct energii din planurile superioare. Orice altă chakră poate primi o energie de plan superior numai după ce aceasta a fost inițial recepționată de către una din aceste trei chakre.³

Deoarece fiecare chakră majoră este capabilă să vitalizeze sau să controleze o porțiune a corpului fizic dens, ne putem aștepta ca o persoană care și-a dezvoltat o chakră specială să afișeze o anumită anormalitate în activitatea organelor asociate, în sensul că această activitate va fi, într-un fel, diferită de aceea a unei persoane cu o chakră nedevelopată. Deși știința contemporană e incapabilă să detecteze în mod direct prezența unei chakre, totuși, cu ajutorul instrumentelor contemporane, ar fi posibil să detectăm diferențe în activitatea organelor asociate cu o chakră. În acest fel, am fi în stare să tragem concluzii în privința efectelor fiziologice ale unei chakre și să constatăm dacă o anumită chakră este sau nu dezvoltată.

Motoyama a prezentat acest tip de cercetare experimentală.⁴ El a arătat că existau mai multe diferențe fiziologice în cadrul unui grup de indivizi, despre care se spunea că și-ar fi dezvoltat chakra inimii, atunci când acesta a fost comparat cu un alt grup care nu beneficiase de aceeași dezvoltare.

LOCALIZĂRI

Mai mulți autori au descris localizările chakrelor. Leadbeater afirmă că acest corp eteric se proiectează întrucâtva dincolo de conturul corpului fizic dens și că centrii majori apar ca niște „roți“, ca niște „adâncituri, asemeni unor

farfurioare“, sau ca niște „vârtejuri“ la suprafața acestuia. Această descriere justifică denumirea de *chakra*, deoarece aceasta, în sanscrită înseamnă roată. El mai spune că o chakră majoră are un diametru cam de cinci centimetri atunci când este nedevelopată și o mărime mai mare după dezvoltare.⁵

Bailey face afirmații asemănătoare. Conform concepției sale, corpul eteric se extinde în afara corpului fizic dens, iar chakrele fac parte din acea zonă a corpului eteric situată în exterior. În particular, ea afirmă că chakra creștetului se găsește „chiar deasupra vârfului capului“, chakra frontală se găsește „chiar în fața ochilor și frunții“, iar cele cinci chakre spinale (a gâtului, inimii, plexului solar, sacrală și bazală) sunt poziționate în „echivalentul eteric al șirei spinării“, care se află în spatele corpului fizic dens.⁶ În plus, ea spune că acești centri spinali se găsesc la cel puțin cinci centimetri de coloana vertebrală fizică densă, în cazul unei persoane nedevelopate, și chiar mai departe, în cazul unei persoane obișnuite.⁷

Din păcate, Bailey n-a publicat niciodată o schemă care să indice localizările chakrelor, în conformitate cu teoria ei. Cu toate acestea, Tansley a reușit să ilustreze localizările chakrelor majore, după cum reiese din Figura 2. Diagrama lui este în acord cu descrierea făcută de Bailey în următorul mod: cei cinci centri spinali sunt reprezentați prin linii continue, care arată că aceștia se găsesc în spatele corpului; iar centrul frunții (sau ajna) e reprezentat printr-o linie întreruptă, care arată că el se află în fața corpului.⁸

Pe de altă parte, unii autori au afirmat că chakrele se găsesc în poziții cu totul diferite de cele indicate de descrierea lui Bailey și de diagrama lui Tansley. De fapt, Bailey însăși recunoaște că, în mod obișnuit, persoanele cu calități de medium consideră că chakrele plexului solar și gâtului s-ar găsi în fața trupului.⁹ Pentru scopurile prezentului studiu, vom adopta localizările indicate de către Bailey și Tansley; astfel, vom presupune că chakrele spinale se află cam la șapte centimetri și jumătate în spatele coloanei vertebrale dense, în cazul unei persoane obișnuite.

GLANDELE ENDOCRINE

Corpul fizic are patru sisteme principale pentru distribuirea energiei: **Vehiculul eteric**, cu liniile lui de forță și cu cele șapte chakre majore pe post de puncte focale pentru înregistrarea și distribuirea energiei. **Sistemul nervos**, care include ramura centrală, cea simpatică și cea parasimpatică.

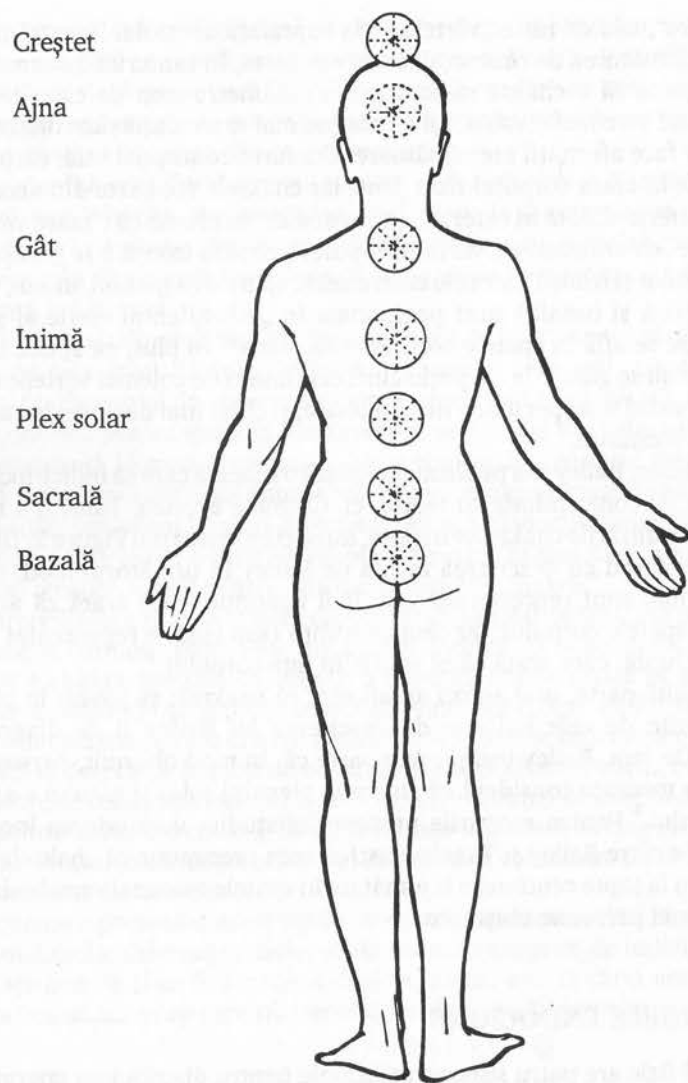

Figura 2 Localizarea chakrelor eterice majore. (Adaptate după cartea lui D. V. Tansley, *Radionica și anatomia subtilă a omului*, p. 29. Această lucrare a fost publicată pentru prima dată în 1972, și a fost retipărită în 1980 de către Health Science Press, Essex, Anglia.)

Sistemul glandular endocrin, care servește la reglarea diferitelor aspecte ale trupului prin secretarea de hormoni.

Sistemul sanguin, care transportă energiile de la cele trei sisteme anterioare pe tot cuprinsul corpului fizic dens.¹⁰

Acest subcapitol va examina relația dintre glandele endocrine și chakre. O glandă e denumită endocrină dacă secretă o substanță specifică, pe care o varsă direct în sânge, și dacă această substanță exercită un efect specific asupra vreunui organ sau proces de la distanță. Această substanță specifică e numită hormon și ea poate fi imaginată ca fiind un mesager chimic, de la glandă către organul sau procesul-țintă.

Glandele neendocrine ale trupului dispun de tuburi (sau canale) bine definite, care acționează ca niște căi de trecere de la fiecare glandă către un singur punct. De exemplu, glandele salivare varsă în gură saliva prin canale asemănătoare tuburilor. Prin contrast, glandele endocrine nu posedă canale, fiind nevoite să folosească vasele de sânge ale corpului drept canale de comunicare. Celulele glandelor endocrine se află în contact strâns cu capilarele sângelui și își varsă hormonii direct în aceste vase. În consecință, hormonii endocrini se bucură de o distribuție mult mai largă decât aceea pe care o au produșii neendocrini.

Atât sistemul endocrin, cât și sistemul nervos ajută la coordonarea funcționării organelor și proceselor ce au loc în părți distincte ale corpului fizic dens. Cu toate acestea, există o importantă diferență calitativă între modurile în care acționează aceste două sisteme. Sistemul endocrin acumulează prin secretare o concentrare utilă în sânge a substanțelor sale chimice active, hormonii, iar această concentrare e menținută pe perioade de timp apreciabile. Prin urmare, sistemul endocrin e implicat în răspunsuri cu început lent și care durează mult. Pe de altă parte, sistemul nervos folosește lanțuri de neuroni ca mediu de comunicare, iar această organizare permite răspunsuri de mare viteză și de scurtă durată.

Care este relația dintre glandele endocrine și chakre? Chaney consideră aceste glande ca fiind echivalenții fizici denși ai chakrelor: „Chakrele eterice sunt glandele corpului eteric. Glandele forme fizice sunt echivalenți cristalizați și instrumente pentru chakre”¹¹. Conform teoriei sale, glandele sunt influențate de chakre: „În practică, s-a observat că starea unei chakre, percepută prin clarviziune sau diagnosticată prin atingere, are o influență clară asupra glandelor endocrine aflate în interiorul sferei ei de influență”¹². Iar Bailey face legătura dintre glande și arta vindecării:

„Unul dintre efectele aplicării energiei vindecătoare (prin mijlocirea oricărui centru care determină zona în interiorul căreia e localizat punctul de fricțiune) este stimularea glandei asociate și activitatea ei

crescută. În ultimă instanță, glandele sunt intermediari între vindecător și pacient, între centru și corpul fizic dens, și între corpul eteric și sistemul lui automat, vehiculul receptor dens în plan fizic.¹³

În citatul de mai sus, termenul *centru* se referă la una dintre chakrele eterice majore.

În Tabelul 5, de la pagina 29, mai mulți autori asociază câte o glandă endocrină specifică fiecăreia din chakrele majore. Niciodată doi dintre acești autori nu cad într-un totu de acord, iar o astfel de situație demonstrează cel puțin că aceste surse sunt independente. O explicație pentru unele dintre aceste diferențe este faptul că Bailey consideră chakra splenică drept o chakră minoră, în vreme ce ceilalți autori o consideră ca fiind una dintre cele șapte chakre majore.

Consultând Tabelul 5, putem face următoarea observație: autorii care scriu despre chakre se contrazic frecvent unii pe alții. Ca atare, cititorul e sfătuit să fie sceptic în privința valabilității tuturor surselor ce oferă informații asupra chakrelor. Cu toate acestea, punctul de vedere al acestei cărți consideră informațiile provenind de la Bailey ca fiind corecte.

Tabelul 6, de la pp. 30-31, prezintă hormonii și funcțiile unora dintre glandele incluse în Tabelul 5, în conformitate cu un manual obișnuit de endocrinologie. Atunci când îl veți examina, e util să remarcăți următoarele aspecte: glanda pituitară are doi lobi, anterior și posterior, iar hormonii sunt menționați separat pentru fiecare lob. Deoarece glanda pituitară secretă nouă hormoni cunoscuți, unii influențând alte glande, ea e numită adesea „glanda principală” a corpului. Glanda suprarenală are și ea două părți: partea exterioară, numită cortex, care înconjoară porțiunea centrală (medulara), hormonii fiind menționați separat pentru fiecare din aceste porțiuni. Gonadele se referă la testiculele bărbaților și la ovarele femeilor, ele fiind trecute ca atare în Tabelul 6.

Glanda pineală, timusul, ficatul și splina sunt incluse în Tabelul 5, și nu în Tabelul 6. Endocrinologia obișnuită consideră glanda pineală și timusul ca fiind probabil glande endocrine, numai că funcțiile precise ale hormonilor lor nu sunt bine înțelese. Poate că necunoașterea rezultă din faptul că aceste glande nu funcționează complet la un adult până când nu se dezvoltă chakrele lor corespunzătoare.¹⁴ Deși se știe că ficatul și splina îmbogățesc sângele cu materii importante, ele nu sunt considerate în mod curent ca fiind glande endocrine.

Tabelul 5 Asocierile dintre chakrele eterice și glandele endocrine, potrivit diferitelor surse*

Chakra	Glanda endocrină asociată				
	Bailey	Beasley	Chaney	Gardner	Schwarz
Creștetului	Pineală	Pineală	Pineală	Pineală	Pineală
Frunții	Pituitară	Pituitară	Pituitară	Pituitară	Pituitară
Gâtului	Tiroidă	Tiroidă, paratiroide	Tiroidă	Tiroidă	Tiroidă
Inimii	Timus	Timus	Timus	Timus	Timus
Plexului solar	Pancreas	Suprarenale, pancreas	Ficat	Suprarenale	Suprarenale
Splenică	Splină	Splină	Splină	Splină, pancreas	Splină
Sacrală	Gonade	Gonade	–	–	Gonade
Bazală	Suprarenale	–	Suprarenale, gonade	Gonade, glanda pituitară	–

* Sursele folosite în acest tabel sunt, după cum urmează: materialul lui Bailey provine din *Vindecarea esoterică*, p. 142; materialul lui Beasley, din *Vindecarea corpului subtil*, p. 36; asociațiile lui E. C. Chaney sunt din *Comorile de pe Arborele Vieții* (*Cartea vieții Așarei*, volumul 2, numărul 9), pp. 1-7; materialul lui Gardner este din *Vindecarea magnetică vitală*, p. 7; iar asociațiile lui Schwarz sunt din *Sistemele umane de energie*, p. 14. Pentru o informare completă, cititorul are la dispoziție bibliografia.

Tabelul 6 Funcțiile glandelor endocrine*

Glanda	Hormonul	Funcția sau efectul
Pituitară anterioară	Tirotrop (TSH)	Stimulează glanda tiroidă să-și secrete hormonii.
	Adrenocorticotrop (ACTH)	Stimulează centrul suprarenal să-și producă hormonii.
	Hormonul melanocito-stimulator (MSH)	Funcția, la om, e nesigură.
	Hormonul foliculino-stimulator (FSH)	Stimulează maturizarea ovulului și producerea de estrogen la femeie.
	Hormonul luteinizant (LH)	Stimulează spermatogeneza la bărbat.
	Hormonul lactogen (LTH)	Declanșează eliberarea ovulului matur și producerea de progesteron și estrogen la femeie. Stimulează secretația de testosteron la bărbat.
Pituitară posterioară	Hormonul de creștere	Stimulează producerea de lapte la femeie. Acționează și ca hormon de creștere.
	Oxitocină	Controlază creșterea generală a corpului și influențează metabolismul grăsimilor, proteinelor și hidraților de carbon.
	Vasopresină	Stimulează contracția mușchilor uterini în timpul nașterii și provoacă evacuarea laptelui.
Hipotalamus	Neurohormoni	Controlul primar al reabsorbției apei din tubii renali și produce contracția mușchilor netezi.
	Cortizon și cortizol	Declanșează eliberarea hormonilor tropici pituitari.
	Aldosteron	Ajută la controlul balanței glucoză-glicogen, al echilibrului apei, al utilizării proteinelor și metabolismului general.
Medulara suprarenală	Epinefrină	Controlază echilibrul mineral, în principal pe cel al sodiului și al potasiului.
		Stimulează sistemul nervos, sistemul circulator și intensifică eliberarea glucozei din ficat.

Tabelul 6 (continuare)

Glanda	Hormonul	Funcția sau efectul
Tiroidă	Norepinefrină	Mărește rata metabolică, contractă vasele sanguine.
	Tiroxină	Controlează metabolismul hidraților de carbon.
	Parathormon	Reglează metabolismul calciului și potasiului.
Pancreas	Insulină	Mărește depozitarea de glicogen din ficat, micșorează nivelul zahărului în sânge, influențează echilibrul apei; factor principal în reglarea trecerii glucozei în celule.
	Glucagon	Stimulează eliberarea glucozei din ficat.
	Estrogen	Inițiază pregătirea uterului pentru oul fertilizat, stimulează și păstrează caracteristicile sexuale secundare feminine.
Ovar	Progesteron	Necesar pentru prevenirea avortului embrionului, stimulează pregătirea finală a uterului pentru oul fertilizat.
	Gonadotropină corionică	Acționează împreună cu ceilalți hormoni sexuali feminini pentru păstrarea sarcinii.
	Relaxină	Relaxează ligamentele pelvisului, pentru a lărgi canalul de trecere pentru naștere.
Testicule	Androgen	Stimulează și păstrează caracteristicile sexuale secundare masculine.
Tractul digestiv	Secretină	Stimulează eliberarea sucului pancreatic.

* Materialul din acest tabel e adaptat după cartea *Hormonii* de R. LeBaron, pp. 152-156. Această lucrare a fost publicată de Bobbs-Merrill, New York, în 1972.

3. STĂRILE CONȘTIINȚEI

Acest capitolul va examina relațiile dintre chakrele eterice și latura conștientă a vieții fizice, inclusiv subiecte cum ar fi evoluția conștiinței, efectele meditației și ale autohipnozei asupra sa și diferențele dintre dezvoltarea spirituală și deschiderea psihică.

EVOLUȚIA CONȘTIINȚEI

Una dintre metodele ce ne înlesnesc înțelegerea conștiinței umane constă în a o pune în contrast cu experiența animală. S-a remarcat că libera alegere și „momentele de reflecție” sunt prezente în conștiința umană, dar că ele sunt absente la animale, deoarece atât comportamentul, cât și memoria acestora sunt instinctive.¹ O altă denumire pentru momentul de reflecție este conștiința de sine, acest termen urmând să fie folosit în capitolul de față. Conștiința de sine este un tip de conștiință care e independent de activitatea mentală și ne îngăduie să fim conștienți de noi înșine, de gândurile și de sentimentele noastre.

Voința spirituală este o altă însușire care poate fi prezentă în conștiința umană, dar, în schimb, este absentă la animale. Voința spirituală reflectă plenitudinea și unitatea intrinsecă a vieții și reprezintă un impuls interior conștient, în vederea stabilirii armoniei și relațiilor corecte. Prin contrast, animalele posedă un simț inconștient al unității cu natura.²

Acest capitol va lua în considerare evoluția conștiinței omenesci. Ouspensky descrie următoarele patru stări: somn, conștiință relativă, conștiință de sine și conștiință obiectivă. El arată că somnul și conștiința relativă sunt, în general, singurele stări în care își trăiește viața un om, și că stările de conștiință de sine și conștiință obiectivă devin accesibile numai după o luptă aspră și prelungită.³

Aceste patru stări ale conștiinței pot fi interpretate din punctul de vedere al cunoașterii. Pe durata primei stări, cea de somn, care este pur subiectivă și pasivă, nimic din ceea ce are legătură cu lumea exterioară nu poate fi cunoscut.

În cea de-a doua stare, cea a conștiinței relative, individul este treaz, dar înțelegerea lui e deformată, astfel încât poate afla numai adevărul relativ. În cea de-a treia stare, cea a conștiinței de sine, el poate afla întregul adevăr despre sine. Iar în cea de-a patra stare, cea a conștiinței obiective, el poate afla întregul adevăr despre lume.⁴

Aceste patru stări pot fi interpretate și din punctul de vedere al celor două însușiri descrise mai sus: conștiința de sine și voința spirituală. În starea de somn, un om n-are nici conștiință de sine, nici voință spirituală. În starea a doua (conștiința relativă), el are străfulgerări atât de conștiință de sine, cât și de voință spirituală, care sunt urmate de lungi intervale de ceea ce s-ar putea numi lipsă de concentrare. În cea de-a treia stare (conștiința de sine), el trăiește fără întreruperi respectivul sentiment, dar are numai străfulgerări de voință spirituală. Iar în cea de-a patra stare (conștiința obiectivă), el trăiește neîntrerupt atât conștiința de sine, cât și voința spirituală.

Chiar dacă o persoană conștientă de nivel mediu se găsește în starea de conștiință relativă, ea se poate considera ca aflându-se în starea de conștiință de sine. De fapt, dacă cineva ar fi întrebat dacă este sau nu conștient de sine, ar răspunde, probabil, că este conștient, și asta ar fi corect, întrucât întrebarea l-a făcut să trăiască vag acea senzație în acel moment, dar, în clipa următoare, conștiința sa de sine va dispărea, chiar dacă persoana respectivă va mai ține totuși minte răspunsul și se va crede conștientă de sine. Problema constă în faptul că, atunci când o persoană este lipsită de concentrare, ea este incapabilă să-și dea seama că e lipsită de concentrare; în schimb, e nevoie de o străfulgerare de conștiință de sine pentru ca o persoană să aibă posibilitatea de a realiza că a fost lipsită de concentrare mai înainte.⁵ Ca o analogie, o persoană care visează nu este, în general, conștientă de faptul că visează; în schimb, ea trebuie să se trezească înainte de a putea realiza că mai înainte visa.

Prin urmare, cel dintâi obstacol cu care se confruntă o persoană atunci când încearcă să atingă conștiința de sine este convingerea ei că are deja în stăpânire această stare. Sugerăm următorul experiment pentru a dovedi faptul că o persoană nu este, în general, conștientă de sine. Cel care experimentează trebuie să ia un ceas și să urmărească mișcarea secundarului, rămânând, în același timp, conștient de sine. Acest experiment nu reprezintă același lucru cu practica de concentrare, unde efortul e făcut numai pentru a se obține focalizarea asupra unui anumit obiect; o astfel de concentrare poate fi menținută pentru o perioadă considerabilă de timp, mai ales dacă devine absorbție hipnotică. În schimb, în acest experiment, persoana încearcă să-și mențină simultan conștiința atât asupra ceasului, cât și asupra sa. Ouspensky susține că un individ mediu poate face acest experiment numai pentru aproximativ două minute, ceea ce reprezintă limita conștiinței sale de sine. Mai mult decât

atât, dacă va încerca să repete experimentul prea curând, îl va găsi mai dificilă decât prima dată.⁶ Acest experiment demonstrează faptul că persoanele obișnuite au numai conștiință relativă, ceea ce înseamnă că ele pot trăi doar scurte străfulgerări de conștiință de sine.

Acest capitol va folosi terminologia lui Ouspensky, cu o singură excepție: cea de-a doua stare, cea de conștiință relativă, va fi împărțită în șase stări distincte, astfel încât vor fi cu totul nouă stări. Tabelul 7, de la p. 35, înregistrează toate cele nouă stări de conștiință și le leagă de chakre dezvoltate, de regnurile naturii și de inițieri.

Fiecare din ultimele șapte stări menționate în Tabelul 7 e exprimată prin dezvoltarea unei chakre majore. După ce se dezvoltă fiecare chakră, persoana e capabilă să înscrie o calitate în plus dintr-o dimensiune superioară celei fizice, aceasta îngăduindu-i să experimenteze o expansiune a conștiinței.

Au fost descrise șapte regnuri ale naturii, fiecare regn avându-și propriul set unic de caracteristici.⁷ Cu toate acestea, doar patru dintre ele prezintă importanță în acest capitol: cel vegetal, cel animal, cel uman și sufletul. Tabelul 7 arată că un individ poate trăi o stare de conștiință care corespunde fiecăruia dintre aceste patru regnuri ale naturii.

Termenul *Inițiere* se referă la o expansiune a conștiinței, care, mai degrabă, rezultă din efortul propriu al persoanei; există șanse reduse să fie ceva conferit acesteia de altcineva. Deși au fost descrise nouă inițieri spirituale, numai primele cinci pot fi experimentate de un aparținător al regnului uman, și de aceea numai acestea cinci sunt incluse în Tabelul 7. Cu toate că există denumiri mistice creștine, buddhiste și hinduse pentru aceste inițieri, în discuția care urmează sunt utilizați numai termenii mistici creștini.⁸

Cele nouă stări de conștiință sunt:

Starea de somn: cea mai de jos stare înregistrată în Tabelul 7. În această fază, corpul fizic are atât vitalitate, cât și simțire inconștientă, dar e lipsit de conștiință. Cu alte cuvinte, corpul reacționează la contact, dar nu are vreo percepție cognitivă a mediului din preajmă. Această stare este similară regnului vegetal și perioadei de început a embrionului uman.

Starea hipnotică: cea de-a doua stare înregistrată în Tabelul 7. Acum, persoana e conștientă de mediul din preajmă, dar nu posedă conștiință de sine și voință spirituală. Această stare e similară aceleia a regnului animal și a fătusului uman înainte de naștere. În timpul trezirii din somn sau al adormirii, starea hipnotică e trăită temporar. Hipnoza poate fi indusă deliberat, în diferite moduri (prin autosugestie, de exemplu).

Starea senzorială: prima stare experimentată după naștere. Chakra sacrală începe să se dezvolte cam la vremea nașterii, îngăduindu-i persoanei în cauză să aibă străfulgerări postnatale de conștiință de sine și de voință spirituală,

Tabelul 7 Stările conștiinței

Starea conștiinței	Descriere	Regn al naturii	Chakră dezvoltată	Inițiere	În misticismul creștin	În budism	În hinduism
Somn	Simțire fără conștiință	Vegetal	-	-	-	-	-
Hipnoză	Conștientizarea mediului din preajmă; nici conștiință de sine, nici voință spirituală	Animal	-	-	-	-	-
Senzorială	Străfulgerări de conștiință de sine și de voință spirituală; identificarea cu corpul fizic și căutarea satisfacției senzoriale	Uman	Sacrală	-	-	-	-
Estetică	Aprecieri estetice; interese legate de mândrie și vanitate	Uman	A plexului solar	-	-	-	-
De compasiune	Sentiment de compasiune față de alții	Uman	A inimii	Prima	Nașterea la Bethleem	Sotapatti	Parivrajaka
Creatoare	Claritate în gândire și voință; creativitate într-o anumită strădanie	Uman	A gâtului	A doua	Botezul în Iordan	Sakadagamin	Kitichaka
Intuitivă	Ușurință în exprimarea înțelepciunii intuitive	Uman	A frunții	A treia	Schimbarea la Față	Anagamin	Hamsa
Conștiință de sine	Starea constantă de conștiință de sine; conștientizarea întregului adevăr despre sine	Uman	A creștetului	A patra	Răstignirea	Arhat	Paramahansa
Conștiință obiectivă	Starea constantă de voință spirituală; conștientizarea întregului adevăr despre lumea obiectivă	Suflet	Bazală	A cincea	Înviearea	Asekha	Jivanmukhta

care uneori, luate împreună, sunt denumite „vocea conștiinței”. Prezența celor două însușiri reprezintă o trăsătură distinctivă a regnului uman. În această stare, persoana se identifică total cu corpul său fizic dens și urmărește adesea scopuri de satisfacere senzuală, deși conștiința îi îngăduie să distingă între comportamentul responsabil și cel iresponsabil. Dacă ține cont de îndrumările conștiinței sale, ea poate atinge stări superioare de conștiință, care-i revelează progresiv o parte mai mare din identitatea sa spirituală.⁹

Starea estetică: aceasta e starea individului mediu (cu excepția copiilor mici și a sălbaticilor neciopliți) și corespunde unei chakre dezvoltate a plexului solar. Persoana poate aprecia activitățile artistice, culturale și muzicale, dar se lasă adesea în voia unor emoții negative, cum ar fi teama, vinovăția și furia. Ea urmărește mai ales țelurile egocentrice ale mândriei și vanității, ceea ce conduce la conflicte interioare și la confruntarea cu alții. După ce trăiește suferința asociată cu viața egocentrică, individul poate căuta o cale superioară. Astfel, se poate strădui să fie detașat și obiectiv în privința comportamentului său fizic, să devină conștient de competitivitatea sa, ca și de sentimentele care generează acel comportament, și să încerce apoi să exprime sentimente de cooperare.¹⁰

Starea de compasiune: aceasta e asociată cu o chakră dezvoltată a inimii, iar prima inițiere spirituală e numită „Nașterea la Bethleem”. Persoana e capabilă să trăiască dragostea spirituală, concretizată în compasiune sau într-un sentiment de unitate cu alții. Drept urmare, ea este capabilă să-și disciplineze comportamentul fizic, astfel încât acționează în general într-un mod moral și etic. Dar, datorită menținerii scopurilor egocentrice, ea regresează adesea în stări inferioare de conștiință. Persoana a atins numai faza de „naștere” a unui mod spiritual de viață, dar nu și deplina maturitate a acestuia, ceea ce produce conflicte interioare între noua realizare și natura sa inferioară. În consecință, individul poate căuta să atingă un nivel superior de stăpânire de sine prin rezolvarea conflictelor sale emoționale în următorul fel: devenind detașat și obiectiv față de propriile sentimente; identificând gândurile și concepțiile concrete care sunt responsabile de sentimentele sale conflictuale sau care stau la baza lor; iar apoi folosindu-și corpul mental pentru a schimba acele gânduri și concepții, ceea ce conduce la apariția altor sentimente.¹¹

Starea creativă: corespunde unei chakre dezvoltate a gâtului, iar a doua inițiere e numită „Botezul în Iordan”. Corpul causal al persoanei transmite putere și claritate corpului ei mental, permițând gândirii concrete să fie exprimată într-un mod creativ. Cuvântul „botez” înseamnă purificare. Acum, individul e în stare să-și purifice mai ușor natura emoțională și poate funcționa ca o personalitate integrată. Totuși, e posibil să resimtă o nouă limitare: gândirea concretă poate fi denaturată de iluzii și autoînșelare. Astfel, acesta

poate căuta să atingă un nivel superior de stăpânire de sine devenind detașat și obiectiv față de gândurile sale concrete, iar apoi folosind înțelepciunea corpului causal pentru a aprecia și a ghida gândirea concretă a corpului său mental.¹²

Starea intuitivă: corespunde unei chakre dezvoltate a frunții, iar cea de-a treia inițiere e numită „Schimbarea la Față”. Mintea spirituală a persoanei transmite claritate gândirii abstracte prin corpul ei causal, îngăduind înțelepciunii intuitive să fie exprimată ușor. Prin urmare, individul poate funcționa ca un corp causal și o personalitate integrate, ceea ce reprezintă o stare nouă, sau „transfigurată”, de a fi. Cu toate acestea, e posibil să resimtă o nouă limitare: exprimarea înțelepciunii poate fi inadecvată, deoarece ea reprezintă mai degrabă un răspuns al memoriei decât o percepție directă a adevărului. Drept rezultat, persoana poate căuta să atingă un nivel superior al stăpânirii de sine devenind detașată și obiectivă față de gândurile ei abstracte, iar apoi folosind intuițiile minții spirituale pentru a aprecia și a ghida înțelepciunea corpului ei causal.¹³

Starea de conștiință de sine: corespunde unei chakre dezvoltate a creștetului, iar cea de-a patra inițiere e numită „Răstignirea”. Persoana deține o conștiință de sine continuă, ceea ce înseamnă o permanentă conștientizare detașată a gândurilor sale abstracte, a gândurilor concrete, a sentimentelor emoționale și a comportamentului fizic. În stările anterioare, ea nu avea o asemenea conștiință de sine, deoarece era prea puternic identificată fie cu corpul causal, fie cu personalitatea sa. Dar, în starea actuală, respectiva identificare s-a estompat. În consecință, individul primește intuiții din partea minții sale spirituale, care-i dezvăluie deplinul adevăr despre sine, ceea ce duce la moartea sau „răstignirea” falselor idei, iluzii și autoînșelări remanente. Prin acest proces de conștiință de sine, e posibil ca el să realizeze că „sinele” – pe care îl apără și îl cultivă, care poate ataca și poate fi atacat – este numai un concept pe care și l-a construit singur. Drept rezultat, el poate căuta să atingă un nivel și mai înalt de stăpânire de sine, abandonând în mod progresiv toate scopurile egocentrice din viața sa, fără nici un sentiment de pierdere sau de regret.¹⁴

Starea de conștiință obiectivă: aceasta e asociată cu o chakră bazală dezvoltată, iar a cincea inițiere e numită „Învierea”. Individul a abandonat tot egocentrismul, iar acum își exprimă voința spirituală, care e trăită ca o consacrare interioară în vederea efectuării unui serviciu impersonal și a stabilirii unor relații umane corecte. Voința spirituală era prezentă în stările anterioare de conștiință, dar numai în această stare finală persoana exprimă în mod continuu respectivul impuls spiritual. Prin urmare, ea își exprimă în mod continuu și dragostea spirituală, iar deplinul adevăr cu privire la lumea obiectivă e revelat de intuiții provenite de la mintea sa spirituală. Cum triada

spirituală e compusă din voința spirituală, dragostea spirituală și mintea spirituală, în prezent persoana e capabilă să funcționeze ca o triadă spirituală, corp cauzal și personalitate integrate. Ea e acum „înviată” într-un nou regn al naturii, regnul sufletelor, deși mai poate funcționa într-un trup omenesc în planul fizic.¹⁵

Fiecare din stările precedente ale conștiinței are o însușire asociată. Însușirea specifică unei stări inferioare e mai puțin subtilă decât cea specifică unei stări superioare, dar o stare inferioară include și străfulgerări ale însușirilor superioare. Fiecare dintre stările umane (de la cea senzorială la conștiința de sine) posedă un sentiment de limitare care poate motiva persoana să atingă starea superioară următoare. Și fiecare stare trebuie dezvoltată potrivit ordinii prezentate.

O implicație a teoriei existenței chakrelor este faptul că stările umane de conștiință sunt finite și discrete. O chakră e fie dezvoltată, fie nedevelopată, iar o persoană e capabilă să stea într-o stare sau în alta, în funcție de cât de multe chakre sunt dezvoltate. O definiție precisă a dezvoltării chakrelor va fi dată în subcapitolul următor.

DEZVOLTAREA CHAKRELOR

Corpul cauzal al unei persoane e depozitul înțelepciunii dobândite din toate experiențele sale. De aceea, starea corpului ei cauzal reprezintă, într-o formă latentă, starea de conștiință. Dar, pentru a funcționa în planul fizic, un individ are nevoie ca starea corpului său cauzal să fie transpusă în mișcări de energie în interiorul corpului său eteric. Subcapitolul precedent descria unele dintre realizările sau capacitățile specifice ale corpului cauzal, care reprezintă aspectul latent al fiecărei stări umane de conștiință; în acest subcapitol ne vom referi la curenții de energie din corpul eteric, ce îngăduie fiecărei stări de conștiință să se manifeste fizic.

Bailey afirmă că fiecare chakră majoră e separată de cea de deasupra ei și de cea de dedesubt printr-o membrană protectoare, alcătuită din substanță eterică. Ea spune că există patru membrane circulare așezate între cele cinci chakre majore din coloana vertebrală eterică și că există două alte membrane în cap. Substanța membranelor din cap are o calitate superioară aceleia a membranelor din coloana vertebrală. Atunci când sunt intacte, aceste șase membrane împiedică mișcarea liberă a energiilor în corpul eteric.¹⁶

Kundalini este un cuvânt sanscrit care înseamnă „puterea divină ce doarme la baza coloanei vertebrale”, iar acest cuvânt semnifică o importantă energie eterică produsă de chakra bazală. Energia Kundalini are trei faze diferite:

„încolăcită”, atunci când nu stimulează nici unul din centrii superiori; „șarpe al înțelepciunii”, atunci când stimulează unul sau mai mulți din centrii superiori, înainte de activarea chakrei bazale; și „dragonul focului viu”, urmând activării chakrei bazale. Cele patru membrane spinale împiedică mișcarea energiei Kundalini în susul coloanei vertebrale eterice.¹⁷

Bailey afirmă că membranele eterice „sunt, în mod normal, dispersate, pe măsură ce puritatea vieții, disciplina emoțiilor și dezvoltarea voinței spirituale sunt duse mai departe”.¹⁸ Succesiunea în care sunt dispersate membranele eterice determină succesiunea în care se dezvoltă cele șapte chakre majore. Deoarece membranele eterice nu afectează funcționarea chakrelor minore, acestea, inclusiv cea spinală, sunt considerate întotdeauna ca fiind dezvoltate la naștere. Chakrele minore se dezvoltă în timpul fazei de fetus, înainte de naștere.

Fiecare stare de conștiință este caracterizată de continua receptare eterică a unei anumite energii de pe un plan superior celui fizic. Această receptare, îndeplinită de către o chakră eterică majoră, adaugă o calitate experienței individului, deși străfulgerări ale respectivei calități s-ar putea să fi apărut și în stări mai timpurii de conștiință. Chakra eterică trebuie să joace un rol activ în „micșorarea treptată” a energiei planului superior. Un efect al dispersării unei membrane eterice este acela de a îngădui unei energii destinate planului fizic (cum ar fi Kundalini) să atingă o chakră majoră și, prin aceasta, să îmbunătățească receptarea energiei planului superior. Chakra convertește energia receptată într-o undă vibratoare a unuia dintre cele patru eteruri, care reprezintă forma potrivită pentru sistemul eteric.¹⁹ Ca o analogie, un receptor telefonic convertește impulsurile electrice în unde sonore, acestea reprezentând forma potrivită pentru un sistem audio.

Cea mai de jos membrană eterică se găsește între chakra bazală și cea sacrală. Atunci când această membrană este dispersată, se presupune că chakra sacrală e dezvoltată. Deoarece dispersarea se produce în preajma momentului nașterii, întotdeauna respectiva chakră e dezvoltată la toți indivizii, după naștere. Această dispersare a membranei indică faptul că o mică parte din Kundalini din chakra bazală poate atinge chakra sacrală, apărând posibilitatea ca ultima să producă o altă energie, pe care Chaney o numește „Untdelemnul de aur” sau „Mirul”.²⁰ Noua energie poate fi transmisă către chakra din creștet, permițându-i astfel acesteia din urmă să manifeste străfulgerări de conștiință de sine și de voință spirituală, care, la rândul lor, alcătuiesc conștiința. În felul acesta, persoana este capabilă să exprime cea mai de jos stare umană de conștiință, prezentată în Tabelul 7, care este cea senzorială.

Dacă dispersarea celei mai de jos membrane eterice se produce automat la naștere, dispersarea fiecăreia din membranele superioare are loc, în general,

în felul următor. Deoarece fiecare stare umană de conștiință are un sens de limitare, care conduce la un tip de suferință, persoana își poate folosi libera alegere pentru a înțelege cauza suferinței sale. Dacă ea dobândește o intuiție suplimentară în ceea ce privește condiția sa, asta conduce la o nouă dezvoltare a corpului cauzal, la o nouă atitudine față de viață, la o ușoară modificare a curenților de energie din corpul ei eteric și la o oarecare subțiere a uneia dintre membranele eterice rămase. După ce s-a obținut o dezvoltare suficientă în corpul cauzal, mișcările ulterioare de energie eterică vor exercita o presiune îndeajuns de mare asupra unei membrane rămase pentru a o străpunge. O dată cu străpungerea membranei, persoana va descoperi faptul că o nouă caracteristică poate fi transmisă în mod continuu și fără efort, lucru care, anterior, se putea produce numai pentru un timp scurt și cu efort. Astfel, ea va fi capabilă să trăiască o stare superioară de conștiință, care reprezintă expresia exterioară a creșterii interioare, ce fusese dobândită mai devreme în corpul său cauzal.

Membranele spinale pot fi dispersate prin înaintarea progresivă a energiei Kundalini. La un individ obișnuit, membrana eterică dintre chakrele sacrală și a plexului solar a fost, în general, dispersată, caz în care se presupune că chakra plexului solar e dezvoltată. Kundalini poate apoi atinge chakra plexului solar, iar stimularea ulterioară îi îngăduie acestui centru să manifeste sensibilitatea emoțională provenind din corpul emoțional. Atunci când membrana dintre chakra plexului solar și cea a inimii este dispersată, se spune că chakra inimii e dezvoltată. Drept rezultat, Kundalini poate atinge și stimula chakra inimii, îngăduindu-i acesteia să manifeste compasiunea pentru dragostea spirituală. Atunci când membrana dintre chakra inimii și cea a gâtului este dispersată, se spune că chakra gâtului e dezvoltată, iar Kundalini poate atinge și stimula chakra creștetului, cea a frunții și cea a gâtului. Chakra creștetului va fi apoi în stare să exprime puterea și claritatea din corpul cauzal, care pot fi transmise în jos și focalizate de chakra frunții, îngăduind corpului mental și chakrei gâtului să exprime gândirea concretă într-un mod limpede și creator.²¹

Conform filosofiei yoga, coloana vertebrală eterică este compusă din trei canale, ce au următoarele denumiri sanscrite: *Pingala*, *Ida* și *Sushumna*. Bailey identifică trei energii eterice diferite care pot curge prin aceste canale spinale: energia Kundalini, numită uneori „focul materiei”, ce izvorăște din chakra bazală, are însușirea de a stimula chakrele majore și folosește canalul *Pingala*; „focul de manas”, ce izvorăște din chakra gâtului, ameliorează sensibilitatea față de impresii și folosește canalul *Ida*; și „focul spiritului”, ce izvorăște din chakra creștetului, încorporează energiile din corpul cauzal și folosește canalul *Sushumna*.²²

Focul de manas e împiedicat să se manifeste de membrana eterică așezată între chakra gâtului și cea a frunții. Atunci când această membrană e subțiată,

chakra frunții se consideră a fi dezvoltată, iar focul de manas poate atinge și stimula atât chakra din creștetul capului, cât și chakra frontală. Drept rezultat, chakra creștetului poate exprima cu ușurință înțelepciunea din corpul cauzal, care, la rândul său, a primit claritate de la mintea spirituală. După ce a fost focalizată de către chakra frontală, această înțelepciune poate călăuzi gândurile, sentimentele și acțiunile individului.²³

Bailey descrie un triunghi alcătuit din trei centri care pot distribui și pot face să circule energia în cap: creștetul, fruntea și alta major – ultimul fiind un centru nervos localizat în zona bulbului rahidian, de la baza craniului.²⁴ Această ultimă membrană eterică separă chakra frontală de chakra creștetului. Această membrană împiedică fluxul direct al focului spiritului între cele două chakre, deși respectiva energie poate circula indirect, via centrul alta major. Atunci când membrana e subțiată, chakra creștetului e considerată ca fiind dezvoltată, iar cei trei centri ai capului pot funcționa ca unul singur. Drept rezultat, persoana poate avea conștiință de sine continuă, fiind capabilă totodată să primească intuiții din mintea ei spirituală.²⁵

Cea din urmă chakră eterică ce trebuie dezvoltată este cea bazală. Productivitatea sa este afectată de energiile provenite din celelalte chakre și de intenția individului. După ce celelalte chakre majore s-au dezvoltat, toate intrările utilizabile de către chakra bazală sunt disponibile în proporții mari. În plus, atunci când persoana a reușit să elimine din viața ei toate scopurile egocentrice, se poate considera că chakra sa bazală este dezvoltată. Drept rezultat, energia Kundalini devine „dragonul focului viu”, care se ridică în sus pe șira spinării, pentru a stimula mai departe fiecare chakră majoră. Kundalini, descrisă mai înainte ca „puterea divină adormită”, e considerată acum ca fiind „trezită”. Focul materiei, focul de manas și cel al spiritului sunt acum contopite în chakra creștetului, îngăduindu-i acesteia să exprime în mod limpede dăruirea față de ajutorul altruist, venind din voința spirituală.²⁶

Discuția precedentă poate fi interpretată după cum urmează: focul materiei reprezintă personalitatea, focul de manas reprezintă corpul cauzal, iar focul spiritului reprezintă triada spirituală. Cele patru membrane situate în partea cea mai de jos reprezintă învățămintele materiale, iar cele două situate în partea cea mai de sus reprezintă învățămintele spirituale. Atunci când toate învățămintele sunt în totalitate stăpânite, ceea ce duce la dispersarea membranelor corespunzătoare, cele trei focuri se pot contopi, iar persoana poate funcționa ca un întreg alcătuit din triadă spirituală, corp cauzal și personalitate.

În rezumat, chakrele majore se dezvoltă în următoarea ordine: mai întâi cea sacrală, apoi cea a plexului solar, a inimii, a gâtului, a frunții, chakra creștetului și, în cele din urmă, cea bazală. Cu excepția celei bazale, fiecare

chakră majoră e definită aici ca fiind dezvoltată atunci când membrana eterică asociată e dispersată. Totuși, de aici nu trebuie să se înțeleagă că dispersarea acestor membrane e dezirabilă. Membranele eterice au o funcție importantă și binefăcătoare: ele împiedică chakrele unei persoane să producă mai multe energii decât ar putea și ar ști acestea să dirijeze.

Membranele eterice pot fi străpunse în două feluri. Prima metodă se bazează pe dezvoltarea corpului cauzal, iar persoana nu-și focalizează atenția asupra chakrelor sau a membranelor eterice. În schimb, ea începe să dobândească înțelepciune din experiențe, să-și purifice trăsăturile fizice, emoționale și mentale, să practice meditația (care va fi discutată în subcapitolul următor) și să urmeze îndrumările voinței spirituale. Ca o consecință, corpul ei cauzal va evolua, ceea ce va conduce la apariția unor noi atitudini față de viață, iar deplasarea energiilor rezultante în corpul său eteric va produce în mod automat subțierea treptată a membranelor, una după alta.

În cea de-a doua metodă, persoana are scopul deliberat de a-și sfâșia membranele eterice. Ea poate folosi exerciții speciale de respirație și alte exerciții fizice, dar, în principal, ea încearcă să sfâșie aceste membrane cu ajutorul voinței, dorind în mod deliberat ca energiile blocate să se deștepte. Din păcate, există posibilitatea ca o astfel de încercare să reușească. Bailey afirmă că dezvoltarea prematură ce ar rezulta de aici suprastimulează celulele creierului, iar „o astfel de stimulare poate produce nebunie și prăbușirea structurii celulare a creierului, iar prin hiperactivitatea vieții celulelor ea poate induce și fricțiunea internă dintre ele, care ar duce la apariția unor tumori și abcese ale creierului”.²⁷ De aceea, e mult mai bine să urmărim prima metodă și să îngăduim chakrelor să se dezvolte pe măsură ce corpul cauzal al individului evoluează, decât să sfâșiem prematur membranele eterice. Fără îndoială, există o serie de sisteme de ocultism care se bazează pe sfâșierea deliberată a membranelor, dar îi sfătuim pe cititorii noștri să le evite, întrucât respectivele sisteme se pot dovedi extrem de primejdioase.

MEDITAȚIA

Ori de câte ori o persoană se trezește din somn, își recapitulează întreaga istorie evolutivă, pornind de la somn (corespunzător stadiului unui embrion uman aflat în prima fază), trecând prin hipnoză (corespunzând stadiului unui fetus nenăscut), prin stările inferioare ale conștiinței umane, până când, în cele din urmă, redobândește cea mai înaltă stare pe care a atins-o. Printr-un act de liberă alegere, o persoană poate regresa în orice stare de conștiință inferioară celei în care se află în mod normal; această regresie se intitulează

autohipnoză atunci când a fost obținută într-o stare hipnotică. Un alt act de liberă alegere este atunci când o persoană poate deștepta în mod temporar o însușire asociată cu o stare superioară de conștiință; această deșteptare se intitulează *meditație*. Deci, meditația, așa cum e definită aici, este opusul direct al autohipnozei.

Cel care beneficiază zilnic, în mod regulat, de o perioadă de meditație, se apropie încet, dar sigur de dezvoltarea chakrelor și de ridicarea stării sale de conștiință. Fără meditație, o persoană va trăi, totuși, străfulgerări ale însușirilor asociate stărilor superioare, dar scopul meditației este de a prelungi și a adânci acele străfulgerări. Cel care practică în mod regulat meditația va amplifica activitatea unei chakre nedezvoltate, deși numai o chakră dezvoltată poate fi suficient de activă ca să îngăduie însușirii cu care este asociată să fie exprimată în permanență.

Tabelul 8 *Meditații recomandate*

Stare a conștiinței	Chakra dezvoltată	Meditația recomandată
Somn	–	Vis
Hipnoză	–	Efort instinctiv de a părăsi starea hipnotică
Senzorială	Sacrală	Urmând îndrumările conștiinței
Estetică	A plexului solar	Exprimarea punctului de vedere pozitiv, ca un sprijin, și concentrarea asupra unui gând-germen
De compasiune	A inimii	Concentrarea asupra unui gând-germen și practicarea autoconștientizării
Creativă	A gâtului	Concentrarea asupra unui gând-germen și practicarea autoconștientizării
Intuitivă	A frunții	Practicarea autoconștientizării; sprijin dezinteresat
Conștiință de sine	A creștetului	Sprijin dezinteresat
Conștiință obiectivă	Bazală	Serviciu intens dezinteresat

De obicei, pentru fiecare individ, exersarea meditației va evolua pe măsură ce chakrele se dezvoltă, astfel încât va exista o abordare diferită pentru fiecare stare de conștiință pe care o atinge. Tabelul 8, de la p. 43, recomandă o practică specială de meditație pentru fiecare din cele nouă stări de conștiință. Nici una din meditațiile menționate nu e pasivă, în sensul că acela care meditează s-ar strădui să nu facă nimic; dimpotrivă, în fiecare caz, efortul constă în a deștepta o însușire asociată cu o stare superioară de conștiință.

Deși Tabelul 8 leagă fiecare meditație de chakra cea mai înaltă pe care și-a dezvoltat-o o persoană, nici una din practicile înregistrate nu sugerează utilizarea unei chakre drept punct de focalizare în concentrare. Concentrarea prelungită asupra unei chakre poate provoca o schimbare în activitatea glandei endocrine asociate, care, la rândul ei, poate duce la dezechilibrul sistemului glandular și al celui nervos.²⁸ De aceea, e mult mai bine să permitem chakrelor să se dezvolte în mod natural, pe măsură ce corpul causal evoluează, decât să încercăm să grăbim procesul prin concentrarea mentală asupra lor.

Individul mediu a atins starea estetică de conștiință, și, de aceea, meditațiile pentru primele trei stări (sogn, hipnoză și senzorială), cuprinse în Tabelul 8, fac parte din istoria sa trecută. Ori de câte ori o persoană se trezește din sogn și și recapătă starea normală de conștiință, ea trebuie să repete în esență, chiar dacă fără efort, fiecare practică de meditație care a dus la trecuta realizare. Dar e necesar să folosim efort și disciplină pentru acele practici noi care vor conduce în viitor la stări superioare.

Exprimarea punctului de vedere pozitiv este o practică de meditație recomandată de Tabelul 8 pentru starea estetică de conștiință. Persoana poate exprima însușiri emoționale prin chakra plexului solar, deoarece această chakră e dezvoltată; dacă dorește, există posibilitatea de a acționa după cum urmează: mai întâi, ea selectează un destinatar, poate un conducător din cadrul comunității din care face parte. În al doilea rând, renunță la orice reacții personale pe care le are față de destinatar, cultivând în loc sentimentul punctului de vedere pozitiv, ceea ce înseamnă acceptare, apreciere și respect. În al treilea rând, ea exprimă acest sentiment vizualizând fluxul emoțional de energie plutind de la sine către destinatar. Atunci când e făcută cum se cuvine, această meditație va folosi atât expeditorului, cât și destinatarului – expeditorul va fi în câștig, deoarece își va activa în mod inevitabil propria chakră a inimii, în scopul de a-și controla emoțiile și de a trăi punctul de vedere pozitiv. Mai mult decât atât, conștientizarea suferințelor altora va spori datorită efortului său de a-i sluji pe alții, ceea ce va conduce și la o mai mare compasiune. Acest tip de meditație e recomandat de cartea *Un curs despre miracole*, care subliniază că „fiecare gând de dragoste pe care-l dăruiești ... vă aduce mai aproape conștientizarea păcii eterne și a bucuriei fără limite”²⁹.

Există felurite tipuri de meditație pe care le poate folosi o persoană pentru a-și activa chakra inimii, cum ar fi diversele practici religioase din bhakti yoga și din religiile teiste.³⁰ Pentru o persoană obișnuită, inima reprezintă chakra următoare care trebuie dezvoltată, și de aceea e prețios pentru persoana respectivă să fie implicată într-o practică ce cultivă în interiorul ei trăsătura compasiunii.

Concentrarea asupra unui gând-germen constituie o practică meditativă care face parte din raja yoga și poate fi practică cu folos începând din starea estetică până la starea creativă inclusiv. Felul de abordare constă în selectarea unui gând-germen particular – un pasaj din Scriptură, eventual – și apoi în limitarea gândului la acel subiect, în timpul perioadei de meditație. Deoarece unul dintre scopurile acestei strădanii este, în mod deliberat, exprimarea calităților creativității mentale și ale înțelepciunii intuitive, nu trebuie să existe o repetare mecanică de cuvinte, ca în psalmodiere. Acest tip de meditație are trei stadii: concentrarea propriu-zisă, când cel care meditează se luptă să rămână focalizat asupra gândului-germen și să nu se lase distras de alte chestiuni; meditația, când el gândește în mod creator în privința gândului-germen; și contemplația, când dobândește înțelegerea intuitivă în privința gândului-germen. Bailey recomandă această cale, dar sugerează ca persoana să folosească mai întâi un pas preliminar de vizualizare a stării de aliniere între pozițiile ei fizice, emoționale, mentale și cauzale.³¹ La rândul său, Goldsmith recomandă acest tip de meditație, dar sugerează că o persoană ar trebui să citească mai întâi o carte de înțelepciune spirituală, până când un gând particular i-ar atrage atenția – și abia după aceea să se focalizeze asupra acelui gând.³²

Practicarea autoconștientizării este o meditație care e recomandată în Tabelul 8 începând din starea estetică până la starea intuitivă inclusiv. Ouspensky descrie această abordare ca pe o „rememorare de sine”³³. Krishnamurti vorbește despre ea în felul următor:

„Meditația înseamnă să fii conștient de fiecare gând și de fiecare sentiment, să nu spui niciodată dacă acesta e bun sau rău, ci doar să-l urmărești și să te miști împreună cu el. În această urmărire, începi să înțelegi întreaga mișcare a gândului și sentimentului. Iar în afara acestei conștientizări domnește tăcerea.”

Acest tip de meditație este răspândit printre budiștii Theravada, care îl numesc *Satipatthana* sau „calea deplinătății minții”. În abordarea budistă, cel care meditează se străduiește să-și dea seama sau să fie „pe deplin conștient” de ridicarea sau de coborârea abdomenului său, datorită respirației. Atunci când se produce o breșă în atenția lui, el remarcă, pur și simplu, că aceasta s-a produs, și cât timp s-a produs, iar apoi își îndreaptă din nou atenția asupra ridicării sau coborârii abdomenului. Atunci când devine conștient de orice

sentiment, atitudine sau gând, el ia, pur și simplu, cunoștință de prezența acestuia, și apoi își îndreaptă din nou atenția asupra ridicării sau coborârii abdomenului.³⁵

Practicarea autoconștientizării are două stadii. Anterior dezvoltării chakrei frontale, reprezintă un efort de răspândire a conștiinței cuiva în aceea a corpului cauzal, în scopul de a fi detașat și obiectiv față de personalitate. Dar, după dezvoltarea chakrei frontale, efortul constă în a răspândi conștiința cuiva în aceea a triadei spirituale, în scopul de a fi detașat și obiectiv față de corpul cauzal și de personalitate integrate.

Sprijinul dezinteresat este un alt exercițiu menționat în Tabelul 8 și e descris de Chaudhuri ca „autoabandonarea activă în fața lui Dumnezeu”.³⁶ Cu toate acestea, o mare parte din așa-zisul sprijin este îndrumat greșit, deoarece este alterat de fanatism, de ambiție personală sau de iluzie. De aceea, strădania este de a acorda sprijinul într-un mod cu adevărat dezinteresat. Dacă persoana are intenția de a pune temporar capăt activității egocentrice, încercând, în loc, să exprime voința spirituală, și dacă chakra frontală îi e dezvoltată, atunci chakra sa bazală va deveni temporar activă și va transforma energia Kundalini în „dragonul focului viu”. O dată deșteptată, Kundalini se va înălța spre chakra creștetului, îngăduindu-i celei din urmă să exprime cu claritate voința spirituală. Cu alte cuvinte, această meditație este, de fapt, o tehnică din Yoga Kundalini.³⁷

Unii autori sunt de părere că deșteptarea acestei energii implică poziții speciale, exerciții de respirație, contracții ale mușchilor și control precaut asupra energiilor interioare – dar acești autori vorbesc numai despre o deșteptare care este prematură. Dacă o persoană are nevoie să utilizeze aceste metode speciale pentru deșteptarea lui Kundalini, atunci ea încearcă să-și activeze chakra bazală, înainte de a-și activa pentru prima dată toate chakrele superioare. Cu toate acestea, dacă chakra creștetului e suficient de activă (ceea ce înseamnă că măcar chakra frontală este dezvoltată), atunci ea este capabilă să trezească respectiva forță doar prin simpla decizie de a-și exprima voința spirituală. Dar dacă chakra frontală nu e dezvoltată, atunci nu e înțelept să se folosească metode speciale pentru trezirea prematură a lui Kundalini; e mai bine să se practice o meditație potrivită pentru starea de conștiință care a fost atinsă.³⁸

În starea de conștiință obiectivă, persoana simte monada indirect, prin intermediul triadei spirituale. Cu toate acestea, ea poate atinge o stare încă și mai înaltă, numită „conștiință monadică”, „a șasea inițiere” sau „înălțare”, în care simte monada în mod direct. E folositor să facem distincție între voința spirituală și însușirea voinței monadice. Voința spirituală urmărește relațiile armonioase și drepte între toate creaturile, în vreme ce voința monadică

urmărește să îplinească scopul vieții unice care se exprimă pe sine, ca și pe toate creaturile. Voința spirituală reprezintă o reflectare pe un plan inferior a însușirii voinței monadice. Ultima meditație înscrisă în Tabelul 8 este *sprijinul intens dezinteresat*. Ea este potrivită pentru starea de conștiință obiectivă și se referă la depunerea unui efort pentru înregistrarea și exprimarea directă a însușirii voinței monadice.³⁹

Pentru a rezuma, scopul meditației este de a trezi o însușire asociată unei stări de conștiință superioare celei normale a unui individ, având drept rezultat creșterea activității unui centru care n-a fost dezvoltat până atunci. Totuși, această concepție e cu totul diferită de cea agreeată de mulți oameni, care consideră că meditația reprezintă o cale de a deveni cât se poate de relaxați și liniștiți; acești oameni practică, de fapt, autohipnoza. Următorul subcapitol va analiza autohipnoza în mai multe detalii.

AUTOHIPNOZA

Bailey leagă starea de transă a hipnozei de „viața animală conștientă”.⁴⁰ Hall observă că fetusul uman se dezvoltă în uter traversând diferite stadii animale, începând cu acela de pește, apoi trecând la acela de broască țestoasă, de porc mistreț și de alte specii animale superioare.⁴¹ În hipnoză, există o succesiune de niveluri care corespunde succesiunii stadiilor animale trăite de fetus și, de asemenea, succesiunii dezvoltării chakrelor eterice minore. Atunci când unei ființe umane îi este indusă hipnoza prin orice mijloace, se va produce o transă hipnotică mai ușoară sau mai profundă, depinzând de cât de departe a regresat conștiința acesteia către experiența fetală. Atât autoconștientizarea, cât și voința spirituală sunt absente pe toate nivelurile hipnotice, ceea ce corespunde faptului că aceste însușiri disting speța umană de regnul animal. Puterea personalității scade pe măsură ce transa hipnotică devine mai profundă, ceea ce corespunde faptului că diferitele specii de animale exprimă în măsuri diferite ceea ce s-ar putea numi voința personalității.

Se poate intra în starea hipnotică pe două direcții diferite. În primul rând, o persoană care se trezește va trece de la somnul fără vise, traversând somnul cu vise, traversând hipnoza, înainte de a intra într-o stare superioară de conștiință. Visul și hipnoza prezintă aceeași particularitate, în materie de experiență, deoarece cel care visează este treaz în propriul său vis, dar, în general, e lipsit de conștiință de sine. De aceea, Tabelul 8 înregistrează visul ca fiind meditația pentru starea de vis.⁴² Impulsul pentru trezire e datorat faptului că fiecare persoană are o „înclinație către sinteză”, care reprezintă o cauză esențială pentru toate expansiunile conștiinței. Deși această înclinație face parte din

inconștient, originea sa e superioară, deoarece înclinația e, de fapt, reflectarea voinței sale spirituale.⁴³ Dacă această înclinație e mai puternică decât tragerea în jos exercitată de orice condiționare prezentă în subconștient, atunci, la trezire, o persoană va trece imediat prin hipnoză și va intra într-o stare superioară; în Tabelul 8 această mișcare este atribuită meditației pentru starea hipnotică. Dar, în cazul în care condiționarea sa este de așa natură încât persoana rămâne la nivelul hipnotic, atunci se poate produce somnambulismul sau mersul prin somn.

În al doilea rând, o persoană care adoarme va intra mai întâi în starea de hipnoză, înainte de a atinge starea de somn. Dar dacă ea hotărăște să se oprească și să rămână temporar la nivelul hipnotic, aceasta se cheamă autohipnoză. Cu alte cuvinte, o persoană care practică autohipnoza poate fi imaginată ca așipind puțin, o parte a ei, limitată, rămânând trează. Cu toate acestea, pentru a fi atinsă, autohipnoza cere, în general, un efort deliberat.

Nu e firesc pentru o ființă umană să rămână într-o transă hipnotică. În mod normal, înclinația ei spre sinteză o va face să intre într-o stare superioară sau oboseala trupului o va face să intre în starea de somn. În consecință, atunci când se produce într-adevăr o transă hipnotică, indiferent de felul în care a fost indusă, ea reprezintă numai o stare temporară. Totuși, dacă o persoană e suficient de lipsită de vitalitate ca să-și integreze cum se cuvine corpul fizic dens și cel eteric, ea ar putea rămâne fixată în starea hipnotică. Drept rezultat, ea s-ar putea pomeni afectată de o boală mentală psihotică de tipul idioției, depresiei profunde, obsesiei, posesiei, personalității multiple sau schizofreniei. În acest caz, adesea, respectiva boală mentală e posibil să fie vindecată prin mijloace pur materiale care cresc vitalitatea persoanei, cum ar fi întărirea corpului ei eteric prin expunerea la soare, vitamine, dietă echilibrată și exerciții potrivite, plus un tratament corect și echilibrarea sistemului glandular endocrin.⁴⁴

Există o sumedenie de metode cu ajutorul cărora se obține autohipnoza, inclusiv autosugestii, practici repetitive sau diferite sisteme de golire și șocare a minții.⁴⁵ Dar de ce ar dori cineva să-și coboare conștiința și să rămână în starea hipnotică? Cum în această stare nu există nici conștiință de sine, nici voință spirituală, o persoană hipnotizată își poate îngădui să-și privească în față conflictele mentale și emoționale interioare. Deoarece e lipsită de capacitatea de a-și cerceta propriile gânduri, ea se poate încrede în sugestii cărora, în mod normal, nu le-ar da crezare, iar aceste sugestii ar putea-o face să trăiască relaxarea, vitalitatea și fericirea. De asemenea, o stare relaxată ajută, într-adevăr, corpul fizic să-și revină și să se îndrepte. De aceea, prin autohipnoză, are posibilitatea de a trăi un sentiment asemănător bunăstării.⁴⁶

Mai multe grupuri aparținând „noii gândiri” promovează autohipnoza sub forma repetării constante a anumitor autosugestii. Persoana este învățată că

e divină și moștenitoare a erelor; că orice stare neplăcută, circumstanță limitată sau întâmplare nefericită este rezultatul propriei imaginații creatoare; că aceste stări neplăcute sunt esențialmente inexistente; și că, prin constanta reiterare a divinității sale afirmate, dar nerealizate, aceste stări pot fi schimbate. Există un oarecare adevăr în această învățătură, deoarece o astfel de repetare poate modifica, în final, unele din problemele cu care se confruntă persoana, dar fără ca acest lucru să conducă la vreo creștere spirituală. De aceea, un dezavantaj al acestei abordări este acela că persoana rămâne ceva mai mult decât un instrument autohipnotizat al unei divinități afirmate, dar nerealizate. Prin contrast, dacă se străduiește să înțeleagă stările sale, ea poate deveni un exponent conștient al acelei divinități, atingând stări superioare de conștiință.⁴⁷

În general, autohipnoza este promovată de cultele religioase care încearcă să „spele creierul” supușilor lor sau să-i controleze mental. Adesea, comunitatea e încurajată să psalmodieze un set particular de cuvinte iarăși și iarăși, inducând prin aceasta starea hipnotică. Într-o astfel de situație, probabil că fiecare membru e fericit, are un sentiment al scopului și se simte în siguranță, deoarece i-a fost sugestionat într-un grad înalt respectul pentru convingerile religioase care au fost proclamate. Mai mult decât atât, un cult încearcă adesea să structureze restul zilei pentru fiecare membru al său, în așa fel încât acestuia să i se refuze singurătatea necesară pentru a reflecta asupra propriilor gânduri și convingeri. De aceea, strategia unui cult este de a încuraja autohipnoza, în vreme ce descurajează adevărata meditație.

Autohipnoza se produce uneori atunci când persoana caută în mod deliberat experiența numită iluminare. Ei i se poate spune că iluminarea poate fi atinsă prin repetarea constantă către sine a unei anumite întrebări, a unei devize sanscrite sau a unei alte sarcini repetitive. Datorită dorinței de iluminare, persoana se poate fixa asupra obiectului repetiției, cu efectul căderii într-o transă hipnotică. Datorită sugestibilității care rezultă, ea poate experimenta orice concepe a fi iluminare, cum ar fi glosolalia, privirea unei imagini speciale sau primirea unui mesaj special. Dar o asemenea experiență e în întregime o iluzie; persoana a regresat, de fapt, în conștiință și a fost dezamăgită de propria-i lăcomie.⁴⁸

E important să încheiem acest subcapitol subliniind faptul că această stare de transă poate fi periculoasă, deoarece există posibilitatea de a expune persoana halucinațiilor, iluziilor, impresiilor greșite sau obsesiilor.⁴⁹ Bailey avertizează în mod special împotriva practicării autohipnozei: „E foarte ușor să inducem în noi înșine starea hipnotică prin repetarea ritmică a anumitor cuvinte. ... Nu acesta este obiectivul nostru. Starea mecanică sau de transă este periculoasă”⁵⁰.

DESCHIDEREA CHAKRELOR

Termenul de *dezvoltare spirituală* se referă la îmbunătățirea calității conștiinței, adică la creșterea compasiunii, a creativității sau a intuitivității; iar termenul de *deschidere psihică*, așa cum e folosit aici, se referă la îmbunătățirea comunicării cu planul emoțional. Dezvoltarea spirituală a fost discutată în subcapitolele anterioare; aici, ne vom ocupa de deschiderea psihică.

Există două tipuri de membrane eterice asociate chakrelor eterice majore: a) o membrană care blochează fluxul de energii între două chakre eterice, care a fost analizată într-un subcapitol anterior și care va fi numită membrană de dezvoltare în acest subcapitol; b) o membrană care blochează fluxul de energii între o chakră eterică și echivalentul ei emoțional, care va fi numită membrană de deschidere.⁵¹

Atunci când este dispersată o membrană de dezvoltare, se spune că chakra eterică asociată este dezvoltată, iar atunci când e dispersată o membrană de deschidere, se spune că chakra eterică asociată ei este deschisă. Este important să facem o distincție clară între cele două, cu atât mai mult cu cât unele cărți ce tratează despre chakre confundă dezvoltarea cu deschiderea. Efectul deschiderii unei chakre eterice este îmbunătățirea comunicării dintre ea și echivalentul ei în planul emoțional (numit, uneori, planul astral sau parapsihic). Drept rezultat, conștiința focalizată fizic a persoanei poate manifesta impresii senzoriale venite din planul emoțional. Leadbeater descrie deschiderea membranelor după cum urmează:

„Am spus că centrii astrali și eterici se găsesc în strânsă corespondență; dar, între ei și întrepătrundându-se cu ei într-un mod nu ușor de descris, există un înveliș compus dintr-un singur strat de atomi fizici, foarte comprimat și străbătut de o formă specială de forță vitală. ... Această membrană reprezintă protecția asigurată de către natură, în scopul de a preveni deschiderea prematură a comunicației dintre planuri.”⁵²

Capacitățile parapsihice comune apar prin deschiderea chakrei plexului solar și includ: clarviziunea – ceea ce înseamnă a vedea imagini din planul emoțional – și claraudiția, ceea ce înseamnă a auzi sunete din planul emoțional.⁵³ Chakra deschisă a plexului solar îi mai îngăduie persoanei să înregistreze emoții inferioare din planul emoțional. Adjectivul „inferioare” semnifică faptul că aceste emoții sunt asociate relațiilor personale și pot fi pozitive sau negative ca natură. Exemplele de emoții inferioare includ punctul de vedere pozitiv, furia, frica și dorința. Atunci când e deschisă chakra inimii, persoana este capabilă să înregistreze emoții superioare din planul emoțional.⁵⁴ Adjectivul „superioare” semnifică faptul că respectivele emoții sunt asociate relațiilor de grup și pot fi, la rândul lor, pozitive sau negative. Exemplele de emoții

superioare includ compasiunea, devoțiunea și o conștiință a poverii de suferință sub care se zbate omenirea. Iar atunci când e deschisă chakra creștetului, se consideră că persoana respectivă că este un „vizionar iluminat” și că ea poate înregistra un „aflux de lumină, informații și inspirație”, ceea ce reprezintă o formă superioară de clarviziune și claraudiție.⁵⁵

Au fost descrise două tipuri diferite de experiențe de extracorporalitate. Primul tip se numește *proiecție astrală* și se produce prin intermediul chakrei deschise a plexului solar. În acest caz, persoana, aflată într-o transă hipnotică, este capabilă să funcționeze în corpul ei emoțional din planul emoțional. Cu toate acestea, e posibil să nu existe nici o relație între existența în planul fizic a persoanei și experiențele sale extracorporale, pe care le poate relata în timp ce se găsește într-o transă și care rămân adesea la nivel inconștient, atunci când ea se află în starea normală de trezire a conștiinței.⁵⁶ Cel de-al doilea tip, care reprezintă o formă superioară, se numește *samadhi* și se produce prin intermediul chakrei deschise a creștetului. Samadhi este un cuvânt sanscrit care înseamnă „unire autoconștientă cu Spiritul”. Retragera în samadhi e inițiată în mod conștient – niciodată persoana nu este în transă, inconștientă sau adormită. De fapt, pentru a se atinge samadhi, e necesar ca energia Kundalini să fie mai întâi trezită și ridicată către chakra din creștetul capului. Deoarece creierul fizic rămâne alert, tot ce este contactat sau cunoscut pe durata acestui proces devine parte a memoriei, astfel încât există o „continuitate de conștiință” între experiența fizică și cea din afara trupului.⁵⁷

Urmând dezvoltării chakrei frontale, chakra bazală poate fi activată temporar. Drept rezultat, energia Kundalini poate fi transformată temporar în „dragonul focului viu”, care ulterior se ridică în susul coloanei vertebrale, pentru a atinge chakra creștetului. Unul dintre efectele deșteptării lui Kundalini este acela de a deschide chakra plexului solar, cea a inimii și cea a creștetului, ceea ce implică faptul că persoana poate experimenta toate capacitățile parapsihice care au fost descrise anterior; totuși, e posibil ca ea să aibă nevoie de o considerabilă practică pentru a folosi acele capacități cu măiestrie și acuratețe.⁵⁸ În consecință, unii autori asociază puterile parapsihice cu chakra sprâncenelor. Dar, după cum reiese din cele afirmate mai sus, capacitățile parapsihice obișnuite apar prin deschiderea chakrei plexului solar.

Anterior dezvoltării chakrei frontale, e posibil să se practice anumite tehnici care pot conduce la deschiderea chakrei plexului solar. Au fost publicate mai multe cărți care descriu astfel de tehnici – adesea, acestea reprezintă o combinație de exerciții de respirație, poziții speciale, autohipnoză și vizualizare. În acest mod, o persoană își poate dezvolta o serie de capacități, cum ar fi clarviziunea, claraudiția și proiecția astrală. Dar, în acest caz, deschiderea chakrei plexului solar ar fi prematură, deoarece persoana ar fi lipsită de

stabilitatea emoțională, de controlul mental și de înțelegerea intuitivă necesare folosirii în siguranță și cu înțelepciune a capacităților parapsihice asociate.⁵⁹

Există, de asemenea, un număr de cursuri comerciale de „antrenament al minții”, care își fac reclamă pretinzând că, prin intermediul lor, se pot dobândi diferite puteri parapsihice. Aproape toate aceste cursuri folosesc o puternică doză de program hipnotic, deși termenul de „hipnoză” poate fi tăgăduit adoptându-se denumirea de „antrenament pentru undele creierului” sau „antrenament alfa”. În plus față de capacitățile parapsihice deja menționate, aceste cursuri vă învață, în general, cum să dezvoltați sau cum să obțineți un sfătuitor parapsihic care poate fi contactat într-un nivel profund al minții, acesta devenind din acel moment o călăuză. Din nefericire, există riscul ca persoana respectivă să-l considere pe sfătuitor ca fiind divin, ceea ce conduce la acceptarea oarbă și mută a îndrumării oferite. Iar o astfel de acceptare poate crea multe probleme, inclusiv de posesie mediumică.⁶⁰

O persoană cu o deschidere parapsihică prematură poate avea dificultăți în interpretarea corectă a ceea ce vede și aude în plan emoțional. E posibil ca ea să nu facă altceva decât să extragă conținutul propriului inconștient. Sau e posibil să primească învățăminte din partea unor entități neîntrupate, care sunt relativ neevolute. Sau e posibil să fie incapabilă să deosebească imaginile și sunetele percepute în diversele planuri – trecut, prezent și viitor. Sau e posibil să se fixeze asupra prevestirilor altor oameni cât timp crede că acele prevestiri se referă la propria-i experiență viitoare.⁶¹ Sau e posibil să intre în contact cu o „formă de gând astral” a unei ființe celebre, cum ar fi Iisus, crezând că se produce o vizită actuală.⁶² În consecință, un medium poate fi foarte dezamăgit și poate să-i dezamăgească foarte tare și pe alții, chiar dacă raportează cu exactitate, în mod onest, ceea ce trăiește.

O persoană cu o deschidere parapsihică prematură poate da și peste alte dificultăți. Ea poate deveni mai vanitoasă crezând că puterile pe care le deține îi demonstrează superioritatea asupra altora. Mai există riscul de a nu reuși să-și controleze puterile și de a fi incapabilă să se oprească din a vedea și a auzi fenomene parapsihice, indiferent cât de mult s-ar împotrivi. Viața îi poate deveni mai complexă, deoarece ea trăiește simultan în planul fizic și în cel emoțional. Ea poate simți o tensiune nervoasă, tulburări cerebrale și debilitate. Poate trăi obsesii, temporar sau permanent. În cele din urmă, e posibil să fie internată într-un sanatoriu sau într-un azil, datorită faptului că a devenit nepotrivită pentru viața normală. Starea ei proastă se poate agrava datorită lipsei de înțelegere manifestate de prieteni și de orice medic sau psiholog care o consultă. Tratarea unui astfel de caz se va baza pe recunoașterea faptului că aceste tulburări nu sunt mentale, la origine, ci cu totul legate de chakra plexului solar.⁶³

Totodată, Bailey avertizează în privința pericolului de a fi prins în mrejele experiențelor parapsihice ale unei chakre a plexului solar deschise. Dacă această chakră a fost deschisă prematur, autoarea recomandă ca aceasta să fie închisă în următorul mod: încetând practicarea oricărui exercițiu de respirație, a oricărei poziții sau a oricărei alte metode care ar fi putut conduce la deschiderea chakrei plexului solar; încetând de a mai manifesta interes față de afișarea puterilor parapsihice; controlând emoțiile, deoarece emoțiile mențin „ușa întredeschisă”; urmând un curs de antrenament intelectual și de dezvoltare mentală; și punând accentul pe scopuri superioare, inclusiv pe o viață de devoțiune.⁶⁴

AVERTISMENTE

Capitolul de față l-a atenționat pe cititor în mai multe rânduri – să rezumăm aceste avertismente în ordinea prezentată:

- Abțineți-vă de la tentativa deliberată de a vă dispersa membranele de dezvoltare;
- Abțineți-vă de la concentrarea asupra unei chakre în timpul meditației;
- Abțineți-vă de la încercarea prematură de a trezi energia Kundalini;
- Abțineți-vă de la practicarea autohipnozei; și
- Abțineți-vă de la încercarea prematură de a vă dezvolta puterile parapsihice.

4. VINDECAREA PRANICĂ

Acest capitol va examina felul în care prana, uneori numită vitalitate sau magnetism, poate fi folosită pentru a purifica și stimula chakrele din interiorul corpului eteric al pacientului. De-a lungul paginilor ce urmează, cuvântul *chakra* va fi utilizat numai pentru a desemna un centru eteric de forță, iar nu un centru de pe un plan superior.

PRANA

Prana este un cuvânt sanscrit derivat din *pra*, care înseamnă „înainte”, și din rădăcina verbală *an*, „a respira”. Deci, *prana* înseamnă „a respira înainte”, și se referă la „respirația vitală” sau „forța vitală” care vitalizează corpul eteric și sistemul nervos. Yoghinul Ramacharaka dă următoarea definiție: „Prana este Forța prin care toată activitatea e condusă în trup, prin care sunt posibile toate mișcările trupesti, prin care se îndeplinește orice funcție –, prin care se manifestă toate semnele vieții”¹. Poate fi făcută o comparație între prana, puterea activă care produce toate fenomenele vitale, și oxigen, agentul chimic și suportul activ de combustie al întregii vieți organice.²

Capitolul 1 definea sutratma ca fiind curentul vieții venind de la monadă și mergând către chakra inimii, unde rămâne fixat pe durata ciclului vieții. Acest curent al vieții e diferit de prana – între funcțiile acestor două energii pot fi făcute următoarele distincții: curentul vieții menține într-o formă coerentă corpul fizic integrat, în vreme ce prana vitalizează atomii și celulele individuale; curentul vieții controlează circulația pranei în corpul eteric, ca și circulația sângelui în corpul fizic dens.³

În general, se consideră că prana își are originea în radiațiile solare, care, ulterior, sunt absorbite de către chakra splenică. Leadbeater are o perspectivă similară, dar crede că prana ia forma anumitor atomi, numiți „globule de vitalitate”, care au fost vitalizați sau încărcăți de o forță solară; aceste globule de vitalitate sunt capabile să se scurgă în centrul splenic al unei persoane, iar apoi, gradat, să-și transfere vitalitatea chakrelor și sistemului nervos.⁴

Potrivit filosofiei yoga, prana se diferențiază în interiorul corpului omenesc în cinci forme: prana, vyana, samana, apana și upana.⁵ La rândul ei, Bailey ne dă aceeași încercare de diferențiere pentru prana.⁶ Atât definițiile sanscrite tradiționale, cât și descrierile lui Bailey pentru cele cinci tipuri sunt trecute în Tabelul 9; de aici se poate vedea că Bailey este în acord cu punctul de vedere tradițional.

Pe de altă parte, Leadbeater afirmă că, după ce globulele de vitalitate sunt primite și asimilate de centrul splenic, ele sunt divizate în șapte tipuri sau culori diferite. Bazându-se, probabil, pe propriile sale observații paranormale, Leadbeater descrie cele șapte culori după cum urmează: galben, roz, roșu, verde, portocaliu, roșu-închis, violet și albastru. Dar după ce părăsesc centrul splenic, cea violetă și cea albastră se unesc într-o singură rază, așa cum fac, la rândul lor, cea portocalie și cea roșu-închis. De aceea, Leadbeater consideră că vitalitatea curge, de fapt, prin corp în cinci curenți principali, pe care el îi identifică apoi cu cele cinci diferențieri tradiționale ale pranei.⁷ După cum se poate vedea din Tabelul 9, descrierile lui Leadbeater și lui Bailey făcute celor cinci forme concordă în general.

Cu toate acestea, culorile observate de către Leadbeater ar trebui imaginate numai la modul simbolic. Deși un clarvăzător poate crede, cu toată sinceritatea, că a perceput o culoare sau o serie de culori, de fapt nici o culoare nu e prezentă. În realitate, el a intrat în contact cu o manifestare a caracteristicii vibraționale, pe care mintea și creierul lui o traduc rapid în simbolul culorii.⁸ Mai mulți clarvăzători care recepționează aceleași impresii ar putea, de fapt, să vadă culori diferite, dacă au asocieri diferite pentru simboluri.

Ulterior, Powell a citit descrierea curentului pranic prin corp aparținând lui Leadbeater și a construit graficul din Figura 3, pentru a rezuma procesul. În cadrul lui, se ilustrează felul în care globulele de vitalitate sunt mai întâi absorbite de către chakra splenică, apoi divizate în șapte și, după aceea, în cinci curenți, și, ulterior, trimise să vitalizeze celelalte chakre. Acest grafic se referă la plexul solar ca la un „centru ombilical”, și nu include chakra sacrală.

Pentru scopurile prezentului studiu, nu e necesar să înțelegem în detaliu felul în care prana se diferențiază și curge prin corpul eteric. Dar există un punct important ce reiese atât din Tabelul 9, cât și din Figura 3 pe care e util să-l reamintim: e posibil ca tipul de prana specifică utilizat pentru a vitaliza o chakră să nu fie același cu cel folosit pentru alta.

Tabelul 9 Diferențierea pranei, potrivit diferitelor surse*

Tip	Definiția tradițională	Bailey	Leadbeater
Prana	„Ne controlează respirația și ne permite să atragem în ființa noastră fizică forțele universale ale Vieții.”	„Prana, întinzându-se de la nas până la inimă și având o legătură specială cu gura și vorbirea, inițiază și plămânii.”	„Raza galbenă e îndreptată înspre inimă, dar, după ce-și împlinește acolo misiunea, o parte din ea trece asupra creierului.”
Vyana	„Respirația vieții care reglementează circulațiile în corp; pornind de aici, ea este cea care... menține corpul în formă.”	„Instrumentele ei sunt miile de nădis-uri, sau nervi, care se găsesc în corp; ea are o legătură specială definită cu canalele sângelui, venele și arterele.”	„Raza de culoare roz aleargă prețutindeni în trup, de-a lungul nervilor; reprezintă în mod evident viața sistemului nervos.”
Samana	„Respirația vieții care controlează digestia și asimilația; pornind de aici, ea este cea care conduce procesele chimice.”	„Samana se întinde de la inimă până la plexul solar; e legată de mâncare și de hrănirea trupului.”	„Raza verde umple abdomenul și, deoarece e centrată în special asupra plexului solar, evident că vitalizează... aparatul digestiv în general.”
Apana	„Respirația vieții care îndepărtează de sistemul uman tot ce e materie reziduală, forța morții a celei mai de jos părți a corpului.”	„Apana exercită controlul de la plexul solar până la tălpile picioarelor; e legată de organele de eliminare, de respingere și de naștere.”	„Raza portocalie curge spre baza șirei spinării și, de acolo, spre organele generatoare.”
Upana	„Respirația vieții care îndreaptă curenții vitali ai trupului în sus, către sursele lor, către centrul superior ai existenței lor.”	„Upana se găsește între nas și vârful capului; are o legătură specială cu creierul, nasul și ochii.”	„Raza albastru-violetă strălucește mai sus de gât, unde pare să se divizeze, lumina albastră rămânând ..., în vreme ce aceea de un albastru-închis și aceea violetă trec mai departe, către creier.”

* Definițiile tradiționale din cea de-a doua coloană a acestui tabel provin din cartea *Limba zecilor* a lui J. M. Tyberg, pp. 102-103. Definițiile lui Bailey au fost extrase din lucrarea ei intitulată *Lumina sufletului*, pp. 329-330; iar definițiile lui Leadbeater provin din cartea lui, *Chakrele*, pp. 55-61. Pentru obținerea unor informații complete, cititorul poate face apel la bibliografie.

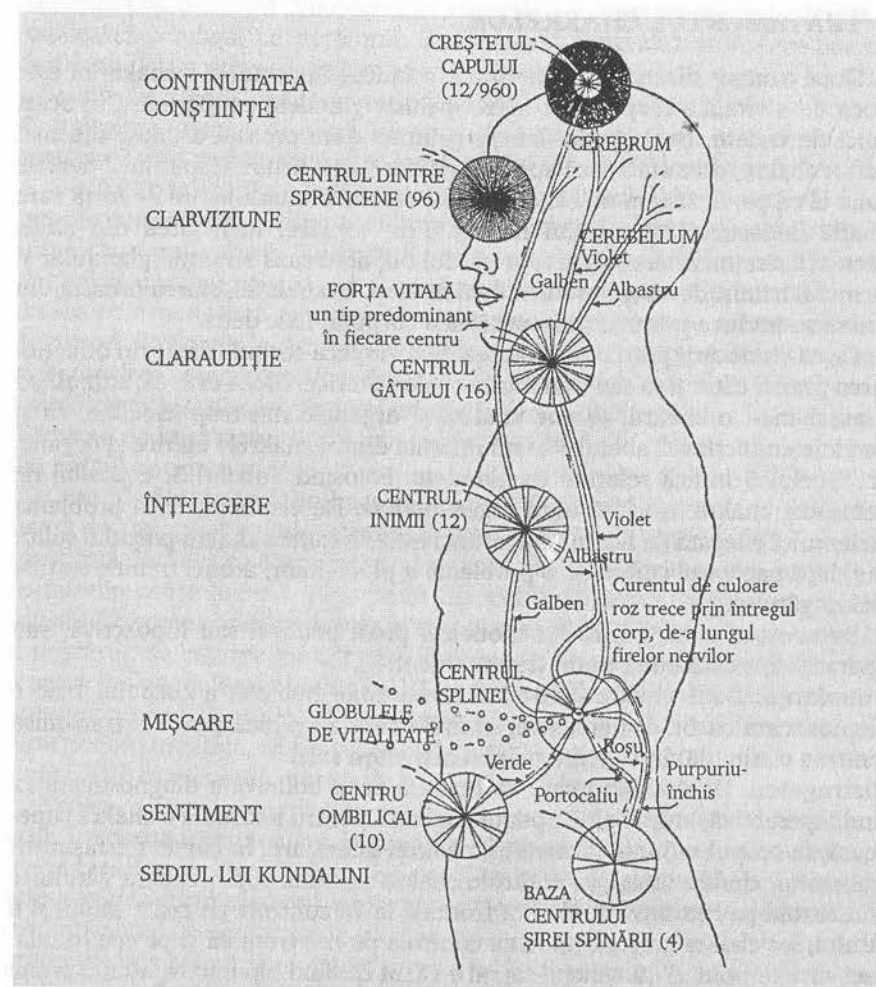

Figura 3 Omul și centril săi eterici. Aceasta este o reproducere a paginii 56 din cartea lui A. E. Powell, *Dublul eteric*, publicată pentru prima dată în 1925 și retipărită în 1978 de către Theosophical Publishing House, Wheaton, IL. În această ilustrație originală, numerele din paranteze se leagă de numărul de „petale” din chakra corespondentă. Cititorul trebuie să remarce faptul că termenii folosiți de către Powell pentru rolul fiecărei chakre – Continuitate a conștiinței, Claviziune, Claraudiție, Înțelegere, Mișcare, Sentiment și Sediul lui Kundalini – sunt, în anumite cazuri, diferite de rolurile desemnate în capitolul anterior.

TRATAMENTUL CHAKRELOR

După cum am discutat în Capitolul 2, o funcție importantă a chakrelor este aceea de a vitaliza corpul fizic dens, inclusiv glandele endocrine. Din acest punct de vedere, boala poate începe printr-o stare proastă a uneia sau mai multor chakre, care afectează apoi activitatea nadis-urilor. Capitolul 2 descrie nadis-ul ca pe un sistem de canale eterice sau de minuscule fire de forță care se află dedesubtul sistemului nervos. Prin urmare, activitatea din nadis afectează sistemul nervos, care, la rândul lui, afectează sistemul glandular și hormonii trimiși de sânge pretutindeni în corp. În acest fel, starea proastă din chakre se traduce printr-o stare proastă a corpului fizic dens.⁹

Calea vindecării pranice este aceea de a vindeca corpul fizic, prin direcționarea pranei către una sau mai multe chakre eterice. Ideea este că, stimulând în acest mod o chakră, se vor vitaliza și organele din trup asociate, ca și glandele endocrine. Tabelul 3 arată relațiile dintre chakrele eterice și organe, iar Tabelul 5 indică relațiile cu glandele. Folosind Tabelul 3, e posibil de identificat chakra asociată unui organ bolnav. De exemplu, dacă problema pacientului e legată de ficatul său, atunci trebuie tratată chakra plexului solar; sau, dacă pacientul suferă de o problemă a plămânilor, atunci trebuie tratată chakra gâtului.

Deoarece o chakră care funcționează prost poate fi sau hipoactivă, sau hiperactivă, există două tipuri de tratament:

Stimularea. Dacă chakra care vitalizează zona bolnavă a corpului fizic e diagnosticată ca fiind hipoactivă, atunci energia pranică poate fi transmisă pentru a o stimula, în vederea măririi activității sale.

Abstragerea. Dacă chakra care vitalizează zona bolnavă e diagnosticată ca fiind hiperactivă, atunci prana poate fi trimisă pentru a stimula o chakră superioară, în scopul reducerii activității chakrei inferioare. În cursul desfășurării procesului, chakra inimii va controla chakra plexului solar, chakra gâtului o va controla pe cea sacrală, chakra frontală le va controla pe cea a inimii și a gâtului, iar chakra creștetului le va controla pe cea frontală și pe cea bazală. Deci, de exemplu, dacă centrul sacral e văzut ca fiind hiperactiv, atunci prana trebuie trimisă pentru a vitaliza centrul gâtului, în scopul de a extrage energie de la cea sacrală.¹⁰

Vindecarea pranică folosește corpul eteric planetar pe post de medium, aceste legând vindecătorul de pacient. În realitate, separarea nu există, deoarece corpul eteric al vindecătorului și cel al pacientului sunt părți integrate în corpul eteric planetar, care e întreg, neîntrerupt și continuu. Cu alte cuvinte, există cu adevărat o coardă eterică ce conectează vindecătorul de pacient, chiar dacă ei ar fi separați de sute de kilometri. Când ei se află la distanță – ceea ce

reprezintă cazul numit „vindecare în absență” –, e necesar ca vindecătorul să stabilească o relație cu pacientul. Sentimentul punctului de vedere pozitiv, care include acceptarea, aprecierea și respectul, poate da naștere legăturii necesare. De aceea, înainte de a trimite orice fel de prana, vindecătorul trebuie să transmită, pentru o clipă, punctul de vedere pozitiv, care servește la vitalizarea unei coarde eterice ce leagă corpul său eteric de cel a pacientului.¹¹

După ce pacientul a fost diagnosticat corect și unul dintre centrii săi a fost identificat pentru stimulare, pasul următor pentru vindecător este de a trimite prana către acel centru. Discuția din subcapitolul precedent sugerează faptul că chakra unui pacient poate fi receptivă numai la prana provenind de la chakra corespondentă aparținând vindecătorului, deoarece aceasta poate fi singura chakră a vindecătorului care folosește același tip specializat de prana. În consecință, vindecătorul trebuie să fie convins că există un canal sau o coardă eterică vitalizată de-a lungul căreia prana dătătoare de sănătate poate fi trimisă de la „centrul dorit” din corpul său eteric la centrul corespunzător din corpul pacientului.¹²

Cum trimite vindecătorul această prana? Termenul de *mente conștientă* se referă la unirea fluxului conștiinței (care-i îngăduie unui individ să aibă conștiință de sine) cu corpul mental și creierul fizic. Corpul eteric – trebuie să reamintim acest lucru – face parte din cel fizic. Exact la fel cum mintea conștientă poate conduce mișcările corpului fizic dens, mintea poate conduce și mișcările de energie ale corpului fizic eteric. După cum subliniază în mod repetat Bailey, o lege fundamentală și universală este aceea care spune că „energia urmează gândul”.¹³ Problema este ca vindecătorul, mai ales prin direcționare mentală, să fie capabil să trimită curenți de prana către pacient, cu condiția ca o coardă eterică de legătură să fi fost vitalizată.

Pentru a evita să ajungă în stadiul de epuizare, vindecătorul trebuie să atragă o prana suplimentară în propriul său corp eteric, ca s-o înlocuiască pe aceea care este transmisă către pacient. Cum poate fi ea atrasă? Deși prana nu este absorbită prin plămâni, aspirația ei e asociată cu respirația. Mișcarea de respirație induce activitate în chakra splenică, care, la rândul ei, absoarbe prana din atmosferă. Respirația ritmică adâncă permite să se asimileze mai multă prana decât cea superficială sau neregulată. Cu toate acestea, vindecătorul poate să nu aibă nevoie să-și modifice respirația în mod deliberat pentru a atrage prana suplimentară, deoarece subconștientul îi poate schimba automat tiparul după care el respiră.¹⁴

Prana trimisă de vindecător conține mai mult decât prana simplă sau vitalitate. E important să se realizeze faptul că această prana va fi pregătită de forțele care acționează în interiorul corpului eteric al vindecătorului. Deoarece corpul eteric este un punct focal pentru toate energiile interioare, această

prana va fi afectată de forțele care provin din aparatul emoțional, din mintea și din corpul cauzal al vindecătorului. În consecință, e foarte important ca vindecătorul să posede echilibru emoțional și claritate mentală atunci când transmite energie pranică, astfel încât forțele care pregătesc această energie să fie terapeutice pentru pacient.¹⁵

Rezumând, prana care e absorbită de către vindecător trece printr-un proces de transformare, în două etape, înainte de a fi trimisă: mai întâi, e diferențiată de centrul splenic în formele prezentate în Tabelul 9; iar după ce prana specializată ajunge într-o chakră majoră, ea e ulterior pregătită de forțele care acționează în acea chakră.

Care e efectul acestei energii asupra pacientului? Acțiunea de vindecare e circulatorie. După ce energia pranică e îndreptată, prin gând, către chakra unui pacient, ea nu se acumulează în acea chakră. De fapt, prana trece prin chakră și, apoi, prin nadis, sistemul nervos, glanda endocrină asociată și organul bolnav, înainte de a influența restul corpului fizic dens. Acest proces poate fi privit ca un sistem de „spălare sub jet“, cu un efect purificator și stimulator.¹⁶

În raport cu hrana, poate fi făcută următoarea analogie. Dacă o persoană slăbită își pierde puterea de a digera hrana, remediul constă din a prepara mâncare parțial digerată, care poate fi asimilată de stomacul ei. În mod similar, dacă o persoană e incapabilă să-și atragă și să specializeze prana pentru sine, ea poate fi totuși capabilă să absoarbă ceea ce a fost deja pregătit de către altcineva, și să capete în acest fel puterea necesară pentru a se relua funcționarea normală a organelor ei.¹⁷

MODURI DE DISTRIBUȚIE

Nu este absolut necesar ca vindecătorul să trimită prana direct de la chakra lui către chakra corespunzătoare a pacientului; această energie poate merge mai întâi la altul din centrul vindecătorului, care acționează ca un punct de distribuție. Au fost identificate trei chakre pe post de posibile puncte de distribuție – cea splenică, cea a plexului solar și cea frontală.

Mai întâi, să luăm în considerație cazul în care vindecătorul distribuie prana specifică prin intermediul propriei lui chakre splenice. Nu trebuie să existe nici o dezvoltare a chakrei pentru a se folosi acest centru, deoarece toate chakrele minore, inclusiv cea splenică, sunt considerate a fi dezvoltate de la naștere. Ca să se asigure că prana e pregătită din punct de vedere terapeutic, vindecătorul trebuie să posede „puritate fizică“, obținută prin controlul exprimării sexuale, printr-un fel de a mânca atent și prin exerciții fizice potrivite. Bailey descrie distribuția splenică după cum urmează:

„Aceasta este prana care e distribuită sau transferată de către un vindecător natural (unul fără nici o pregătire, fără prea multe cunoștințe esențiale sau cu puțină – dacă există – orientare spirituală). El vindecă, dar nu știe cum sau de ce; pur și simplu prana curge prin el sub forma unui curent puternic de vitalitate animală, de obicei de la centrul splenic, și nu de la oricare din cei șapte centri.“¹⁸

În continuare, să luăm în considerație cazul în care vindecătorul distribuie prana specifică prin intermediul chakrei plexului solar, ceea ce presupune ca această chakră să fie dezvoltată. Pentru ca prana să fie pregătită din punct de vedere terapeutic, vindecătorul trebuie să aibă o „puritate emoțională“ în ceea ce privește controlul naturii dorințelor. Naylor dă următoarea descriere pentru acest tip de distribuție, unde termenul de „Al Treilea Ochi“ se referă la chakra frontală: „O mare parte din aceasta (prana) provine din plexul solar și radiază mai degrabă de aici decât din Al Treilea Ochi. Se împrăștie în afară prin mâini, dacă o direcționați în acest fel.“¹⁹ Aceasta indică faptul că prana poate fi focalizată cu mâinile, ceea ce se referă la chakrele minore ale mâinii, înscrise în Tabelul 4. Folosind chakrele mâinii în acest fel, vindecătorul e capabil să focalizeze prana direct către chakra receptoare din corpul eteric al pacientului. Prana poate fi imaginată ca un fenomen de tipul undelor, iar o chakră a mâinii, ca o lentilă convergentă.

În final, vindecătorul îndreaptă și distribuie prana specifică prin intermediul chakrei frontale, ceea ce presupune ca această chakră să fie dezvoltată. Pentru ca prana să fie pregătită corespunzător, vindecătorul trebuie să posede „puritate mentală“, acest lucru referindu-se la înțelegerea divinității esențiale a unei ființe umane. Chaney oferă următoarea descriere pentru distribuția prin chakra frontală:

„O dată ce un discipol stimulează Al Treilea Ochi, el devine în mod automat un vindecător. ... El poate genera o putere imensă, care, scurgându-se din chakra frontală în mâini și de acolo mai departe, în afară, de-a lungul coardei eterice, pentru a ajunge la pacient, poate săvârși o vindecare miraculoasă și instantanee.“²⁰

Aceasta indică faptul că chakrele mâinilor pot focaliza prana provenită de la chakra frontală exact în felul în care Naylor arăta că mâinile sunt în stare să focalizeze energia provenită de la plexul solar. De asemenea, mâinile pot focaliza și prana provenită de la chakra splenică.

De ce e preferabil să se distribuie prana prin intermediul chakrei frontale, în locul primelor două metode? Bailey dă următorul răspuns: „Toți centrul din corpul pacientului pot fi receptivi la această energie, și nu numai unul, ca în cele două tipuri anterioare de vindecare.“²¹ De aceea, numai una dintre chakrele majore poate fi „receptivă“ la prana specifică distribuită prin intermediul

chakrei splenice sau al celei a plexului solar, în timp ce toți centrii pot fi receptivi la prana distribuită prin intermediul chakrei frontale. În particular, atât chakra splenică (considerată a fi un centru minor), cât și chakra sacrală (considerată a fi un centru major) ale pacientului pot fi receptivă la prana specifică provenită de la chakra splenică a vindecătorului, care e distribuită prin intermediul acestei chakre. Chakra plexului solar a pacientului poate fi receptivă la prana specifică provenită de la chakra plexului solar a vindecătorului, care e distribuită prin intermediul acestei chakre. Dar oricare din chakrele pacientului poate fi receptivă la prana specifică extrasă din chakra corespunzătoare a vindecătorului, după ce a fost distribuită prin intermediul chakrei frontale a acestuia din urmă.

După cum se afirmă în Capitolul 3, cea mai înaltă chakră dezvoltată la un individ „mediu“ este cea a plexului solar. În consecință, discuția precedentă arată că numai două tipuri de prana specifică pot fi distribuite de către o asemenea persoană, și anume cele specializate pentru chakra splenică și cea a plexului solar. Pe de altă parte, Leadbeater identifică numai două tipuri de energie care pot fi rapid distribuite de un vindecător: „vitalitatea de culoare roz“, pe care o consideră ca fiind prana specifică pentru chakra splenică, și „eterul nervilor“, pe care îl consideră ca fiind un „fluid ce menține circulația constantă a substanței eterice de-a lungul nervilor“²². Potrivit Capitolului 2, una dintre funcțiile chakrei plexului solar este aceea de a vitaliza sistemul nervos simpatic. Dacă eterul nervilor al lui Leadbeater e același cu prana specifică chakrei plexului solar, atunci punctul lui de vedere e în concordanță cu discuția precedentă.

Intenția pacientului controlează activitatea propriilor sale chakre. De aceea, în orice formă de vindecare esoterică, pentru a se obține rezultate evidente, este necesar, în general, ca pacientul să ceară ajutor, să aibă încredere în vindecător și să dorească în mod sincer să fie vindecat, pentru ca chakrele sale să fie receptivă la influența vindecătorului.²³ Fie că este dezvoltată, fie că este nedezvoltată, o chakră are funcția importantă de a folosi prana pentru a vitaliza o porțiune din corpul fizic dens. Prin urmare, pacientul e capabil să răspundă la tratamentul cu prana indiferent de dezvoltarea chakrei sale, cu condiția ca el să fi devenit cu adevărat receptiv.

ROLUL UNEI INTELIGENȚE SUPERIOARE

După cum am discutat mai înainte, vindecătorul pranic încearcă fie să stimuleze, fie să extragă energie de la una sau mai multe chakre ale pacientului. În ambele cazuri, practicantul va fi sfătuit să acționeze cu precauție pentru a determina care centri trebuie tratați și cum ar trebui ei tratați,

deoarece pot fi făcute greșeli grave. E mai bine să nu se obțină nici un efect asupra pacientului decât să se facă o greșeală, cum ar fi stimularea bruscă a unui centru care e deja hiperactiv sau extragerea de energie dintr-un centru epuizat. Prin urmare, înainte de a se începe vindecarea pranică, e important ca pacientul să fie diagnosticat cu grijă.²⁴

În loc ca vindecătorul să ia personal aceste decizii de diagnostic, el are ocazia de a recurge la o altă alternativă oferită de mai mulți autori: poate invoca sprijinul unei inteligențe superioare. De exemplu, Bailey vorbește despre un „Stăpân“ sau la un „grup al Stăpânului“²⁵, Edwards – despre „doctorii spiritului“ sau despre „inteligențele vindecătoare ale Spiritului“²⁶, iar Meek – „entitățile neîntrupate“²⁷. Cu toate acestea, Bailey subliniază faptul că vindecătorul trebuie să fi dobândit dreptul de a recurge la un astfel de sprijin în folosul pacientului.²⁸ E de presupus că acest drept e dobândit prin devoțiune, perseverență și purificare. Cu alte cuvinte, nu orice vindecător care invocă acest sprijin îl va primi.

Dacă sprijinul inteligenței superioare a fost și dobândit, și invocat, atunci această inteligență e capabilă să ia deciziile de diagnostic potrivite, precum și să direcționeze energiile necesare în orice formă de vindecare pranică:

Vindecarea prin contact. În acest caz, practicantul e prezent alături de pacient. Primul pas este să-l ajute pe acesta să se relaxeze. Apoi, dacă își trece încet mâinile de-a lungul unei părți a corpului fizic dens al pacientului, el poate simți din partea inteligenței superioare un semnal ca o fierbințeală, ca o răceală sau ca o „furnicătură“ în mâinile sale, care-l ajută să identifice o zonă (reprezentând o chakră majoră sau minoră) ce trebuie tratată. După ce a observat un astfel de semnal, vindecătorul trebuie să-i permită forței pranice să se scurgă prin mâinile lui către zona desemnată, în vreme ce ține ambele mâini la o distanță cam de opt centimetri de suprafața corpului. Când vindecătorul simte că forța pranică a fost „oprită“, el trebuie să continue să-și treacă mâinile de-a lungul corpului pacientului, până când primește un alt semnal sau până când atât partea din spate, cât și cea din față au fost baleiate în întregime. Cele mai multe din chakrele majore se găsesc în partea din spate a trupului, iar cele mai multe din cele minore se află în partea din față. Pe durata cât folosește acest procedeu, vindecătorul n-are nevoie să cunoască localizările chakrelor, cu excepția unei singure reguli – aceea că mâinile trebuie așezate cam la opt centimetri de suprafața corpului. E recomandată această distanță specială deoarece, pentru un individ mediu, ea reprezintă intervalul aproximativ dintre șira spinării dense și o chakră spinală majoră.²⁹

Vindecarea în absență. În acest caz, vindecătorul se găsește la distanță de pacient, iar primul pas este acela de a stabili o legătură prin transmiterea, pentru o clipă, a sentimentelor punctului de vedere pozitiv, vitalizând astfel

o coardă eterică ce leagă corpul său eteric de acela al pacientului. După aceea, lui nu-i rămâne altceva de făcut decât să-i dea voie inteligenței superioare să direcționeze curenții pranici, folosind centrul frontal, al plexului solar sau pe cel splenic ca pe un punct de distribuție.

Această acțiune poate fi imaginată ca o colaborare: vindecătorul are nevoie de inteligența superioară pentru a-l diagnostica pe pacient și pentru a direcționa energiile potrivite, iar inteligența superioară are nevoie de corpul eteric al vindecătorului pentru a asimila prana și a o converti într-o forță vindecătoare. După ce e invocată această inteligență superioară, vindecătorul nu trebuie să direcționeze deliberat deplasările de energie. Deși curenții de energie din corpul eteric se găsesc, în general, sub pragul conștiinței, totuși vindecătorul poate percepe modificările fiziologice, și, în acest fel, să-și dea seama că transmite prana. De exemplu, el poate simți o modificare spontană în respirație, vibrații pulsatorii în trup și o presiune în zona capului. Această modificare în respirație și aceste vibrații îngăduie corpului eteric al vindecătorului să atragă în interior prana proaspătă ce urmează s-o înlocuiască pe aceea care este transmisă. O presiune în zona capului indică folosirea pentru distribuire a centrului frunții.

Atunci când inteligența superioară direcționează deplasările de energie, practicianul n-are nevoie de nici un fel de cunoștințe tehnice despre localizările și funcțiile chakrelor, deși astfel de cunoștințe pot fi folositoare pentru înțelegerea experiențelor prin care trec atât el, cât și pacientul. Acest fapt explică de ce există un număr destul de mare de cărți care oferă instrucțiuni pentru însușirea artei vindecării, dar care nu menționează deloc chakrele, ci descriu cum poate deveni cineva un canal pentru inteligența superioară. Dacă vindecătorul a devenit un astfel de canal, atunci el are libertatea de a decide să-și recapete controlul în orice moment, fie încheind procesul, fie selectând energiile care sunt transmise.

Indiferent dacă acești curenți de energie sunt direcționați de vindecător sau de inteligența superioară, acțiunea va fi limitată de dezvoltarea chakrei vindecătorului, după cum s-a explicat în subcapitolul anterior. Totuși, de obicei, se vor obține rezultate mai bune sub îndrumarea unei inteligențe superioare, deoarece respectiva inteligență posedă o înțelegere superioară a curenților de energie din corpul eteric și, de aceea, poate exercita un control mental mai precis asupra acestora.

EFICACITATEA VINDECĂRII

Ajunși în acest punct, ar fi util să rezumăm informațiile precedente, urmărind curentul de prana de la Soare, via vindecător, spre pacient. Să presupunem că ultimul are probleme cu plămânii; potrivit Tabelului 3, trebuie

stimulat centrul gâtului pacientului. Să mai presupunem că vindecătorul e capabil să-și folosească chakra frontală pentru a distribui prana. Iată care sunt pașii ce urmează a fi făcuți:

1. **Chakra splenică** a vindecătorului asimilează radiațiile pranice de la Soare și apoi diferențiază această prana în cinci curenți de vitalitate specifică, ce sunt trimiși să impulsioneze celelalte chakre.
2. O parte din această prana specifică ajunge în **chakra gâtului** vindecătorului, unde e pregătită de diferitele forțe care acționează asupra aceluși centru.
3. Vindecătorul deplasează o parte din această energie în sus, spre capul său, de acolo fiind direcționată, prin **chakra frontală**, spre pacient.
4. Vindecătorul poate – sau e posibil să nu vrea – să-și folosească centrul minor din **mâini**, pentru a focaliza energia.
5. După ce prana ajunge în **chakra gâtului** pacientului, ea are un efect purificator și stimulator asupra aceluși centru, a glandei tiroide, a plămânilor și a corpului în întregime.

După toți acești pași, se va îmbunătăți sănătatea pacientului? Adesea, răspunsul este afirmativ, numai că rezultatele pot fi doar temporare. În Capitolul 1, afirmam că boala fizică poate avea fie o cauză externă, fie una internă. Dacă ea are o cauză internă, aceasta poate fi la nivelul eteric, emoțional sau mental. Tabelul 2 menționa anumite stări eterice și emoționale care pot conduce la boala fizică. În cazul în care cauza s-ar găsi la nivelul emoțional sau mental, atunci starea proastă a chakrelor eterice ar fi mai degrabă o reflectare a unei probleme mai profunde și fundamentale, astfel încât vindecarea pranică n-ar trata decât simptomele. Atunci, cel mai bun lucru pe care-l poate împlini tratamentul cu prana este să producă o atenuare a bolii, dar nu o vindecare permanentă.³⁰

Următoarele două capitole vor lua în discuție vindecarea telepatică și prin radiații, metode care pot permite să fie stabilită armonia la niveluri mai profunde.

5. VINDECAREA TELEPATICĂ

Deși, ad litteram, telepatia înseamnă „a simți la distanță”, termenul e folosit aici pentru a semnifica transferul oricărui impuls cognitiv de la o persoană la alta, cât timp se utilizează subplanurile eterice ca mediu de comunicare unificator. Acest capitol va examina relațiile dintre telepatie și chakrele eterice, precum și folosirea telepatiei pentru vindecare.

TELEPATIA

Poate că exemplele următoare vor clarifica conceptul de „mediu de comunicare”. Frazele scrise pot fi exprimate pe un mediu solid, cum ar fi hârtia, și apoi percepute cu ochiul. Undele sonore pot fi transmise printr-un mediu lichid, cum ar fi un ocean, și apoi percepute cu un echipament de tipul sonarului. Undele sonore pot fi transmise și printr-un mediu gazos – aerul –, și apoi percepute cu urechea. După cum reiese din acest capitol, impulsurile telepatică pot fi transmise prin intermediul planurilor eterice și apoi percepute cu o chakră eterică. Iar deschiderea parapsihică permite comunicarea prin intermediul planului emoțional și ulterior perceperea ei cu o chakră emoțională, urmată de o chakră eterică deschisă. (Deschiderea parapsihică a fost analizată pe scurt în Capitolul 3.)

Două importante afirmații trebuie făcute în ceea ce privește telepatia. Mai întâi, *corpul eteric planetar reprezintă mediul comunicării telepatică*. Jurriaanse descrie acest proces în felul următor:

„O dată ce conceptul de sistem eteric e acceptat și înțeles, atunci principiile fundamentale care guvernează funcționarea telepatiei pot fi și ele rapid înțelese. Deoarece acest vehicul de energie vitală se întrepătrunde și se află în legătură cu tot ce există pe planeta noastră – și cu Universul –, impulsurile care sunt transmise mai departe prin unde eterice vor vibra și vor circula pretutindeni în întreaga lume eterică.”¹

În al doilea rând, *fiecare tip de impuls telepatic e trimis sau recepționat printr-o chakră eterică*. Bailey a legat telepatia de chakrele eterice, iar analiza ei e prezentată în linii generale în Tabelul 10, în cadrul căruia sunt diferențiate cinci tipuri de impulsuri: intuiții, gânduri concrete, emoții superioare, emoții inferioare și senzoriale. Pentru fiecare tip de impuls, acest tabel prezintă chakra eterică corespunzătoare, care acționează ca o antenă transmițătoare sau receptoare.

Tabelul 10 Relația dintre chakrele eterice și telepatie*

Tipul de impresie	Chakra folosită în transmisie	Chakra folosită în recepție	Descriere
Intuiții	A creștetului și frontală	A creștetului	„Această formă de comunicare ce a fost răspunzătoare pentru ... scrieri inspirate, de reală putere.”
Gânduri concrete	A gâtului și a plexului solar	A gâtului și a plexului solar	„Aceasta e activitatea și raportul stabilit de la minte la minte.”
Emoții superioare	A inimii	A inimii	„Sentimente înalte și dedicate, devoțiune, aspirație și dragoste.”
Emoții inferioare	A plexului solar	A plexului solar	„Se referă la emoții (teamă, ură, dezgust, dragoste, dorință și multe alte reacții pur astrale).”
Senzoriale	(inexistente la Bailey)	Sacrală	„Astfel de impresii izbitoare ... se vor referi la tot ce interesează ființa lui fizică, dorințele fizice și confortul sau disconfortul său fizic.”

* Sursa acestui material este cartea lui Alice Bailey, *Telepatia și vehiculul eteric*, publicată pentru prima dată în 1950 și retipărită în 1975 de către Lucis Publishing Company, New York.

O persoană posedă centre de forță și în corpul său mental, precum și în cel emoțional, care sunt echivalenții celor din corpul său eteric. În consecință, poate părea surprinzător faptul că chakrele sale eterice sunt folosite pentru a transmite și recepționa impulsuri telepatice de natură mentală sau emoțională. Mai degrabă, s-ar putea crede că chakrele mentale ar fi utilizate pentru impulsuri mentale, iar chakrele emoționale pentru impulsuri emoționale. Dar atunci când un individ se află în planul fizic, principalul scop al centrilor săi mentali și emoționali este de a transmite energii între propriile sale vehicule interioare, iar nu de a stabili o comunicare cu o altă persoană. Cu toate acestea, comunicarea parapsihică utilizează într-adevăr chakrele emoționale pentru a transmite și primi impulsuri prin intermediul planului emoțional; dar, chiar și în acest caz, impresiile parapsihice primite trebuie împinse în jos, către corpul fizic, prin intermediul unei chakre eterice deschise, cu scopul de a fi percepute de conștiința focalizată în planul fizic a receptorului. Cum telepatia utilizează chakrele eterice pentru a transmite și recepționa impulsuri prin intermediul mediului eteric, restul acestui capitol va folosi cuvântul *chakră* referindu-se numai la un centru de forță eteric, și nu la un centru de forță situat pe un plan superior.

În Capitolul 1, afirmam că planul mental poate fi împărțit în două categorii: o porțiune abstractă, corespunzând celor trei planuri superioare, și o porțiune concretă, corespunzând celor patru subplanuri inferioare. În mod similar, pot fi trimise și recepționate două tipuri de impulsuri mentale: intuițiile asociate cu corpul cauzal, din porțiunea abstractă, și gândurile concrete, asociate cu corpul mental, din porțiunea concretă. Termenul de *intuiție* se referă la înțelesul abstract sau nonverbal al unei asemenea idei.

Să ne oprim mai întâi asupra telepatiei intuiționale. Intuițiile pornesc din corpul cauzal al transmițătorului, sunt împinse în jos, mai întâi către chakra creștetului, iar apoi către cea frontală, sunt transmise de către chakra frontală prin unde vibratorii eterice și, în cele din urmă, sunt percepute de către chakra creștetului receptorului. Chakra frontală nu e utilizată pentru recepție. Acest proces poate fi numit „telepatie fără formă”, deoarece transmisia, la fel ca și percepția, e fără cuvinte și fără formă. Receptorul capătă o înțelegere nonverbală sau intuitivă a ideilor comunicate, deși ulterior e posibil ca el să dorească să-și folosească corpul mental și chakra gâtului pentru a formula și exprima acele idei ca pe niște gânduri și cuvinte concrete.²

Corpul mental e legat de creierul fizic prin intermediul corpului emoțional, al chakrei plexului solar și apoi al chakrei gâtului. Prin urmare, reprezentările eterice ale gândurilor concrete se găsesc, de fapt, sub forma „emoțiilor care pot fi percepute de însușirea minții de a alcătui imagini”.³ În cazul telepatiei mentale, chakra plexului solar e folosită atât pentru transmisie, cât și pentru

recepție. Gândurile concrete pornesc din corpul mental al transmițătorului, sunt transmise de chakra plexului său solar prin unde eterice, fiind recepționate mai întâi de chakra plexului solar a receptorului pentru ca, în cele din urmă, să fie percepute de chakra gâtului și de creierul fizic ale receptorului.⁴

Și în cazul emoțiilor, pot fi distinse două categorii: emoții superioare, cum ar fi compasiunea și devoțiunea, care se referă la relațiile de grup, și emoții inferioare, cum ar fi punctul de vedere pozitiv, furia, frica și dorința, care se referă la relațiile individuale. Ambele tipuri de emoții pot fi transmise prin mediul eteric – emoțiile superioare sunt transmise prin mediul eteric de la chakra inimii la chakra inimii⁵, în vreme ce emoțiile superioare sunt transmise de la chakra plexului solar la chakra plexului solar e adesea instinctivă, constituind, în mod obișnuit, cel mai răspândit tip de telepatie. De exemplu, acest proces se produce atunci când o mamă „simte” că vreun pericol îi amenință copilul sau că are loc vreun accident în legătură cu copilul ei.

Categoria finală menționată în Tabelul 10 este cea a impulsurilor senzoriale, care se referă la confortul sau disconfortul fizic, la foame, la poftă și așa mai departe. Bailey afirmă că aceste impresii sunt percepute de chakra sacrală, dar ea nu precizează chakra utilizată pentru transmisie.⁷ Cu toate acestea, chakra splenică este, probabil, transmițătorul pentru impulsurile senzoriale – în Capitolul 2, arătăm că ea poate distribui prana specifică, și există o strânsă legătură între prana și telepatie.

Comunicarea telepatică e legată de capacitățile parapsihice, în sensul că chakrele joacă un rol similar în amândouă cazurile. De exemplu, telepatia intuitivă e legată de samadhi, deoarece ultima e experimentată prin intermediul chakrei deschise a creștetului. Telepatia mentală e legată de clăraudiție, deoarece ultima e mai întâi recepționată prin intermediul chakrei deschise a plexului solar, și apoi percepută de chakra gâtului și de creierul fizic.

E necesar să facem o distincție între punctul de vedere pozitiv și compasiune, deși cuvântul „dragoste” e uneori folosit pentru indica unul dintre ele. Punctul de vedere pozitiv e un sentiment de acceptare, de apreciere și respect pentru o altă persoană, în vreme ce compasiunea – după cum e folosit aici cuvântul – înseamnă a avea o percepție intuitivă a inseparabilității esențiale a ființelor umane. Punctul de vedere pozitiv este asociat cu o altă persoană, în vreme ce compasiunea este asociată cu omenirea, luată ca întreg. Punctul de vedere pozitiv e resimțit prin intermediul chakrei plexului solar, în vreme ce compasiunea e resimțită prin intermediul chakrei inimii. Un punct de vedere pozitiv se obține mai ușor dacă cel în cauză are mai întâi compasiune – am putea considera punctul de vedere pozitiv drept un rezultat al „reducerii” compasiunii la nivelul relațiilor individuale.⁸

În orice formă de telepatie, sentimentul punctului de vedere pozitiv poate fi factorul coerent care leagă laolaltă transmițătorul și receptorul. Prin urmare, transmițătorul trebuie mai întâi să stabilească un raport, transmițând pentru o clipă punctul de vedere pozitiv către receptor, înainte de a trimite ideea, gândul sau imaginea dorită.⁹ După cum s-a discutat în Capitolul 4, punctul de vedere pozitiv joacă un rol similar în crearea legăturii între vindecător și pacient, atunci când se trimite energia pranică.

Comunicarea telepatică reușită necesită o dezvoltare corespunzătoare a chakrelor aparținând atât transmițătorului, cât și receptorului; dar nici unul din acești centri nu trebuie să fie deschiși, deoarece mediul comunicației telepatică este planul eteric, iar nu cel emoțional. Datorită lipsei de dezvoltare, e posibil ca un transmițător să nu aibă capacitatea de a trimite anumite tipuri de mesaje, sau se poate întâmpla ca un transmițător să fie capabil să trimită un mesaj, care însă nu va fi recepționat de către receptor. Dezvoltarea chakrei, absolut necesară pentru o interacțiune telepatică reușită, va fi descrisă puțin mai târziu.

Pe lângă analiza lui Bailey, ce leagă telepatia de chakre, merită a fi luate în considerare și punctele de vedere ale altor autori. Besant afirmă că glanda pineală este organul de trimitere și recepționare a gândurilor, prin mijlocirea mediului eteric.¹⁰ Examinând Tabelul 5, se poate vedea că glanda pineală e asociată cu chakra creștetului. Ball asociază chakra gâtului cu capacitatea de a transmite mesaje mentale.¹¹ Chaney sugerează folosirea unui exercițiu viguros de respirație, care „trezește chakra plexului solar, conducând la telepatie”¹². Prin urmare, alte surse confirmă, măcar într-un anumit grad, rolurile desemnate de Bailey pentru chakra creștetului, chakra gâtului și cea a plexului solar.

Discuția precedentă scoate în evidență relația dintre telepatie și chakre, dar practicarea adevărată a telepatiei nu ar trebui să implice controlul conștient al nici unei chakre. Dacă un practicant experimentat posedă dezvoltarea chakrei cerute și rămâne în cea mai înaltă stare de conștiință pe care a dobândit-o, atunci întregul său sistem de chakre va îndeplini în mod automat scopul pe care el și l-a dorit.¹³ Putem găsi o bună analogie în cadrul vorbirii obișnuite. După ce învață cum să silabisească, o persoană vorbește mai ales urmărind să procedeze așa, iar dorita coordonare a mușchilor și nervilor se produce automat. La fel se întâmplă și cu telepatia, deoarece nici emițătorul, nici receptorul nu trebuie să fie preocupați de controlul deliberat al centrilor eterici.

În atare condiții, de ce trebuie să fie preocupați emițătorul și receptorul ca să obțină o activitate telepatică reușită? În continuare, există trei sugestii:

1. Între transmițător și receptor nu trebuie să existe nici un fel de bariere emoționale, cum ar fi dezaprobarea sau suspiciunea.

2. Transmițătorul trebuie să trimită pentru o clipă sentimentul punctului de vedere pozitiv către receptor, cu scopul de a stabili o legătură, dar după aceea trebuie să se preocupe mai ales de claritatea mesajului său, care poate fi alcătuit din idei intuitive, gânduri concrete sau imagini simbolice.

3. Pentru o clipă, receptorul trebuie să trimită sentimentul punctului de vedere pozitiv către transmițător, ceea ce stabilește de asemenea o legătură, iar, după aceea, el trebuie să aibă o atitudine detașată în timp ce e receptiv la orice idei, gânduri sau imagini mentale externe.¹⁴

VINDECAREA ATITUDINILOR MENTALE

Prima aplicație a telepatiei în cadrul vindecării esoterice este transmiterea anumitor idei terapeutice către mintea unui receptor. Aceste idei pot avea drept efect modificarea punctului de vedere al receptorului, a perspectivei sale asupra vieții sau a modului său de trai.

Să ne oprim mai întâi asupra lucrurilor pe care *nu* trebuie să le facă practicantul telepatic. Deoarece imaginea pe care ne-o făurim despre altcineva va tinde să întărească însușirile corespunzătoare (fie bune, fie rele) în acea persoană, trebuie să procedăm cu multă grijă atunci când gândim despre ea. În particular, trebuie să evităm orice dezaprobare sau condamnare a defectelor altuia, întrucât există riscul ca acel fel de a judeca să facă acele vicii și mai puternice.¹⁵

Atunci când trimiteți ajutor pe cale telepatică, nu trebuie niciodată să încercați să interferați cu libera alegere a celui alt. Besant subliniază faptul că „nimeni nu trebuie să încerce să-și impună voința în fața altcuiva, nici măcar în scopul de a-l face să procedeze corect”¹⁶. Într-adevăr, un efort de a forța o ieșire sau de a exercita o presiune mentală reprezintă o formă de „magie neagră” care-l poate slăbi pe receptor.

În continuare, să analizăm ceea ce se poate face. E posibil să transmitem cuiva pe cale telepatică idei folositoare, fără vreun sentiment de impunere sau constrângere. Acest lucru se poate întâmpla dacă intenția transmițătorului e îndeajuns de pură; în atare condiții, efortul constă în a oferi idei pentru examinare – mai presus de orice, ele nu trebuie să fie impuse. E necesar ca ideile ce vor fi transmise să fie selectate cu mare grijă. Ele trebuie să fie adevăruri filosofice indiscutabile și imuabile, neconstrângătoare, având o influență binefăcătoare, care pot fi clar înțelese de către transmițător.¹⁷

După aceea, urmează altă categorie de idei, de genul: „separarea e un lucru al trecutului, iar ... unitatea este țelul viitorului imediat”; sau „ura este retroactivă și de nedorit, iar ... bunăvoința este piatra de încercare care va

transforma lumea¹⁸. Dar întotdeauna receptorul beneficiază de libertatea de a accepta sau de a respinge orice gânduri ar fi transmise.

Acest tip de muncă este mai convingător atunci când un întreg grup acționează ca agent de influență. Bailey indică următorii pași pentru cazul în care se folosește un astfel de grup, atunci când se direcționează idei către un singur individ:

1. Stadiul cumpănirii ideii care trebuie să fie imprimată în mintea unui anumit individ. Această cumpănire și această gândire direcționată cu grijă produce *construcția*.

2. După ce forma gândului a fost astfel construită în mintea dumneavoastră, va urma o perioadă în care ea prinde viață. Încetul cu încetul, ea devine întruparea vie a ideii dorite – vibrantă, activă și gata de a veni în ajutor.

3. După ce ați atins acest stadiu, puteți atunci – ca grup – să mergeți mai departe cu stadiul de direcționare. Menținând cu grijă în minte persoana care trebuie influențată și realitatea grupului dumneavoastră ca agent de influență (deci asigurând cei doi poli între care se dorește interacțiunea), veți încerca să vedeți ideea întrupată, acționând înainte și înapoi între cei doi poli. Îi veți da drumul pe aripile dragostei, impulsionată de dorința înțeleaptă de a fi de ajutor.¹⁹

În ce fel se leagă această acțiune de chakre? În vederea realizării telepatiei intuiționale, transmițătorul trebuie să aibă chakra frontală dezvoltată, pentru a transmite intuiții din acea chakră, iar receptorul trebuie să aibă chakra gâtului dezvoltată, pentru a percepe acele intuiții cu chakra creștetului.²⁰ Pentru a realiza telepatia mentală, atât transmițătorul, cât și receptorul trebuie să aibă chakra plexului solar dezvoltată, iar chakra gâtului suficient de activă.²¹ Dacă transmițătorul e suficient de evoluat, el trebuie să îndrăznească să-și întrupeze mesajul atât prin impulsuri intuiționale, cât și mentale, și să-i permită apoi receptorului să perceapă orice îi permite propria-i dezvoltare.

VINDECAREA BOLILOR FIZICE

Un practician al telepatiei poate îndrăzni să înfăptuiască și o vindecare fizică. Teoria care stă la baza unui astfel de proces afirmă faptul că există trei niveluri diferite ale minții ce pot afecta sănătatea corpului fizic: mintea conștientă (care a fost analizată mai înainte), subconștientul (care controlează și conduce activitatea fiecărui organ și a fiecărei celule) și mintea celulară (care e conștiința unei celule individuale a trupului).

Subconștientul funcționează sub pragul conștiinței și operează prin intermediul celor cinci chakre inferioare, al sistemului nervos și al glandelor

endocrine, chakra plexului solar acționând ca o importantă stație de control. Această parte a minții supraveghează activitatea de digestie, de eliminare, de circulație etc., ceea ce reclamă ca activitatea numeroaselor organe și celule să fie coordonată. Fiecare celulă are un aspect mental care se manifestă prin cunoaștere instinctivă, adaptare și memorie. Conștiința fiecărei celule, deși rudimentară, e suficient de evoluată ca să îndeplinească activitatea respectivei celule. Atitudinile și convingerile adoptate de mintea conștientă pot influența subconștientul, care, la rândul său, controlează mintea celulară.²²

Modul de vindecare analizat în acest subcapitol implică posibilitatea ca mintea conștientă a vindecătorului să influențeze telepatic subconștientul pacientului. Cel mai eficient mod de a influența subconștientul este de a trimite o imagine simbolică. Există trei tipuri de imagini simbolice care sunt potrivite pentru activitatea de vindecare fizică, și fiecare dintre ele va fi discutată separat.

În primul tip de imagine, *vindecătorul îl vizualizează pe pacient ca fiind sănătos și întreg, dar fără a-i vizualiza în mod special organele interne*. De exemplu, pacientul poate fi imaginat executând un exercițiu fizic extrem de dur, exercițiu ce n-ar putea fi dus la capăt decât dacă el ar fi sănătos. Prima metodă nu cere ca vindecătorul să aibă cunoștințe de fiziologie sau măcar să știe prea multe despre boala pacientului.²³

În al doilea tip de imagine, *vindecătorul vizualizează organele bolnave ale pacientului ca fiind sănătoase*. Acum, vindecătorul trebuie să aibă unele cunoștințe de fiziologie, ca să știe ce organe sunt asociate bolii pacientului și cum ar arăta aceste organe într-o stare normală. Yogi Ramacharaka oferă următoarele instrucțiuni pentru această cale:

„În oferirea de tratamente de vindecare mentală, mintea vindecătorului trebuie să fie capabilă să închipuie în pacient starea dorită – ceea ce înseamnă a-l *vedea* mental pe pacient vindecat, și părțile, organele și celulele funcționând normal. Pe scurt, în măsura în care vindecătorul e capabil să vizualizeze mental stările normale, tot atât de mare va fi și gradul de succes în vindecarea mentală. ... Atâta vreme cât e vorba de transmiterea gândului, aceasta nu reclamă un efort istovitor din partea vindecătorului. Principala dificultate rezidă în capacitatea de a forma imaginea mentală care tocmai a fost descrisă – și anume că, o dată format, gândul e ușor transmis *doar gândindu-ne la el ca producându-se*.“²⁴

Primele două tipuri de reprezentare pot fi socotite ca fiind metode statice, deoarece vindecătorul nu înfățișează decât starea de sănătate dorită. În cel de-al treilea tip, *vindecătorul vizualizează operațiile interne care trebuie îndeplinite pentru ca pacientul să treacă din actuala stare de boală în starea de sănătate dorită* – așadar, aici avem de-a face cu o cale dinamică. Acest al treilea tip ar

putea fi considerat ca o analogie mentală a unei operații fizice, iar vindecătorul trebuie acum să aibă considerabile cunoștințe medicale, așa cum ar trebui să aibă pentru a efectua o operație fizică. Deși această reprezentare dispune de posibilitatea de a produce o recuperare mai rapidă decât primele două tipuri, puțința de a face o greșeală și de a-l vătăma pe pacient este, de asemenea, mai mare; în consecință, vindecătorul trebuie să procedeze cu mare grijă. Bibb și Weed recomandă această a treia metodă, subliniind totodată faptul că instrucțiunile transmise trebuie să fie numai în termeni simbolici:

„Imaginile sau scenariile pe care le trimiteți nu sunt oferite în speranța că vor fi urmate servil. Mintea lăuntrică a subiectului are propriile ei metode de a face față situației, o dată ce capătă o idee generală despre ceea ce trebuie făcut pentru a efectua tratamentul. Imaginile cele mai simple sunt cele mai bune. Dacă un mușchi e rupt, înnodeți-l. Dacă plămânii unui subiect sunt plini de mucus, folosiți un curățător cu vacuum. Dacă trebuie îndepărtată o tumoră, smulgeți-o cu degetele. Niciodată, niciodată nu vizualizați utilizarea unui bisturiu: nu trebuie să existe nici o tăietură. Trebuie să vindecați țesuturile, nu să le distrugeți. Dacă un dinte e stricat, scoateți-l mental cu degetele, curățați-l complet și puneți-l la loc, după ce, mai întâi, ați captușit cavitatea (mental, bineînțeles).”²⁵

Pentru fiecare din cele trei căi amintite mai sus, efortul este de a transmite imagini vizualizate subconștientului pacientului. În același timp, ar fi recomandabil să transmiteți formulări mentale, numite uneori sentințe, afirmând că vindecarea se va produce. Imaginile și formulările sunt generate de corpul mental și de chakra gâtului vindecătorului, sunt transmise de chakra plexului său solar, sunt percepute de chakra plexului solar a pacientului, și, în cele din urmă, ajung în subconștientul pacientului.²⁶

Pentru a se obține o transmisie reușită, plexul solar e unica chakră care trebuie să fie dezvoltată fie pentru vindecător, fie pentru pacient, ceea ce înseamnă că acest procedeu e o metodă potențial folositoare pentru vindecarea fizică. Totodată, vindecătorul trebuie să posede măiestrie în vizualizare, iar pacientul trebuie să fie doritor să primească ajutorul telepatic. Cu alte cuvinte, pacientul trebuie să fie deschis la un nivel emoțional față de influența vindecătorului, aceasta permițându-i subconștientului său să răspundă călăuzirii vindecătorului.

Deși pacientul nu trebuie hipnotizat pe durata tratamentului telepatic, există o asemănare cu hipnoterapia, deoarece vindecătorul acționează prin influențarea subconștientului pacientului. Dar această metodă de abordare e superioară hipnoterapiei dintr-o perspectivă spirituală, deoarece pacientul nu trebuie să-și sacrifice libera alegere. În orice moment, el poate lua hotărârea

de a pune capăt recepționării tratamentului telepatic, zăvorându-și subconștientul față de influența vindecătorului.

Vindecarea telepatică, atunci când e reușită, produce rezultate mai profunde decât o face tratamentul cu prana, deoarece un aspect al subconștientului e mai profund decât corpul eteric. Atunci când se îmbină vindecarea telepatică și cea pranică – ceea ce se întâmplă uneori –, se recomandă ca mai întâi să se desfășoare acțiunea telepatică, pentru a-l ajuta pe pacient să devină receptiv la energia pranică. Totuși, rezultatele acestui efort combinat pot fi doar temporare atunci când cauza care stă la baza bolii fizice este un conflict interior, emoțional sau mental, ce n-a fost rezolvat încă.

6. VINDECAREA PRIN RADIATII

Acest capitol va examina vindecarea prin iradierea pacientului cu caracteristici monadice. Primul pas pentru vindecător este de a experimenta caracteristicile monadice asupra sa, ceea ce înseamnă să încerce reglarea interioară, claritatea mentală, compasiunea și pacea interioară; după aceea, el va fi capabil să le iradieze doar având intenția să facă astfel. Scopul capitolului de față este de a explica cum se produce, de fapt, acest tip de vindecare, în funcție de chakre și de alte aspecte ale alcătuirii interioare ale unei persoane. Corpul causal va fi analizat primul, datorită rolului său cheie în transmiterea calităților provenind din dimensiunile superioare. Dar, pe tot parcursul acestei discuții, ar trebui amintit faptul că practica efectivă a vindecării prin radiații e relativ simplă și că explicația tehnică e inclusă numai pentru a se descrie acest proces.

LOTUSUL EGOIC

Capitolul 1 caracteriza corpul causal ca fiind vehiculul gândirii abstracte, rezervorul pentru înțelepciunea dobândită din toate experiențele și transportorul calităților provenind din dimensiunile superioare. Există două descrieri plastice diferite ale corpului causal:

Lotusul egoic. Bailey concepe corpul causal în forma unui lotus cu douăsprezece petale, numit lotusul egoic, care este compus din nouă petale exterioare ce înconjoară trei petale interioare. Pentru o persoană nedevelopată, acest lotus e descris ca având aspectul unui boboc nedeșfăcut; dar, în cursul evoluției, aceste petale se desfac încet, pe măsură ce un individ capătă înțelepciune din experiențele lui.¹

Învelișuri concentrice de culoare. Leadbeater a publicat o serie de imagini bazate, probabil, pe propriile lui observații paranormale, ilustrând evoluția corpului causal – începând cu cel al unui sălbatic, continuând cu cel al unui om obișnuit, cu cel al unui om evoluat, pentru ca, în cele din urmă, să ajungă

cel al unui „arhat”. Leadbeater susține că, în cazul unui sălbatic, corpul causal „seamănă cu un balon de săpun prin faptul că este aproape gol ca aspect”. Dar la un arhat, culorile „sunt aranjate în mari învelișuri concentrice, penetrate, totuși, peste tot de radiații de lumină vie, ce se revarsă mai departe din el ca dintr-un nucleu”².

Descrierea lui Bailey este, în mod clar, o tentativă simbolică de a exprima natura corpului causal; ea avertizează, însă, că „discipolul trebuie să fie atent, ca nu cumva să-și materializeze prea mult conceptul”.³ Pe de altă parte, descrierea lui Leadbeater se bazează pe observații paranormale, așa cum au fost interpretate de creierul lui fizic. Astfel, aceste descrieri nu se găsesc cu adevărat în conflict, ci, în loc de asta, servesc unor scopuri diferite. În discuția care urmează, vom folosi simbolistica lui Bailey.

Capitolul 1 descria corpul causal ca pe un „pod” care îngăduie personalității să recepționeze în mod conștient calități spirituale de la monadă. Evoluția corpului causal e echivalentă cu desfacerea petalelor lotusului egoic, care, la rândul ei, este echivalentă cu extragerea de către o persoană a înțelepciunii dobândite din propriile experiențe. Calitățile spirituale reprezentate de către monadă sunt doar latente la un individ neevoluat, deoarece acesta nu-și dă seama de ele. Totuși, desfacerea petalelor lotusului egoic simbolizează conștientizarea prezenței acestor calități interioare. Această conștientizare este podul care îngăduie respectivelor calități spirituale să fie exprimate în exterior, conducând la o transmitere de energie de la monadă la vehiculele personalității.

Bailey a împărțit cele nouă petale exterioare ale lotusului egoic în trei categorii, fiecare dintre ele fiind alcătuită din trei petale:

1. *Petalele sacrificiului*, care transmit energie de la voința spirituală;
2. *Petalele dragostei*, care transmit energie de la dragostea spirituală; și
3. *Petalele cunoașterii*, care transmit energie de la mintea spirituală.

Ea a dat, de asemenea, sensul fiecărei categorii de petale, și al fiecărei petale în cadrul fiecărei categorii, în termenii învățămintelor specifice necesare pentru desfacere.⁴

LINIILE DE TRANSMISIE

Bailey afirmă că în practica vindecării prin radiații, vindecătorul trebuie mai întâi să-și activeze vehiculele personalității sale cu „energie sufletească” primită de la lotusul său egoic și că abia după aceea el își poate folosi „aura” pentru a transmite această energie către pacient.⁵ Ea definește aura ca fiind compusă din efectul vibrator de ieșire al chakrelor eterice și afirmă că aceste

vibrații pot întrupa energii eterice, emoționale și mentale.⁶ Prin urmare, calitățile pe care vindecătorul le recepționează de la lotusul său egoic pot fi transformate de chakrele sale eterice în unde vibratorii, ce sunt transmise apoi pacientului, prin intermediul corpului eteric planetar. Deoarece această radiație se produce la nivelul eteric, acest capitol va utiliza cuvântul „chakră” cu referire numai la un centru de forță eteric, iar nu la un centru aparținând unui vehicul superior. După cum s-a arătat în capitolele anterioare, corpul eteric planetar e folosit ca mediu și pentru acțiunea pranică, și pentru cea telepatică.

Liniile de transmisie în vindecarea prin radiații sunt prezentate în Tabelul 11. Există o linie care-și are originea în fiecare din cele trei laturi ale monadei (ce reprezintă natura spirituală fundamentală a vindecătorului), transmisă prin triada spirituală (care e reflectarea acelei naturi în câmpul de manifestare), prin lotusul egoic (care reprezintă înțelegerea conștientă a calităților lui interioare), prin vehiculele personalității (care reprezintă locul unde sunt exprimate aceste calități interioare), prin chakrele vindecătorului (care iradiază energiile) și, apoi, în afară, către pacient. Deși fiecare curent de energie trebuie să treacă prin toate cele trei vehicule ale personalității (mental, emoțional și eteric), înainte de a ajunge în chakrele eterice, Tabelul 11 menționează numai unul dintre aceste vehicule pentru fiecare curent – aceasta datorită faptului că fiecare curent în special modifică sau influențează corpul personalității. În particular, voința spirituală e reflectată în latura superioară a corpului eteric, dragostea spirituală e reflectată în corpul emoțional, iar mintea spirituală e reflectată în corpul mental.⁷

În continuare, fiecare linie de transmisie e analizată separat. Caracteristica voinței din monada vindecătorului e transmisă prin intermediul voinței lui spirituale, prin petalele sacrificiului, prin corpul eteric și prin chakra creștetului, înainte de a fi iradiată din chakra frontală. Pacientul percepe aceste emanații de aură cu propria sa chakră frontală; ele îl ajută ulterior să se pună de acord cu propria-i voință spirituală.⁸ Caracteristica dragostei-înțelepciune din monada vindecătorului e transmisă prin intermediul dragostei lui spirituale, prin petalele dragostei și prin corpul emoțional, înainte de a fi iradiată atât din chakra inimii, cât și din cea a plexului solar. Pacientul percepe emanațiile inimii cu chakra inimii, ele ajutându-l să-și stimuleze sentimentul compasiunii.⁹ El percepe emanațiile plexului solar cu chakra plexului solar; acestea îl ajută la calmarea emoțiilor sale.¹⁰ Caracteristica inteligenței active din monada vindecătorului e transmisă prin intermediul minții lui spirituale, prin petalele cunoașterii și prin corpul mental, înainte de a fi iradiată din chakra gâtului. Pacientul percepe aceste emanații de aură prin chakra gâtului, ele ajutându-l la întărirea și limpezirea minții sale.¹¹

Tabelul 11 Liniile de transmisie în vindecarea prin radiații*

Radiația voinței	Radiația dragostei-înțelepciune	Radiația inteligenței active
Monada: latura voinței	Monada: latura dragostei-înțelepciune	Monada: latura inteligenței active
Voința spirituală (atomul atmic permanent)	Dragostea spirituală (atomul buddhic permanent)	Mintea spirituală (atomul mental permanent)
Petalele sacrificiului lotusului egoic	Petalele dragostei lotusului egoic	Petalele cunoașterii lotusului egoic
Corpul eteric în latura sa superioară	Corpul emoțional	Corpul mental sau mintea concretă inferioară
Chakra creștetului și cea frontală ale vindecătorului	Chakrele inimii și plexului solar ale vindecătorului	Chakra gâtului vindecătorului
Chakra creștetului pacientului	Chakrele inimii și plexului solar ale pacientului	Chakra gâtului pacientului
Îl ajută pe pacient să se pună de acord cu propria sa voință spirituală	Îl ajută pe pacient să-și trezească sentimentul compasiunii și să-și calmeze emoțiile	Îl ajută pe pacient să-și întărească și să-și limpezească mintea

* Materialul din acest tabel a fost adaptat după cartea lui Alice Bailey, *Tratat asupra focului cosmic*, p. 817.

Vindecarea telepatică și vindecarea prin radiații sunt asemănătoare, dar există următoarea diferență: după cum s-a arătat în Capitolul 5, practicianul telepatice încearcă să transmită un simbol, o idee sau un mesaj definit unui receptor, iar acest mesaj poate avea aspecte intuiționale, mentale și emoționale; în schimb, prin metoda iradierii, vindecătorul încearcă să-și transmită propria-i trăire interioară de punere în acord, de claritate mentală, de compasiune și pace, care, la rândul lor, au apărut ca urmare a faptului că acesta a primit însușirile echivalente de la triada lui spirituală. Practicianul telepatice se ocupă mai ales de claritatea mesajului său, în vreme ce vindecătorul prin

metoda iradierii se ocupă mai ales de rămânerea în cea mai înaltă stare de conștiință pe care o poate trăi. Relațiile dintre chakre în ceea ce privește telepatia din Tabelul 10 sunt în acord cu cele date în privința iradierii din Tabelul 11.

RADIAȚIA ETERICĂ

Tocmai am analizat vindecarea prin radiații dintr-o perspectivă verticală, ceea ce înseamnă transferul de forță de pe un plan pe altul. Prin contrast, vom scoate acum în relief o perspectivă orizontală – adică iradierea de forță de la vindecător la pacient. După cum am arătat anterior, de fapt, energiile iradiate către pacient iau forma unor vibrații de substanță eterică, asemănătoare cu undele, dar aceste vibrații întrupează caracteristicile monadice. În acest subcapitol ne vom referi la aceste radiații ca la niște „energii monadice”, chiar dacă ele sunt eterice ca substanță, folosind termenii de *voință*, *dragoste-înțelepciune* și *intelență activă* pentru a desemna cele trei tipuri de energii monadice.

Atât vindecătorul, cât și pacientul trebuie să îndeplinească anumite condiții pentru ca vindecarea prin radiații să fie reușită. În primul rând, vindecătorul trebuie să fie capabil să încerce însușirile monadice pe sine, și abia după aceea să fie capabil să iradieze vibrațiile corespunzătoare. Acest proces cere ca unele dintre chakrele sale eterice să fie dezvoltate. În particular, vindecătorul trebuie să aibă chakra bazală activă și chakra frontală dezvoltată pentru a iradia energia voinței din chakra frontală¹²; chakra inimii trebuie să fie dezvoltată pentru a se iradia energia dragostei-înțelepciune din acea chakra¹³; chakra gâtului trebuie să fie activă pentru a iradia energia inteligenței active din acea chakra; iar chakra inimii trebuie să fie activă și chakra plexului solar dezvoltată pentru a se iradia energia dragostei-înțelepciune din chakra plexului solar.

Pentru o recepție corectă, pacientul trebuie să aibă unele dintre chakre active, plus o voință de a percepe energiile radiate – se folosește cuvântul *voință* deoarece trăirea lui este subiectul propriei lui alegeri libere. În particular, dacă pacientul posedă „un grad de dezvoltare”, atunci chakra creștetului va fi suficient de activă pentru a percepe energia voinței, iar chakra inimii va fi suficient de activă pentru a percepe energia dragostei-înțelepciune. Dacă el este „o persoană obișnuită, mediu dezvoltată”, atunci chakra gâtului va fi suficient de activă pentru a percepe energia inteligenței active. Dar chiar dacă pacientul este „cu totul nedezvoltat și relativ de joasă speță”, atunci chakra plexului solar va fi încă suficient de activă pentru a percepe energia dragostei-înțelepciune.¹⁴

O chakra poate fi imaginată ca fiind un *oscilator* cu o frecvență naturală particulară. Un oscilator poate fi descris ca un obiect care se mișcă periodic

într-un mod regulat, ca o coardă de vioară sau un pendul. Doi oscilatori care au aceeași frecvență naturală pot manifesta o *rezonanță simpatetică*, ceea ce înseamnă că vibrațiile unui oscilator le pot întări pe ale celuilalt. De exemplu, dacă o coardă a unei viori e atinsă în vreme ce o a doua vioară stă pe masă, atunci coarda corespunzătoare a celei de-a doua viori va începe să vibreze. În acest caz, undele vibratorii sunt transmise prin aer de la o vioară la alta. În același mod, dacă mai multe ceasuri cu pendul sunt atârinate pe același perete, astfel încât pendulele să fie de aceeași lungime, dar defazate, după un timp toate ceasurile vor fi în fază. Aici, undele vibratorii sunt transmise prin perete de la un ceas la altul.¹⁵

În consecință, vindecarea prin radiații poate fi înțeleasă ca un proces de stabilire a rezonanței simpatetice între chakrele corespondente ale vindecătorului și pacientului. În acest caz, undele vibratorii sunt transmise prin subplanele eterice, permițându-se astfel chakrelor pacientului să devină „sincronizate” cu acelea ale vindecătorului.¹⁶

Deși subcapitolul de față s-a concentrat asupra acțiunii radiante în funcție de chakre, alți autori au descris acest tip de activitate în alți termeni. De exemplu, Leadbeater îl descrie ca pe o proiectare a armoniei:

„Operatorul caută să se aducă pe sine într-o stare de intensă armonie și pace și devoțiune, și apoi să proiecteze această influență asupra pacientului sau să se înfășoare pe sine în ea. Practicianul ... nu se îngrijește să afle care e problema pacientului; natura bolii nu are importanță pentru el; în orice caz, e o disonanță, iar el o poate vindeca restabilind armonia.”¹⁷

Goldsmith o descrie ca pe o modalitate de a transmite experiența păcii interioare: „N-avem decât să ne retragem în propriul sanctuar și să găsim această pace, iar când ea a fost găsită, familia noastră și toate câte sunt în acord cu noi primesc o parte din aceeași pace, în funcție de receptivitatea lor.”¹⁸ Cu toate acestea, pasajul următor din *Un curs despre miracole* pare într-adevăr că se referă la chakra inimii: „Pacea Domnului strălucește acum în tine, și din inima ta se răspândește în jurul lumii. Se oprește să mângâie tot ce este viu și lasă în urma ei o binecuvântare care rămâne mereu și mereu. ... Aduce renașterea inimilor obosite și luminează orice privire pe lângă care trece.”¹⁹

După cum reiese din aceste citate, anumite prezentări ale vindecării prin radiații nu menționează chakrele. Explicația constă în faptul că intenția unei persoane controlează în mod automat activitatea chakrelor sale, care operează în general sub pragul conștiinței. Astfel, e posibil ca un practician să transmită pacientului diferite caracteristici fără să înțeleagă care centri trimit sau primesc vibrațiile corespunzătoare. După ce experimentează mai întâi respectivele caracteristici asupra sa, un vindecător le poate iradia doar prin simpla

intenție de a face asta, ceea ce provoacă declanșarea automată a activității chakrelor lui. Cerința fundamentală pentru un vindecător este să existe suficientă dezvoltare în corpul lui cauzal, ceea ce i-ar permite să exprime „o viață corectă, o gândire înaltă și o activitate iubitoare“, acest lucru, la rândul său, conducând la dezvoltarea dorită a chakrelor lui. Dar cunoștințele tehnice despre chakre nu sunt absolut necesare.²⁰

INSTRUCȚIUNI PRACTICE

Eficacitatea vindecării prin radiații se poate îmbunătăți; sugestiile care urmează se bazează pe principiul că „energia urmează gândul“, ceea ce înseamnă că vindecătorul e capabil să direcționeze mental mișcarea energiilor lui eterice. Acest subcapitol va arăta, de asemenea, în ce fel pot fi de folos cunoștințele tehnice referitoare la chakre.

Dacă vindecătorul simte că un tip anume de energie monadică are în mod special efecte terapeutice pentru pacient, atunci el poate decide să-și stimuleze mental propria chakră corespondentă, pentru a mări amplitudinea radiației ei. Ca o analogie, astfel de organe dense, cum ar fi inima și stomacul, funcționează de obicei în mod automat, sub pragul conștiinței, dar, în cadrul cercetărilor de biofeedback, s-a demonstrat că o persoană poate exercita un control volitiv asupra acestor organe aparent involuntare.²¹ În mod similar, în general, chakrele eterice funcționează și ele în mod automat, sub pragul conștiinței, dar vindecătorul poate decide să stimuleze mental activitatea prin radiații a oricărei chakre selectate.²²

În timpul vindecării prin contact, există diverse moduri suplimentare de îmbunătățire a eficacității activității. În cazul iradierii de dragoste-înțelepciune sau de inteligență activă, se sugerează ca pacientul să stea culcat pe o parte, vindecătorul aflându-se în picioare în spatele său. Deoarece chakrele spinale sunt așezate în afara și în spatele corpului fizic dens, această poziție facilitează pătrunderea radiației vindecătorului în chakra sau chakrele receptoare ale pacientului.²³ E posibil ca vindecătorul să dorească să utilizeze chakrele minore din mâinile lui pentru a focaliza radiația dragoste-înțelepciune direct spre chakra plexului solar a pacientului.²⁴ Figura 2 de la pagina 267 indică localizarea aproximativă a acestei chakre, iar mâinile trebuie să fie așezate cam la șapte centimetri și jumătate în spatele coloanei vertebrale dense a pacientului. În cazul iradierii de voință, se sugerează ca pacientul să stea culcat, vindecătorul aflându-se în picioare la capul său. Această poziție facilitează fluxul de energie de la chakra frontală a vindecătorului la chakra frontală a pacientului.²⁵ Și acum, vindecătorul poate dori să-și folosească chakrele

mâinii pentru a focaliza radiația voinței către chakra creștetului pacientului, ținându-și mâinile chiar deasupra creștetului capului pacientului, dar fără a-l atinge, de fapt.²⁶

Vindecarea în absență se referă la un practician care transmite energie unui pacient care se află la distanță. Energiile pranice, telepatice și monadice pot fi toate transmise ca parte a vindecării în absență. Pentru vindecător, primul pas este de a vitaliza o coardă eterică care să lege corpul său eteric de acela al pacientului, acest lucru fiind realizat de către vindecător prin transmiterea sentimentului punctului de vedere pozitiv prin intermediul radiațiilor chakrei plexului solar, iar cel de-al doilea pas este de a transmite una sau mai multe energii vindecătoare. Pentru un vindecător obișnuit, intensitatea influenței scade pe măsură ce crește distanța, exact în felul în care intensitatea undei radio depinde de distanța ce o separă de transmițător. Pe de altă parte, intensitatea vindecării în absență poate fi amplificată printr-o activitate de grup, în cadrul căreia mai mulți practicieni își îmbină energiile. E important ca pacientul să fie capabil să capteze energiile transmise. Pentru a ameliora „înregistrarea“, unii vindecători le cer pacienților să devină în mod deliberat receptivi la influențele vindecătoare în anumite momente specifice de-a lungul zilei.

În Capitolul 4, am discutat despre rolul „inteligenței superioare“ în vindecarea pranică. Această inteligență poate participa și la vindecarea prin radiații, cu condiția ca vindecătorul să fi dobândit și să fi invocat un asemenea sprijin. Bailey arată modul în care un „Stăpân“ neîntrupat poate spori activitatea radiantă a vindecătorului, direcționând energie vibratorie pe trei linii: iradiind energie din planul atmic – care influențează voința spirituală a vindecătorului, apoi petalele sacrificiului, vehiculul eteric, chakra creștetului și chakra frontală; iradiind energie din planul buddhic – care influențează dragostea spirituală a vindecătorului, apoi petalele dragostei, corpul emoțional, centrul inimii și centrul plexului solar; și iradiind energie de pe cele mai înalte niveluri ale planului mental – care influențează mintea spirituală a vindecătorului, apoi petalele cunoașterii, corpul mental și, în cele din urmă, centrul gâtului.²⁷ Astfel, prin mijlocirea invocației, vindecătorul e capabil să mărească în mod semnificativ forța iradierii lui.

7. CONCLUZII

Capitole anterioare au înfățișat cu destule detalii teoriile referitoare la chakre, la stările de conștiință și la următoarele tipuri de vindecare prin energii subtile: *vindecarea pranică*, ce poate stimula vitalitatea din interiorul corpului fizic al pacientului, *vindecarea telepatică*, ce poate influența atitudinile mentale și subconștientul pacientului, și *vindecarea prin radiații*, care-l poate ajuta pe pacient în calmarea emoțiilor, în stimularea compasiunii, în întărirea minții și în punerea sa în acord cu propria voință spirituală. Tabelul 12 rezumă relațiile dintre chakre și aceste modalități de vindecare.

În capitolele 4, 5 și 6 arătam faptul că un practicant poate realiza vindecarea pranică, telepatică și prin radiații fără să aibă cunoștințe referitoare la localizarea și funcțiile chakrelor. Care este atunci importanța legării chakrelor de vindecare?

Chakrele furnizează o teorie coerentă a procesului de vindecare. Deși vindecarea esoterică este foarte veche, ea nu e deloc înțeleasă de către știința modernă. De aceea, a avea o teorie care explică cum poate funcționa vindecarea prin energii subtile, în funcție de centrul subtil de forță și de alcătuirea interioară umană, prezintă o oarecare importanță. Relațiile rezumate în Tabelul 12 sunt numai speculative din punctul de vedere al științei moderne, deoarece în prezent există puține dovezi științifice care să le susțină. Totuși, sunt disponibile alte tipuri de dovezi ce pot veni în sprijinul lor, cum ar fi experiențele vindecătorilor, investigațiile paranormale și tradiția yoghină hindusă.

Chakrele furnizează o bază pentru un discipol, ajutându-l să învețe arta vindecării. De exemplu, un discipol poate începe să vizualizeze curgerea fiecărei energii din sursa ei, prin propriile chakre, iar apoi în exterior, către pacient, trăgând astfel foloase din legea care spune că „energia urmează gândul”. Dar pentru a se atinge o capacitate eficientă de vindecare e necesară o practică îndelungată.

Chakrele determină capacitatea vindecătorului de a vindeca. Vindecătorul e capabil să transmită energie numai din acei centri din interiorul corpului său

Tabelul 12 Relațiile dintre chakrele eterice și modalitățile de vindecare

Modalitatea de vindecare	Chakra folosită în transmisie	Chakra folosită în recepție	Scop
Pranică			
Distribuție prin centrul frontal	Frontală	Orice centru	De a vitaliza oricare din organele pacientului
Distribuție prin plexul solar	A plexului solar	A plexului solar	De a vitaliza orice organ asociat cu chakra plexului solar
Distribuție splenică	Splenică	Sacrală	De a vitaliza orice organ asociat cu chakra sacrală
Telepatică			
De la corp causal la corp causal	A creșterului, a frunții	A creșterului	De a transmite o înțelegere intuitivă a unei idei care poate influența atitudinea mentală a pacientului
De la corp mental la corp mental	A gâtului, a plexului solar	A gâtului, a plexului solar	De a transmite un gând concret care poate influența atitudinea mentală a pacientului
De la corp mental la subconștient	A gâtului, a plexului solar	A plexului solar	De a transmite subconștientului pacientului instrucțiuni asupra modului de vindecare a bolii fizice
Prin radiații			
Voință	A creșterului, a frunții	A creșterului	De a-l pune pe pacient de acord cu propria sa voință spirituală
Inteligentă activă	A gâtului	A gâtului	De a întări și de a limpezi mintea pacientului
Dragoste-înțelepciune	A inimii, a plexului solar	A inimii, a plexului solar	De a trezi în pacient un sentiment de compasiune și de a-i calma emoțiile

eteric care sunt dezvoltate; acest lucru va determina tipurile de energii pranic, telepatice și monadice care pot fi transmise. În mod ideal, el ar trebui să facă o apreciere corectă a propriului său punct de evoluție. Dacă vindecătorul e lipsit de capacitatea de a transmite energiile specifice necesare unui anumit pacient, atunci ar trebui să recunoască faptul și să refuze să risipească timpul respectivului individ.

Chakrele determină capacitatea pacientului de a răspunde la vindecare. Intenția pacientului controlează activitatea chakrelor sale. De aceea, în orice formă de vindecare esoterică, pentru a se obține rezultate efective, e necesar, în general, ca pacientul să ceară acest ajutor, să aibă încredere în vindecător și să dorească sincer să fie vindecat, pentru ca chakrele sale să fie receptive la influența vindecătorului. Pacientul e capabil să răspundă la tratamentul cu prana indiferent de dezvoltarea chakrelor sale, dar acestea trebuie să fie suficient de active ca să recepționeze impresiile telepatice și energiile monadice. De exemplu, în Capitolul 5, s-a afirmat că vindecătorul este în stare să transmită o înțelegere intuitivă a unei idei care poate influența atitudinea mentală a pacientului; totuși, acest lucru ar avea șansă de reușită doar dacă pacientul ar fi îndeajuns de evoluat și ar dispune de o chakră a creștetului activă.

Chakrele pot îmbunătăți eficacitatea acțiunii de vindecare. Deși cunoștințele tehnice în ceea ce privește chakrele nu sunt necesare pentru ducerea la bun sfârșit a oricărei modalități de vindecare, deținerea unor asemenea informații poate îmbunătăți eficacitatea acestei acțiuni. De exemplu, în Capitolul 6, am vorbit despre felul în care respectivele cunoștințe îi pot îngădui practicianului să-și folosească mâinile pentru a concentra și a distribui emansiunile dragoste-înțelepciune direct asupra chakrei pacientului, prin aceasta mărindu-se intensitatea efectivă a radiației.

Chakrele explică unele dintre experiențele prin care trec atât vindecătorul, cât și pacientul. Deoarece corpul eteric se găsește sub pragul conștiinței, o persoană nu e, în general, conștientă de curenții de energie din interiorul sistemului ei, ci doar identifică un sentiment general de vitalitate sau de epuizare. Fără îndoială, vindecătorul poate încerca un număr destul de mare de senzații care sunt explicate de relațiile dintre chakre. De exemplu, în Capitolul 4, am afirmat că vindecarea pranică îl poate face pe vindecător să simtă o presiune în zona capului, furnicături în mâini și nevoia spontană de a respira ritmic. În cazul pacientului, asocierile dintre chakre și glandele endocrine indică univoc faptul că prana influențează corpul fizic dens.

Chakrele îl pot ajuta pe pacient să se vindece singur. Adeseori, pacientul se poate vindeca singur, prin adoptarea unei atitudini obiective față de boala lui și față de orice problemă care stă la baza acesteia. O astfel de atitudine obiectivă poate fi atinsă prin meditație. Capitolul 3 descrie în ce fel cunoș-

tințele asupra chakrelor pot ajuta orice persoană să practice meditația, permițându-i să înțeleagă natura stărilor ei superioare de conștiință.

După cum am afirmat ceva mai devreme, în prezent există puține dovezi științifice care să susțină teoriile discutate în capitolele precedente. Deși chakrele și formele subtile de vindecare pot părea dificile în sine pentru a fi studiate în mod științific, există, în realitate, un mare potențial pentru cercetări experimentale în acest domeniu – de fapt, au fost realizate deja mai multe studii științifice. De exemplu, în Capitolul 2, am amintit de cercetările experimentale referitoare la efectele fiziologice ale dezvoltării chakrelor. În alte cercetări, au fost măsurate modificările fiziologice apărute în cazul unor subiecți care au fost supuși vindecării în absență.¹ Efectele energiei vindecătoare au fost studiate și asupra șoarecilor², asupra culturii enzimelor³ și a apei⁴. Cu toate acestea, sunt necesare mult mai multe cercetări.

Cele cinci anexe care urmează oferă interpretări, în funcție de chakre, ale formulelor simbolice publicate anterior, care până acum n-au fost niciodată pe deplin explicate. Anexa I rezumă tehnicile pentru vindecarea altora; Anexa II schițează o modalitate sistematică pentru autovindecare; Anexa III prezintă stadiile dezvoltării chakrelor; Anexa IV descrie experiențele dezvoltării chakrelor; iar Anexa V oferă instrucțiuni pentru dobândirea conștiinței superioare.

ANEXA I

FORMULE PENTRU VINDECAREA ALTORA

Primele trei anexe vor interpreta trei seturi de formule simbolice care au fost inițial publicate de către Alice A. Bailey; cu toate acestea, interpretările care urmează cad numai în responsabilitatea acestui autor, fiind posibil ca ele să nu aibă semnificația pe care a dorit-o Bailey.

Primul set de formule simbolice se referă la vindecarea altora. Bailey a publicat aceste formule fără să le explice, dar a anticipat faptul că ele vor fi până la urmă înțelese, pentru că a prezis că „vreun discipol din prima parte a secolului următor va lua aceste tehnici sau formule magice, legându-le de acțiunea de vindecare, le va interpreta și le va elucida”¹. Totuși, ea a oferit un punct important de reper spunând că aceste formule „sunt susceptibile de trei semnificații – dintre acestea, un discipol modern poate reuși s-o interpreteze pentru sine pe cea mai de jos, dacă meditează în mod adecvat și trăiește în plan spiritual”². După cum se va arăta în această anexă, fiecare formulă simbolică corespunde unei însușiri-rază, unei tehnici de vindecare esoterică și unei tehnici de vindecare exoterică. Interpretarea în termenii vindecării esotrice va fi cea dintâi descrisă.

PRIMA FORMULĂ

„Forța dinamică ce stăpânește inimile tuturor celor din Shamballa să vină în ajutorul meu, pentru că sunt demn de acest ajutor. Să coboare până la al treilea, să treacă la al cincilea și să se concentreze în al șaptelea. Aceste cuvinte nu înseamnă ceea ce ar putea părea la prima vedere. Al treilea, al cincilea, al șaptelea se află în primul și provin din afara Soarelui Central al existenței spirituale. Atunci, cel mai înalt se trezește în cel ce știe și în cel care trebuie vindecat, și de aceea cei doi

sunt una. Acesta e un mister profund. Armonizarea forței vindecătoare efectuează lucrarea dorită; poate aduce moartea, cea mare eliberare, și îl poate restabili deci pe al cincilea, pe al treilea, pe primul, dar nu pe al șaptelea.”³

Această primă formulă se referă la radiația eterică a energiei voinței monadice. Cum „al treilea, al cincilea, al șaptelea se află în primul”, enumerarea inițială se referă la cele șapte planuri care se interpenetrează. În literatura esoterică, cuvântul *Shamballa* e asociat cu însușirea voinței monadice. După cum s-a arătat în Tabelul 11, caracteristica voinței trebuie să se transmită prin voința spirituală (de pe al „treilea” plan sau planul atmico), prin intermediul lotusului egoic sau corpului cauzal (de pe al „cincilea” plan sau planul mental), înainte de a ajunge la corpul eteric (de pe al „șaptelea” plan sau planul fizic). „Cea mai înaltă” chakră eterică este cea din creștetul capului, care este folosită de către vindecător, atunci când radiază energia voinței, și de către pacient, atunci când recepționează acea energie. Drept rezultat, atât vindecătorul, cât și pacientul pot fi stimulați de aceeași forță dinamică („cei doi sunt una”).

Totuși, enumerarea din ultima propoziție a formulei se referă la chakrele majore, unde „primul” este chakra creștetului, iar „al șaptelea” este cea bazală. Dacă pacientul e polarizat mental și orientat spiritual, atunci, la moarte, energiile corpului său eteric pot deveni focalizate în chakra creștetului, ceea ce îi îngăduie să moară pe deplin conștient. În acest caz, energiile care se retrag vor trece în susul coloanei vertebrale, stimulând consecutiv chakrele majore („al cincilea, al treilea, primul, dar nu al șaptelea”), înainte ca fluxul conștiinței să fie în cele din urmă eliberat de chakra creștetului.

A DOUA FORMULĂ

„Să pogoare energia vindecătoare, purtând liniile duble ale vieții și forța ei magnetică. Să se retragă acea forță magnetică vitală și să o adauge pe aceea care e prezentă în al șaptelea, opunându-le pe patru și șase lui trei și șapte, dar fără să se ocupe de cinci. Vârtejul circular, atotcuprinzător – coborând în acel punct – tulbură, îndepărtează și apoi hrănește, și astfel lucrarea e făcută.

Inima se rotește; două inimi se rotesc ca una; doisprezece din vehicul, doisprezece din cap și doisprezece din planul strădaniei sufletului cooperează ca unul, și astfel lucrarea e făcută. Două energii împlinesc această desăvârșire, iar trei al căror număr e un doisprezece răspund mai marelui doisprezece. Viața e cunoscută, iar anii înmulțiți.”⁴

În Capitolul 4, afirmam că prana e pregătită de energiile eterice care acționează în interiorul corpului eteric al vindecătorului. Cea de-a doua formulă se referă la transmiterea pranei ce a fost pregătită de energia dragostei-înțelepciune, în cadrul căreia această prană e adaptată pentru chakra inimii, cea a plexului solar, cea sacrală sau bazală. În primul paragraf al citatului din Bailey, „liniile duble ale vieții” se referă în egală măsură la curentul de energie pranică, și al la cel vieții, iar „forța magnetică” se referă la energia dragostei-înțelepciune care pregătește acea prana. Energia dragostei-înțelepciune e recepționată de chakra inimii, care poate controla chakra plexului solar, iar aceasta, la rândul ei, poate influența chakrele inferioare.

E posibil ca boala pacientului să fie rezultatul unui conflict interior între natura superioară (sau triada spirituală) și natura inferioară (sau personalitatea). Enumerarea din primul paragraf se referă la cele șapte planuri. Dragostea spirituală se găsește pe cel de-al patrulea plan (sau planul buddhic) și poate fi în opoziție cu reacțiile emoționale din corpul emoțional de pe cel de-al șaselea plan (sau planul emoțional). Voința spirituală se află pe cel de-al treilea plan (sau planul atmic) și poate fi în opoziție cu reacțiile vitale din corpul eteric de pe cel de-al șaptelea plan (sau planul fizic). Mintea spirituală se găsește pe cel de-al cincilea plan (sau planul mental) și poate fi în opoziție cu reacțiile mentale din corpul mental, situat tot pe cel de-al cincilea plan. Formula afirmă că acest tip de vindecare e capabil să ușureze efectele eterice („să o adauge pe aceea care e prezentă în al șaptelea”) datorate unora dintre următoarele conflicte: între dragostea spirituală și reacțiile emoționale („opunându-le pe patru și șase”), între voința spirituală și reacțiile vitale („opunându-le pe trei și șapte”), dar nu între mintea spirituală și reacțiile mentale („dar fără să se ocupe de cinci”). Alinarea ultimului va avea nevoie de prana specializată din chakra gâtului.

Uneori, o chakră e simbolizată ca un lotus alcătuit din mai multe petale, numărul de petale pentru fiecare lotus fiind indicat în Figura 3 (vezi pag. 57). Potrivit acestei perspective, chakra creștetului e simbolizată ca având un cerc interior de douăsprezece petale, înconjurat de un cerc exterior de nouă sute șazeci de petale. Cercul interior de douăsprezece petale e uneori numit „inima din cap”. Chakra frontală e simbolizată ca fiind împărțită în două petale principale, iar fiecare dintre ele e împărțită mai departe în patruzeci și opt de petale mai mici, astfel încât, în totalitate, sunt cu totul nouăzeci și șase de petale. Chakra inimii e simbolizată ca având douăsprezece petale. După cum am amintit în Capitolul 6, lotusul egoic de pe planul mental are și el douăsprezece petale. În scopul înțelegerii acestei formule, e important să atragem atenția asupra faptului că toate aceste numere sunt multipli de doisprezece.

Cel de-al doilea paragraf arată că acțiunea de vindecare pranică cere cooperarea chakrei creștetului, a chakrelor frontală și a inimii („trei al căror număr e un doisprezece”), a conștiinței și curenților vieții („cele două energii”) și a lotusului egoic („doisprezece din planul strădaniei sufletului” sau „mai marele doisprezece”). Fluxul conștiinței vindecătorului, care leagă chakra creștetului de lotusul lui egoic, poate asigura că prana distribuită e pregătită numai de energia dragostei-înțelepciune primită de chakra inimii, iar nu de vreun sentiment negativ. Fluxul vieții vindecătorului, care leagă chakra inimii de lotusul lui egoic, poate controla circulația pranei. Iar chakra frontală a vindecătorului poate fi folosită pentru a distribui prana pregătită către oricare din centrul pacientului.

A TREIA FORMULĂ

„Vindecătorul stă în picioare și țese. El strânge de la trei, cinci, șapte ceea ce e necesar pentru inima vieții. El aduce energiile la un loc și le face să-l slujească pe trei; el creează, deci, un vârtej în care trebuie să coboare cel suferind, și vindecătorul merge cu el. Și totuși, amândoi rămân în pace și calm. În acest fel trebuie să coboare îngerul Domnului în bulboană și să aducă viața vindecătoare.”⁵

Cea de-a treia formulă se referă la radiația eterică a energiei inteligenței active. Enumerarea din acest paragraf poate crea confuzie, deoarece amestecă mai multe tipuri de simboluri. În ceea ce privește „trei”, el se referă la caracteristica inteligenței active, care e considerată drept cel de-al treilea aspect al monadei; „cinci” și „șapte” se referă la planul al cincilea și al șaptelea, iar „al treilea” se referă la cea de-a treia chakră, a gâtului. După cum s-a arătat în Tabelul 11, caracteristica inteligenței active trebuie să treacă prin mintea spirituală, prin lotusul egoic și prin corpul mental – toate găsindu-se pe cel de-al cincilea plan sau planul mental –, înainte de a ajunge la chakrele eterice de pe cel de-al șaptelea plan, sau planul fizic. „Cea de-a treia” chakră, sau cea a gâtului, e folosită de către vindecător, atunci când iradiază energia inteligenței active, și de către pacient, atunci când recepționează această energie. Controlarea corpului emoțional („bulboana”) reprezintă sarcina corpului mental („îngerul Domnului”). Radiația inteligenței active întărește și limpezește gândirea concretă a pacientului, ajutându-l, prin aceasta, să confere „pace și calm” emoțiilor lui și să-și activeze chakra inimii („inima vieții”).

A PATRA FORMULĂ

„Vindecătorul cunoaște locul în care se găsește disonanța. El cunoaște și puterea sunetului, și sunetul care trebuie auzit. Cunoșcând nota la care reacționează cel de-al patrulea mare grup și legând-o de marele Nouă Creator, el face să sune nota care aduce eliberarea, nota care va aduce absorbirea în unu. El educă urechea ce ascultă a celui care trebuie vindecat; în același fel, el pregătește urechea ce ascultă a celui care trebuie să meargă mai departe. El cunoaște felul sunetului care aduce atingerea vindecătoare; și de asemenea pe cel care spune: Pleacă. Și astfel, lucrarea e făcută.”⁶

Această formulă se referă la radiația eterică a energiei dragostei-înțelepciune din chakra inimii. După cum s-a arătat în Tabelul 11, însușirea dragostei-înțelepciune („puterea sunetului”) trebuie să treacă prin dragostea spirituală („sunetul care trebuie auzit”), prin cele nouă petale exterioare ale lotusului egoic („marele Nouă Creator”), prin corpul emoțional („cunoșcând nota”), înainte ca vindecătorul să iradiază această energie („face să sune nota”) din cea de-a patra chakră sau a inimii („cel de-al patrulea mare grup”). Pacientul recepționează energia dragostei-înțelepciune cu chakra inimii („urechea ce ascultă”), care îi îngăduie să resimtă compasiunea sau un sentiment al unității cu alții („absorbirea în unu”).

A CINEA FORMULĂ

„Ceea ce s-a dat trebuie folosit; ceea ce iese la iveală din forma dată își va găsi locul în planul vindecătorului. Ceea ce e ascuns trebuie văzut, și din trei se vor ivi cunoștințe importante. Pe acestea le caută vindecătorul. Acestora le adaugă vindecătorul două care sunt ca una, și astfel al cincilea trebuie să-și joace rolul, și cinci trebuie să-și joace rolul, și cinci trebuie să funcționeze ca unul. Energiile coboară, trec și dispar, lăsându-l pe unu care poate răspunde cu karma să dispară acum și luându-l cu ele pe el, care nu poate astfel răspunde, și astfel trebuie să dispară.”⁷

Această formulă se referă la transmiterea pranei care a fost pregătită de către energia inteligenței active, în cadrul căreia prana e adaptată pentru chakra gâtului. După cum s-a arătat în Tabelul 11, caracteristica inteligenței active („ceea ce s-a dat”) trebuie să treacă prin mintea spirituală („ceea ce iese la iveală din forma dată”), prin lotusul egoic („ceea ce e ascuns”) și prin corpul mental („cunoștințe importante”), înainte de a ieși la iveală din cea de-a treia

chakră, a gâtului („trei”). Acesteia vindecătorul îi adaugă energiile pranică și a curentului vieții („două care sunt ca una”), prin folosirea următoarelor „cinci” chakre: splenică, a inimii, a gâtului, a frunții și chakra creștetului. Chakra splenică a vindecătorului e folosită pentru absorbirea pranei din atmosferă. Curentul vieții fixat în chakra inimii e folosit pentru a controla circulația pranei. Prana pregătită e ridicată spre chakra gâtului vindecătorului, unde e adaptată de energia inteligenței active, ce a fost recepționată de la mintea spirituală, lotusul egoic și corpul mental, aflate, toate, pe cel de-al „cincilea” plan, sau planul mental. Prana pregătită de chakra gâtului este apoi ridicată spre centrul frunții vindecătorului, pentru a fi difuzată spre pacient. Iar chakra creștetului vindecătorului e folosită pentru a se menține conștiința de sine; astfel, se obține asigurarea că prana nu e pregătită de structuri negative de gândire.

A ȘASEA FORMULĂ

„Despicând apele, să pogoare puterea, strigă vindecătorul. El nu ține seama de felul în care apele pot răspunde; adesea, ele aduc valuri furtunoase, precum și întâmplări cumplite și îngrozitoare. Finalul e bun. Necazul se va sfârși atunci când furtuna se va domoli, iar energia își va fi împlinit destinul trasat. Puterea e forțată să pătrundă drept în inimă, și în fiecare canal, nadis, nerv și splină puterea trebuie să caute o trecere, o cale, și, deci, să înfrunte dușmanul care a intrat și s-a așezat să locuiască. Izgonirea – nemiloasă, bruscă și completă – e întreprinsă de unul care vede în van altceva, dar lucrează perfect și nu acceptă nici o intervenție. Această lucrare perfectă deschide astfel ușa vieții eterne sau a vieții pe Pământ pentru încă puțină vreme.”⁸

Cea de-a șasea formulă se referă la iradierea energiei dragostei-înțelepciune din chakra plexului solar. Primii pași ai vindecătorului constau în a elimina propriile sale sentimente negative („despicând apele”) și în a simți caracteristica dragostei-înțelepciune („să pogoare puterea”). Intenția lui e de a înlocui freamătul emoțional al pacientului („valuri furtunoase, precum și întâmplări cumplite și îngrozitoare”) cu pacea interioară („finalul e bun”). Calea aleasă de vindecător e de a iradia energia dragostei-înțelepciune către chakra plexului solar a pacientului („inima”), care va influența apoi sistemul nervos simpatic al ultimului („fiecare canal, nadis, nerv și splină”). Neliniștea pacientului („dușmanul”) poate fi suprimată complet, datorită faptului că vindecătorul își păstrează propria pace interioară pe durata întregului proces („vede în van altceva, dar lucrează perfect și nu acceptă nici o intervenție”).

A ȘAPTEA FORMULĂ

„Energia și forța trebuie să se întâlnească, și astfel lucrarea e făcută. Culoarea și sunetul, în succesiunea poruncită, trebuie să se întâlnească și să se combine, și astfel lucrarea vrăjii poate începe. Substanța și spiritul trebuie să se trezească unul pe altul și, trecând prin centrul unuia care caută să ajute, produc ce e nou și bun. În felul acesta, vindecătorul energizează cu viață viața slăbită, împingând-o înainte sau fixând-o încă și mai adânc în locul destinului. Toți șapte trebuie folosiți, și prin șapte trebuie să treacă energiile pe care trebuința le cere, creând omul nou ce a fost dintotdeauna și va fi pentru totdeauna, și aici, și acolo.”⁹

Cea de-a șaptea formulă și ultima, se referă la transmiterea pranei care a fost pregătită de energia voinței, în cadrul căreia prana e adaptată fie pentru chakra creștetului, fie pentru cea a frunții. Formula afirmă că „toți șapte trebuie folosiți”, ceea ce înseamnă că vindecătorul trebuie să-și activeze toate cele șapte chakre majore; și că „prin șapte trebuie să treacă energiile pe care trebuința le cere”, ceea ce înseamnă că energia Kundalini din chakra bazală trebuie să treacă prin cele șapte chakre majore, până ajunge la chakra creștetului, pentru ca ultima să recepționeze clar energia voinței. Vindecătorul folosește curentul vieții („spirit”) pentru a trezi prana suplimentară („substanță”) din atmosferă. După ce prana e pregătită pentru fiecare chakră majoră („în succesiunea poruncită”), energia voinței („sunet”) se poate amesteca cu prana pregătită a chakrei creștetului și a chakrei frontale („culoare”) și o poate adapta. Lucrarea e făcută atunci când prana adaptată a vindecătorului („energie”) corespunde stării eterice a pacientului („forță”).

ALTE INTERPRETĂRI

Secvența anterioară a acestei anexe prezenta felul în care poate fi interpretată fiecare formulă, astfel încât să fie privită ca o tehnică de vindecare esoterică: prima formulă corespunde iradierii energiei voinței; cea de-a doua, transmiterii pranei pregătite de energia dragostei-înțelepciune; cea de-a treia, iradierii energiei inteligenței active; cea de-a patra, iradierii energiei dragostei-înțelepciune din chakra inimii; cea de-a cincea, transmiterii pranei pregătite de energia inteligenței active; cea de-a șasea, iradierii energiei dragostei-înțelepciune din chakra plexului solar; iar cea de-a șaptea, transmiterii pranei pregătite de energia voinței.

Cu toate acestea, simbolurile folosite în fiecare formulă pot fi interpretate și din alt unghi, ce ar sugera o vindecare exoterică: prima formulă corespunde vindecării prin acțiunea de a fi un exemplu inspirator; cea de-a doua, sfatului intuitiv; cea de-a treia, îmbunătățirii mediului înconjurător al pacientului; cea de-a patra, folosirii culorii și sunetului; cea de-a cincea, educației; cea de-a șasea, medicinei; iar cea de-a șaptea, folosirii cristalelor. Analiza detaliată a formulelor în termenii acestor metode exoterice va fi lăsată în seama cititorului.

În filosofia esoterică, o „rază” e definită ca o *caracteristică* specială a energiei; așadar, aceeași rază poate fi exprimată prin mai multe energii având *forme* diferite. Se spune că există șapte raze sau caracteristici de energie diferite, și că fiecărei raze i s-a dat câte un nume.¹⁰ Fiecare din formulele precedente poate fi asociată cu una dintre cele șapte raze, în sensul că tehnica de vindecare esoterică sau exoterică corespunzătoare exprimă însușirea specifică reprezentată de acea rază. Prima formulă ar putea corespunde razei voinței; cea de-a doua, razei dragostei-înțelepciune; cea de-a treia, razei inteligenței active; cea de-a patra, razei armoniei; cea de-a cincea, razei cunoașterii concrete; cea de-a șasea, razei devoțiunii; iar cea de-a șaptea, razei ceremonialului magic.

Pe scurt, fiecare formulă simbolică poate fi asociată cu o rază, cu o tehnică de vindecare esoterică și cu o tehnică de vindecare exoterică. Așadar, avem posibilitatea de a ne imagina fiecare rază ca reprezentând o caracteristică de vindecare specifică, tehnica esoterică asociată ca întrupând acea caracteristică pe un nivel eteric, iar tehnica exoterică asociată ca întrupând aceeași caracteristică pe un nivel fizic dens. În acest fel, cele șapte formule simbolice contribuie la zugrăvirea unei filosofii cuprinzătoare a vindecării.

ANEXA II

REGULI PENTRU AUTOVINDECARE

Magia poate fi definită ca însușirea de a prezenta obiecte materiale din universul nevăzut. Alice A. Bailey a publicat cincisprezece „reguli magice”, despre care afirmă că ar descrie procedeul magiei. Din nefericire, terminologia folosită în aceste reguli a fost aleasă deliberat ca să fie „în felul unui orb, care le aduce întruna revelația celor ce posedă cheia, dar tinde să-l nedumerească și să-l tulbure pe discipolul care, până atunci, nu era pregătit pentru adevăr”¹. Totuși, Bailey susține cu tărie că respectivele reguli ar putea fi interpretate pe mai multe niveluri, inclusiv pe acela al omului inteligent, aspirant, discipol și inițiat.²

Deși acestor reguli li s-ar putea da alte înțelesuri, ele vor fi interpretate aici ca niște formule prin intermediul cărora se asigură o apropiere metodică de autovindecare. Dar dacă cititorul dorește să le aplice pentru a vindeca o boală gravă, atunci se recomandă ca el să lucreze sub supravegherea unui medic calificat. Fiecare din subcapitolele care urmează este compus din trei părți: regula însăși, semnificația simbolurilor și interpretarea ei în termeni de autovindecare.

PRIMA REGULĂ

„Îngerul Solar se liniștește, nu își împrăștie forța, ci, comunică, prin meditație profundă, cu reflecția lui.”³

În această primă regulă, „Îngerul Solar” se referă la corpul causal (sau suflet), „comunică” se referă la transmiterea înțelegerii intuitive, iar „reflecția” se referă la personalitate.

Întrucât corpul causal se află întotdeauna într-o stare meditativă, el e în acord și focalizat, și astfel poate transmite personalității înțelegerea intuitivă.

A DOUA REGULĂ

„Atunci când umbra a dat răspuns, lucrarea începe în profundă meditație. Lumina micșorată e aruncată în sus; lumina mai puternică îi luminează pe cei trei, iar lucrarea celor patru începe.”⁴

„Umbra” se referă la personalitate; „lumina micșorată”, la conștiință; „lumina mai puternică”, la înțelegerea intuitivă; „trei”, la personalitatea alcătuită din corpul mental, cel emoțional și cel fizic; iar „patru”, la corpul causal și la personalitate, aflate în acord.

Atunci când personalitatea pacientului răspunde și prin atingerea unei stări meditative, atunci efortul depus pentru autovindecare poate continua. De aceea, pacientul trebuie să-și înalțe conștiința, astfel încât personalitatea lui să devină armonică, focalizată și receptivă. Drept rezultat, înțelegerea intuitivă poate fi recepționată, ceea ce înviorează natura sa mentală, emoțională și fizică, îngăduind, prin aceasta, corpului causal și personalității să lucreze împreună într-un mod integrat.

A TREIA REGULĂ

„Energia circulă. Punctul de lumină, produsul strădaniilor celor Patru, sporește și crește. Miriadele se adună în jurul căldurii incandescente, până când lumina sa scade. Focul lui devine estompat. Atunci va ieși la iveală cel de-al doilea sunet.”⁵

„Energia circulă” se referă la recepționarea unei imagini intuitive a plenitudinii; „punct de lumină”, la energia focalizată folosită pentru vizualizare; „cele patru”, la corpurile causal, mental, emoțional și fizic, aflate în acord; „miriade”, la substanța planului mental; iar „al doilea sunet”, la imaginea mentală vizualizată.

Această regulă are două părți. Mai întâi, pacientul recepționează (de la corpul lui causal) o imagine intuitivă a plenitudinii – poate chiar o imagine a lui în starea vitală și activă, dar fără a fi dezvăluite în mod special organele interne; sau o imagine a organelor bolnave în starea de sănătate; sau o imagine a operațiilor interne necesare pentru a trece din starea lui prezentă, de boală, în starea de sănătate dorită. În partea a doua, pacientul se străduiește să vizualizeze o imagine mentală concretă care să corespundă acelei imagini intuitive, în acest scop având nevoie de energia focalizată a corpului său causal și a personalității, aflate în acord. Drept rezultat, substanța mentală este modelată într-o imagine care e mai concretă și mai tangibilă decât aceea intuitivă originală. Această imagine vizualizată va ieși apoi la iveală și va dobândi forme care vor fi și mai tangibile.

A PATRA REGULĂ

„Sunet, lumină, vibrație și forma se amestecă și se contopesc, și astfel lucrarea e făcută. Acest lucru se continuă sub lege, și nereușita poate împiedica acum lucrarea să înainteze. Omul respiră adânc. Își concentrează forțele și împinge gândul-formă de la el.”⁶

„Sunetul” se referă la imaginea intuitivă a plenitudinii; „lumina”, la energia focalizată folosită pentru vizualizare; „vibrația”, la substanța influențată din planul mental; „forma”, la imaginea mentală vizualizată; „omul respiră adânc”, la inspirație; „își concentrează forțele”, la reținerea respirației; iar „împinge gândul-formă de la el”, la expirație.

Atunci când imaginea intuitivă a plenitudinii e reprezentată suficient de bine de tabloul mental construit, actul vizualizării e împlinit. Acțiunea de a transmite acea imagine corpului fizic dens continuă într-un mod ordonat, iar acum poate fi făcut pasul următor. Pentru a reuși, e important ca această strădanie să fie însoțită de o respirație structurată ritmic. În timpul inspirației, pacientul atinge starea meditativă, așa cum a fost descrisă în cea de-a doua regulă. În timpul reținerii respirației, el percepe o imagine intuitivă și apoi vizualizează un tablou mental corespunzător, așa cum a fost descris în cea de-a treia regulă. Iar pe durata expirației, el încearcă să adauge forme care sunt mai tangibile, așa cum a fost descris în regula următoare.

A CINCEA REGULĂ

„Trei lucruri îl rețin pe Îngerul Solar, înainte ca învelișul creat să coboare: starea apelor, siguranța celui care astfel creează și contemplația neîntreruptă. Acestea sunt inima, gâtul și ochiul, unite în întregit serviciu.”⁷

„Îngerul Solar” se referă la corpul causal; „învelișul”, la imaginea intuitivă a plenitudinii; „starea apelor”, la sentimentul emoțional legat de strădania de autovindecare; „siguranța celui care astfel creează”, la păstrarea tabloului mental; „contemplația”, la dirijarea procesului de vizualizare eterică; iar „inima, gâtul și ochiul”, la chakrele inimii, gâtului și a frunții (sau cel de-al treilea ochi).

Imaginea intuitivă a plenitudinii din corpul causal trebuie să capete trei forme, înainte ca ea să fie transmisă în corpul fizic dens: trebuie creat un tablou mental și păstrat prin intermediul chakrei gâtului; sentimentul emoțional potrivit trebuie creat și menținut prin intermediul chakrei inimii; iar procesul de vitalizare și activare eterică trebuie dirijat prin intermediul chakrei frontale.

A ȘASEA REGULĂ

„Cei patru deva de jos percep forța atunci când ochiul se deschide; ei sunt împinși înainte și-și pierd stăpânul.”⁸

„Cei patru deva de jos” se referă la corpurile mental, emoțional, eteric și fizic dens. „Forța” se referă la înțelegerea intuitivă; „când ochiul se deschide”, la contemplația neîntreruptă prin intermediul chakrei frontale; iar „stăpânul”, la reacțiile personalității.

Corpul mental, cel emoțional, cel fizic eteric și cel fizic dens reprezintă patru aspecte ale personalității, și fiecare dintre ele poate fi imaginat ca avându-și propria viață individuală. E posibil ca respectivele aspecte să reacționeze la disciplina ce le este impusă de regula precedentă, care poate, în acest caz, interfera cu procesul de autovindecare. Atunci când oricare dintre aceste aspecte ale personalității e contemplat neîntrerupt prin intermediul chakrei frontale, respectivul aspect va simți forța înțelegerii intuitive. În acest fel, personalitatea poate fi controlată, iar reacțiile nedorite pot fi eliminate.

A ȘAPTEA REGULĂ

„Forțele duale din planul în care trebuie căutată puterea vitală sunt percepute; cele două căi înfruntă Îngerul Solar; polii vibrează. Cel care meditează se află în fața unei alegeri.”⁹

„Planul în care trebuie căutată puterea vitală” se referă la planul emoțional; „forțele duale”, la frică și la dorință; „două căi”, la indulgență și inhibiție; „Îngerul Solar”, la corpul causal; iar „polii vibrează” se referă la trăirea fricii și a dorinței.

Pentru a reuși, pacientul trebuie să trăiască un sentiment emoțional care are puterea de a energiza cum se cuvine efortul lui de autovindecare. Totuși, e posibil ca acea stare să nu apară, iar el să aibă două reacții emoționale care pot interfera cu acest proces: teama că vindecarea nu se poate produce și dorința ca ea să se producă. Dacă pacientul încearcă să tolereze sau să inhibe oricare din aceste sentimente, atunci el poate genera o cantitate mai mare din respectivul sentiment. Dar dacă, prin meditație, pacientul poate fi călăuzit de corpul său causal, atunci el are posibilitatea de a alege o altă cale de a-și controla răspunsul emoțional.

A OPTA REGULĂ

„Agnisuryan-ii răspund sunetului. Apele se retrag și curg. Magicianul să se păzească să nu se înece în punctul în care pământul și apa se

întâlnesc. Semnul de la jumătatea drumului, care nu e nici uscat, nici ud, trebuie să ofere locul pe care se fixează picioarele sale. Acolo unde se întâlnesc apa, pământul și aerul se află locul unde izbutește vraja.¹⁰

„Agnisuryan-ii“ se referă la substanța planului emoțional. „Sunetul“ se referă la tabloul mental vizualizat; „apele“, la sentimentele care au fost trăite; „înecul“, la faptul de a fi dominat de sentimente; „pământul“, la corpul eteric; „punctul în care pământul și apa se întâlnesc“, la chakra plexului solar; „semnul de la jumătatea drumului, care nu e nici uscat, nici ud“, la corpul mental; „aerul“, la înțelegerea intuitivă; iar „locul unde izbutește vraja“, la chakra gâtului.

Frica și dorința sunt reacțiile potențiale ale corpului emoțional în fața tabloului mental vizualizat, și oricare din aceste sentimente poate reprezenta o interferență. De aceea, pacientul trebuie să se ferească de a fi dominat de chakra plexului său solar, care este locul unde corpul său eteric recepționează sensibilitatea emoțională. Corpul mental este semnul de la jumătatea drumului dintre corpul emoțional și corpul causal. Atunci când pacientul e focalizat în corpul său mental, el poate fi detașat și obiectiv față de sentimentele lui și poate fi călăuzit de înțelegerea intuitivă. În acest fel, pacientul e capabil să identifice gândurile concrete și concepțiile concrete ce se află la baza oricăror sentimente care ar interfera cu strădania lui de autovindecare, și apoi să-și folosească chakra gâtului, pentru a schimba acele gânduri și concepții, ceea ce va conduce la formarea altor sentimente.

A NOUA REGULĂ

„Apoi, urmează condensarea. Focul și apa se întâlnesc, forma se intensifică și crește. Magicianul trebuie să-și fixeze formă pe calea potrivită.“¹¹

„Condensarea“ se referă la obținerea formelor care sunt mai tangibile; „focul“, la vitalitatea eterică, „apele“, la sentimentele emoționale; iar „forma“, la tabloul mental vizualizat.

Obținerea de forme care sunt mai tangibile se produce după aceea. Prin adăugarea sentimentelor emoționale și a vitalității eterice, influența tabloului mental vizualizat se extinde și continuă să crească. Totuși, pacientul trebuie să mențină sentimentul emoțional potrivit pe durata acestui proces, și anume sentimentul de calm, care-l asigură că respectiva strădanie de autovindecare va fi încununată de succes.

A ZECEA REGULĂ

„În timp ce apele scaldă forma creată, ele sunt absorbite și folosite. Forma își mărește puterea; prin urmare, magicianul trebuie să-și continue acțiunea până când lucrarea devine mulțumitoare. Constructorii din afară trebuie să-și înceteze atunci strădaniile, iar cei care lucrează înăuntru să intre în ciclul lor.“¹²

„Apele“ se referă la sentimentele emoționale; „forma“, la tabloul mental vizualizat; „constructorii din afară“, la exercitarea controlului conștiinței; iar „cei care lucrează înăuntru“, la permiterea controlului subconștientului.

Prin menținerea sentimentului emoțional potrivit, precum și a tabloului mental vizualizat, sentimentul devine asociat cu tabloul și îi mărește influența. În timp ce pacientul e nevoit să-și controleze conștient strădaniile, el trebuie să-și lase subconștientul să controleze efortul de la nivelul eteric.

A UNSPREZECEA REGULĂ

„Cel care lucrează cu legea trebuie să îndeplinească acum trei lucruri. Mai întâi, să stabilească formula care va închide viețile în zidul de formă sferică; apoi, să rostească cuvintele care le vor spune ce să facă și unde să ducă ceea ce s-a făcut; și, în cele din urmă, să pronunțe fraza mistică care îl va salva pe el de lucrarea lor.“¹³

„Formula“ se referă la un șir de parole. „Să rostească cuvintele“ se referă la exprimarea audibilă a acelor parole, iar „să pronunțe fraza mistică“ se referă la restabilirea stării meditative.

Sunt necesari trei pași pentru a se dirija în mod potrivit subconștientul: mai întâi, trebuie să se aleagă cu grijă un șir de parole care întrupează (sub forma unei afirmații ritmice) schimbările fizice dorite; în al doilea rând, trebuie să se dirijeze subconștientul pentru a vindeca corpul eteric prin exprimarea audibilă a acelor parole, în timp ce se păstrează sentimentul potrivit și tabloul mental vizualizat; și, în al treilea rând, trebuie să se abandoneze aceste eforturi eterice, emoționale și mentale, prin restabilirea stării meditative, astfel încât individul să evite să ajungă obsedat sau dirijat de respectivele eforturi.

A DOUĂSPREZECEA REGULĂ

„Vălul pulsează. Se contractă și se extinde. Magicianul trebuie să pună stăpânire pe punctul de la jumătatea drumului și să-i elibereze astfel pe

acei „prizonieri ai planetei”, al căror sunet e potrivit și intonat corect față de ceea ce trebuie făcut.¹⁴

„Vălul” se referă la corpul eteric; „se contractă”, la inspirație; „se extinde”, la expirație; „punctul de la jumătatea drumului”, la suspendarea respirației; iar „prizonierii planetei”, la substanțele eterice.

Pentru a reuși, e important ca metoda de autovindecare să fie însoțită de o respirație structurată ritmic. Cea de-a patra regulă descria trei faze ale ciclului respirator, și această a douăsprezecea regulă descrie cea de-a patra fază – în consecință, sunt utilizate toate cele patru faze. În timpul inspirației, pacientul atinge starea meditativă, în care el devine receptiv la înțelegerea intuitivă din corpul său causal. În timpul reținerii respirației, el percepe o imagine intuitivă a plenitudinii și vizualizează apoi un tablou mental corespunzător. În timpul expirației, el stabilește sentimentul emoțional potrivit și alege un set de parole care întrupează schimbările fizice dorite. Iar în timpul suspendării respirației, el își dirijează subconștientul pentru a-i vindeca corpul fizic prin exprimarea audibilă a acelor parole, în vreme ce menține sentimentul potrivit și tabloul mental vizualizat. Tehnica constă în a repeta acest ciclu de patru faze într-o manieră ritmică, iarăși și iarăși. Pacientul poate fi dirijat pe cale intuitivă să mențină același tablou mental pe durata fiecărui ciclu, sau să-l schimbe. Atunci când acest lucru e făcut cum trebuie, subconștientul va determina atragerea substanțelor eterice potrivite (cum ar fi prana), necesare vindecării eterice, și asimilarea lor din mediul înconjurător.

A TREISPREZECEA REGULĂ

„Magicianul trebuie să-i recunoască pe cei patru; să remarce, în lucrarea lui, nuanța de violet pe care o arată ei, și astfel să construiască umbra. Atunci când se întâmplă așa, umbra se înveșmântează singură, iar cei patru devin șapte.”¹⁵

Cei „patru” se referă la cele patru subplanuri eterice; „nuanța de violet”, la caracteristica acelor substanțe eterice; „umbra”, la corpul eteric vindecat; „umbra se înveșmântează singură”, la procesul în care corpul eteric vindecat vindecă în mod automat corpul fizic dens; iar „cei patru devin șapte”, la extinderea vindecării fizice de la cele patru subplanuri eterice, pentru a se include toate cele șapte subplanuri fizice.

Pacientul trebuie să recunoască sursele (cum ar fi hrana, apa și aerul său) substanțelor eterice care sunt asimilate, să remarce caracteristicile (cum ar fi puritatea și vitalitatea) acelor substanțe și să se asigure că acele caracteristici sunt suficient de sănătoase. Deși pacientul trebuie să-și dirijeze subconștientul

pentru a-și vindeca corpul eteric, nu este necesar ca el să se preocupe de corpul său fizic dens, deoarece corpul eteric vindecat îi va vindeca în mod automat corpul fizic dens. Cu alte cuvinte, o tulburare fizică densă e văzută numai ca un simptom al unei tulburări eterice – obținerea plenitudinii ultimei va duce în mod automat la realizarea plenitudinii celei dintâi.

A PAISPREZECEA REGULĂ

„Sunetul se intensifică. Pentru sufletul curajos, ceasul primejdiei se apropie. Apele nu l-au rănit pe creatorul alb, iar nereușita nu poate nici să-l înece, nici să-l ude. Acum, e pericol de foc și de flacără, și se zărește deja nedeslușit fumul care se ridică. După un ciclu de pace, el trebuie să apeleze iarăși la Îngerul Solar.”¹⁶

„Sunetul se intensifică” se referă la vindecarea corpului eteric, potrivit tabloului mental vizualizat; „ceasul primejdiei”, la momentul potrivit pentru oprirea interferenței cu corpul eteric; „apele” se referă la emoții; „nici să-l înece, nici să-l ude”, la pierderea controlului emoțional; „pericol de foc”, la interferența excesivă cu corpul eteric; „fumul care se ridică”, la începerea vindecării fizice dense; „ciclu de pace”, la faptul de a fi în meditație; iar „Îngerul Solar”, la corpul causal.

Dacă pacientul a pus în aplicare cu succes regulile anterioare, atunci a început procesul de vindecare a corpului său eteric, potrivit tabloului mental vizualizat, și și-a menținut sentimentul emoțional potrivit, eliminând reacțiile nedorite ale personalității sale. În consecință, corpul său fizic dens a început, la rândul său, să se vindece. Cu toate acestea, e important pentru el să știe când trebuie să pună capăt acestui proces, pentru a evita interferența excesivă cu corpul său eteric. Prin restabilirea stării meditative pe durata fiecărei inspirații a ciclului respiratoriu, pacientul poate primi îndrumare de la corpul său causal, ceea ce-l face să cunoască momentul potrivit pentru a se opri.

A CINCISPREZECEA REGULĂ

„Focurile se apropie de umbră, dar n-o ard. Învelișul focului e desăvârșit. Magicianul trebuie să psalmodieze cuvintele care amestecă focul și apa.”¹⁷

„Focurile” se referă la acțiunea vindecării eterice; „umbra”, la corpul eteric; „învelișul focului e desăvârșit”, la faptul că vindecarea eterică a fost

desăvârșită; iar „cuvintele care amestecă focul și apa“, la directivele finale date subconștientului.

Atunci când procesul de autovindecare menționat anterior nu mai produce nici un fel de schimbări în corpul eteric, acesta din urmă poate fi considerat ca fiind complet vindecat. Pasul final al pacientului este să-și dirijeze subconștientul pentru a păstra această structură eterică, în timp ce el are sentimentul că acea directivă va fi împlinită.

ANEXA III

STADIILE EVOLUȚIEI CHAKRELOR

Alice A. Bailey a descris un proces general de evoluție, pe care l-a considerat ca fiind aplicabil la toate tipurile de forme, inclusiv la un sistem solar sau la o planetă, la nivel macrocosmic, și la un corp cauzal, la o chakră sau la o singură celulă fizică, la nivel microcosmic. Ea susținea că, în toate aceste cazuri, procesul de evoluție poate fi zugrăvit prin aceleași cinci simboluri.¹ Această anexă îi va ilustra teoria, arătând cum respectivele simboluri pot reprezenta procesul de evoluție pentru o chakră eterică majoră.

Cele cinci simboluri specifice, împreună cu interpretarea lor ca stadii în evoluția unei chakre date, sunt următoarele:

Cercul: Corespunde stadiului în care chakra e inactivă. Tabelul 7, de la pagina 35, asociază o caracteristică specifică a conștiinței cu fiecare chakră. De aceea, simbolul reprezintă stadiul în care persoana nu exprimă caracteristica asociată cu chakra dată.

Cercul cu un punct în centru: Corespunde stadiului în care chakra e activă, dar nedezvoltată. Punctul de foc din centru semnifică începutul activității chakrei. După cum s-a discutat în Capitolul 3, scopul meditației este de a exprima deliberat o caracteristică asociată cu o chakră care n-a fost încă dezvoltată, având ca rezultat creșterea activității acelei chakre. De aceea, acest simbol reprezintă stadiul de meditație.

Cercul împărțit în două: Corespunde stadiului în care chakra este atât activă, cât și dezvoltată. Punctul de foc din centru a devenit acum mai intens, fiind capabil să radieze raze de foc spre marginea cercului. După cum s-a discutat în Capitolele 4, 5 și 6, fiecare din chakrele eterice majore posedă cel puțin un tip de energie care poate fi radiată (poate prin intermediul altei chakre), după ce aceasta a devenit dezvoltată. De aceea, acest simbol reprezintă stadiul de radiație eterică.

Cercul împărțit în patru: Corespunde stadiului în care chakra este activă, dezvoltată și deschisă. Acum, punctul de foc din centru radiază patru raze de

foc spre margine, formând astfel crucea cu brațe egale. Aceste patru raze semnifică faptul că chakra are acum o însușire cvadridimensională. În cele două stadii anterioare, chakra funcționa activ în cele trei dimensiuni ale planului fizic. Totuși, după cum s-a discutat în Capitolul 3, o chakră eterică deschisă e capabilă să perceapă impresii senzoriale primite de echivalentul ei emoțional din planul emoțional, corespunzând unei a patra dimensiuni. De aceea, acest simbol reprezintă stadiul de comunicare parapsihică.

Svastica: Corespunde stadiului final, în care chakra este activă, dezvoltată, deschisă și energizată de energia Kundalini trezită. Acum, crucea cu brațe egale din stadiul precedent se rotește în jurul punctului central; focul nu numai că se răspândește în patru direcții, dinspre centru către margine, dar și circulă în jurul întregii circumferințe. Chakra poate fi folosită în cea mai eficientă și intensă manieră, ceea ce implică faptul că respectivul simbol reprezintă desăvârșirea evoluției acelei chakre.

ANEXA IV EXPERIENȚE ALE EVOLUȚIEI CHAKRELOR

Cea din urmă carte a Bibliei, numită **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, e scrisă în întregime în simboluri și are două interpretări posibile: *macrocosmică*, descriind procesul evoluției pentru omenire ca întreg, și *microcosmică*, descriind procesul evoluției pentru o ființă umană în plan individual. Ultimele două anexe vor oferi o interpretare microcosmică ce subliniază strânsa relație dintre simbologia Apocalipsei și informațiile despre evoluția chakrelor prezentate în Capitolul 3. Versiuni înrudite în ceea ce privește interpretarea microcosmică au fost elaborate de către Swami Yukteswar¹ și Cayce².

O parte din **Apocalipsă** se referă la o carte având șapte peceti – în cadrul ei, atunci când e ruptă fiecare pecete, apare o imagine, de fapt, o viziune deosebită. Această anexă va interpreta cartea ca fiind corpul fizic, cele șapte peceti ca fiind cele șapte chakre eterice majore și fiecare viziune ca fiind experiența ce are loc atunci când chakra asociată se dezvoltă.

PRIMA EXPERIENȚĂ

„Când Mielul a rupt cea dintâi din cele șapte peceti (...), m-am uitat și iată să s-a arătat un cal alb. Cel care ședea pe el avea un arc; și i s-a dat lui cunună și a pornit ca un biruitor, ca să biruiască.” (**Apocalipsa** 6, 1-2)

Chakra sacrală („cea dintâi din cele șapte peceti”) devine dezvoltată la naștere, când corpul cauzal (simbolizat de călăreț) dobândește o nouă personalitate (simbolizată de cal) pentru a îndeplini un rol în lume. Culoarea „albă” simbolizează puritatea, indicând faptul că noua personalitate n-a fost încă mângjită de experiențele lumești. La naștere, sunt date două daruri: o minte („arc”) având o inteligență penetrantă; și o conștiință, care e percepută prin intermediul chakrei „creștetului”. Scopul nașterii este de a „birui” experiența planului fizic și, prin aceasta, de a câștiga mai multă înțelepciune.

A DOUA EXPERIENȚĂ

„Când a rupt Mielul a doua pecete... s-a arătat un alt cal, roșu ca focul. Celui care sta pe el i s-a dat să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se junghie între ei; și o sabie mare i s-a dat.” (Apocalipsa 6, 3-4)

După ce se dezvoltă chakra plexului solar („pecetea a doua”), persoana e capabilă să trăiască emoții intense. Culoarea calului e acum roșie, ceea ce reprezintă, de cele mai multe ori, sentimentul furiei. Sentimentul ambiției este „puterea” care îi permite unei persoane să concureze în lume și să întrecă alte ființe umane („să se junghie între ei”). A avea sentimente intense este asemănător cu a avea „o sabie mare”, care poate fi folosită fie pentru a-i domina pe alții, fie pentru a-și produce sieși suferință.

A TREIA EXPERIENȚĂ

„Când a rupt Mielul pecetea a treia (...) m-am uitat și iată că s-a arătat un cal negru. Cel care ședea pe el avea în mână o cumpănă. Și, în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un glas care zicea: «O măsură de grâu pentru un dinar. Trei măsuri de orz pentru un dinar. Dar să nu vatămi untdelemnul și vinul!».” (Apocalipsa 6, 5-6)

După ce se dezvoltă chakra inimii („pecetea a treia”), persoana poate să-și dea seama în mod intuitiv de unitatea spirituală esențială ce se află în spatele tuturor formelor fizice. Această intuiție este transmisă de „glasul” interior din „mijlocul celor patru ființe”, cele patru ființe reprezentând personalitatea împătrită (corpul fizic dens, cel eteric, cel emoțional și cel mental). În consecință, persoana poate discerne valoarea relativă a laturii fizice a vieții (așa cum e simbolizată printr-o cumpănă cu care se cântărește grâul și orzul), fără să ignore latura spirituală a vieții (așa cum e simbolizată prin porunca de a nu vătăma untdelemnul și vinul). Culoarea calului e acum neagră – de obicei, o culoare purtată de ordinele religioase, indicând faptul că persoana nu prețuiește prea mult aspectele superficiale ale vieții fizice.

A PATRA EXPERIENȚĂ

„Când a rupt Mielul pecetea a patra (...) s-a arătat un cal gălbui, iar numele celui ce ședea pe el era Moartea; și iadul se ținea după el. Li s-a dat lor putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului.” (Apocalipsa 6, 7-8)

După ce se dezvoltă chakra gâtului („pecetea a patra”), persoana poate să-și folosească mai ușor corpul mental pentru a-și purifica natura emoțională, ultima fiind „a patra parte” a personalității sale împătrite. Această purificare emoțională poate fi atinsă în mai multe feluri: prin folosirea „sabiei” înțelegerii, prin exterminarea sentimentelor indezirabile persistente, prin refuzul de a formula sentimente negative și prin exprimarea deliberată a altor aspecte ale personalității („fiarele pământului”), cu ajutorul unor mijloace ca exercițiile fizice și preocupările intelectuale. Culoarea calului e acum gălbui – cum ar fi culoarea unui trup bolnav sau muribund.

A CINCEA EXPERIENȚĂ

„Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut, sub jertfelnic, sufletele celor înjunghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturisirii pe care o ținuseră. Ei strigau cu glas tare și ziceau: «Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, vei zăbovi să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?» Și fiecăruia dintre ei i s-a dat câte un veșmânt alb și li s-a spus ca să stea în tihnă, încă puțină vreme, până când se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, cei ce aveau să fie omorâți ca și ei.” (Apocalipsa 6, 9-11)

După ce se dezvoltă chakra frontală („pecetea a cincea”), persoana e capabilă să-și folosească corpul cauzal pentru a exprima mai ușor înțelepciunea intuitivă. Corpul cauzal („jertfelnicul”) este depozitul pentru esența abstrasă („sufletele”), care a fost dobândită prin purificarea („înjunghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu”) multor tendințe negative. De aceea, fiecare impuritate, după ce a fost înțeleasă, devine înțelepciune prețuită („fiecăruia dintre ei i s-a dat câte un veșmânt alb”). Deoarece persoana mai posedă încă rămășițe de țeluri egocentrice, stăpânirea ei asupra planului fizic („pământ”) nu va fi deplină până când egoismul remanent nu va fi eliminat („până când vor împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, cei ce aveau să fie omorâți ca și ei”).

A ȘASEA EXPERIENȚĂ

„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat, și iată că s-a făcut cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr și luna s-a făcut toată ca sângele, și stelele au căzut din cer pe pământ, precum cad smochinele verzi din pom, când este zguduit de vijelie. Iar cerul s-a

strâns, ca o carte de piele, pe care o faci sul, și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor. Și împărații pământului, și domnii, și căpeteniile oștilor, și bogații, și cei puternici, și toți robii, și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților, strigând munților și stâncilor: «Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?» (Apocalipsa 6, 12-17)

După ce se dezvoltă chakra creștetului („pecetea a șasea“), persoana poate trăi în permanență autoconștientizarea, ceea ce înseamnă o conștiință continuu detașată de gândurile și sentimentele ei. Deci, ea este capabilă să-și reorienteze viața („mare cutremur“), înțelegând deplinul adevăr în privința restului de iluzii, cum ar fi falsele idealuri („soarele s-a făcut negru“, „luna s-a făcut toată ca sângele“, „stelele au căzut din cer pe pământ“ și „cerul s-a strâns“); realizările materiale și concepțiile limitate („toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor“); precum și diferite forme de mândrie și vanitate („împărații pământului, și domnii, și căpeteniile oștilor, și bogații, și cei puternici, și toți robii, și toți oamenii slobozi s-au ascuns“). Drept rezultat al autoconștientizării permanente, persoana poate elimina în continuare orice egocentrism din viața ei („căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui“).

A ȘAPTEA EXPERIENȚĂ

„Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri carei stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat lor șapte trâmbițe. Apoi a venit un alt înger, care s-a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur, și i s-a dat lui tămâie multă, ca s-o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur care este înaintea scaunului de domnie. Fumul tămâiei s-a suit, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților. Și îngerul a luat cădelnița și a umplut-o din focul altarului, și a aruncat-o pe pământ; și s-au stârnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pământ. Iar cei șapte îngeri, carei aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune din ele.“ (Apocalipsa 8, 1-6)

Chakra bazală („pecetea a șaptea“) se presupune a fi dezvoltată atunci când persoana a eliminat orice egocentrism, ceea ce implică faptul că s-a eliberat de orice conflict interior („s-a făcut în cer tăcere“). Acum, persoana poate acționa acum ca triadă spirituală, corp causal și personalitate integrate. Astfel, caracteristica voinței monadice („tămâie“) poate fi transmisă prin triada sa

spirituală („un alt înger“), prin corpul său causal evoluat („tuturor sfinților, pe altarul de aur“) și prin chakra coroană („cădelniță de aur“), ca să-i activeze chakra bazală („pământ“). Apoi, energia Kundalini se poate trezi („tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pământ“) și ridica spre chakra coroană, energizând, prin aceasta, fiecare din cele șapte chakre eferice („cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune din ele“). Persoana și-a desăvârșit luarea în stăpânire a planului fizic.

ANEXA V

INSTRUCȚIUNI PENTRU DOBÂNDIREA UNEI CONȘTIINȚE SUPERIOARE

O altă parte din cea din urmă carte a Bibliei, **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, include șapte instrucțiuni simbolice pe care Iisus le dă îngerilor celor șapte biserici. Această anexă îl va considera pe Iisus ca fiind monada unei persoane; cele șapte biserici, ca fiind cele șapte chakre eterice majore; fiecare înger, ca fiind starea de conștiință care rezultă din dezvoltarea chakrei asociate; iar instrucțiunea dată fiecărui înger, ca fiind felul în care o persoană poate dobândi următorul nivel superior de conștiință.

PRIMA INSTRUCȚIUNE

„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: ... «Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi și ai cercat pe cei ce-și zic apostoli și nu sunt, și i-ai aflat mincinoși. Știu că stăruiești în răbdare, că ai suferit pentru numele Meu și că nu ai obosit. Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine curând și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.»” (Apocalipsa 2, 1-5)

Acest pasaj se referă la starea *senzorială* de conștiință – prima stare umană înscrisă în Tabelul 7, corespunzând unei chakre sacrale dezvoltate. În această stare, persoana are o conștiință, ceea ce înseamnă că are străfulgerări și de conștiință de sine, și de voință spirituală. Drept rezultat, ea este capabilă să se autocerceteze și să discearnă prezența activității iresponsabile („nu poți suferi pe cei răi”) și a decepției de sine („ai cercat pe cei ce se zic apostoli și nu sunt, și i-ai aflat mincinoși”).

Deoarece persoana aflată în starea senzorială e identificată în asemenea măsură cu corpul său fizic, ea uită adesea de conștiința ei („ți-ai părăsit dragostea dintâi”). Dar pentru a atinge următoarea stare superioară de conștiință, ea trebuie să-și amintească să-și urmeze conștiința („întoarce-te la faptele tale dintâi”). Dacă ea nu-și amintește, atunci poate deveni atât de ancorată în mulțumirea senzorială, încât chakra sacrală va înceta să mai fie activă („îți voi lua sfeșnicul din locul lui”), ceea ce înseamnă că va cădea într-o transă hipnotică.

A DOUA INSTRUCȚIUNE

„Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: ... «Știu necazul tău și sărăcia ta, (dar ești bogat), și hula din partea celor ce zic despre ei înșiși că sunt iudei și nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei. Nu te teme de cele ce ai să pătimești. Iată că diavolul va să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții.»” (Apocalipsa 2, 8-10)

Acest al doilea pasaj se referă la starea estetică de conștiință, corespunzând unei chakre dezvoltate a plexului solar, ceea ce reprezintă starea unei ființe umane medii sau obișnuite. În această stare, persoana are parte de mult „necaz” și trăiește un sentiment de „sărăcie” interioară. Ea încearcă adesea să-și păstreze false iluzii despre sine („hula din partea celor ce zic despre ei înșiși că sunt iudei și nu sunt”), lăsându-se în voia unor sentimente ca mândria și furia.

Pentru a atinge următoarea stare superioară de conștiință, persoana trebuie să învețe să înfrunte acele împrejurări („nu te teme de cele ce ai să pătimești”), care o pot ispiti să se comporte într-o manieră lipsită de etică sau imorală. După ce a fost tentată („să arunce ... în temniță”), e posibil ca persoana să simtă că e supusă unor „încercări” și să se confrunte cu un „necaz”. Dar dacă ea își păstrează „credința” în prezența acelor ispitiri, atâta vreme cât ele durează (sau timp de „zece zile”, acel termen simbolizând desăvârșirea), atunci va dobândi o stare superioară („cununa vieții”).

A TREIA INSTRUCȚIUNE

„Îngerului Bisericii din Pergam, scrie-i: ... «Știu unde sălășluiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ții numele Meu și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea când Antipa, martorul

Meu cel credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana. Dar am ceva împotriva ta, căci tu ai acolo niște oameni care țin de învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce carnea jertfită idolilor și să se dea pradă desfrânării. ... Pocăiește-te, dar, iar de nu, voi veni la tine curând și Mă voi război cu ei, cu sabia gurii Mele». (Apocalipsa 2, 12-14, 16)

Acest pasaj se referă la starea de *compasiune*, corespunzând unei chakre a inimii dezvoltate. În această stare de conștiință, persoana trăiește dragostea spirituală („ții numele Meu”), ceea ce înseamnă că ea percepe natura spirituală a tuturor ființelor, chiar și atunci când unele dintre ele comit grave nedreptăți („în zilele acelea când Antipa ... a fost ucis la voi”).

Cu toate acestea, persoana are încă gânduri și concepții discordante („învățătura lui Balaam”), care, la rândul lor, împing corpul ei emoțional („Balac”) să devină o „piatră de poticnire” prin faptul că nutrește sentimente ca mândria („să mănânce carne jertfită idolilor”) și pofta trupească („să se dea pradă desfrânării”). Pentru a atinge următoarea stare superioară, ea trebuie să-și schimbe acele sentimente („pocăiește-te”), folosindu-și inteligența discriminativă („sabia gurii Mele”).

A PATRA INSTRUCȚIUNE

„Îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i: ... «Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujirea ta și răbdarea ta și știu că faptele tale cele de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi. Dar iată ce am împotriva: tu lași ca Iezabela, femeia aceea care se zice proorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dea pradă desfrânării și să mănânce din cele jertfite idolilor. I-am dat timp să se pocăiască, dar nu voiește să se pocăiască de desfrânarea ei. Iată că am s-o arunc pe ea bolnavă la pat; și celor ce se desfrânează cu ea am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor. Și voi lovi cu moartea pe fiii ei și vor cunoaște toate Bisericiile că Eu sunt Cel ce cercetez rărunchii și inimile și voi da fiecăruia din voi, după faptele sale». (Apocalipsa 2, 18-23)

Acest al patrulea pasaj se referă la starea de *creatoare* de conștiință, corespunzând unei chakre dezvoltate a gâtului. În această stare, corpul mental al persoanei e capabil să exprime gândirea concretă într-un mod creator, îngăduindu-i, prin aceasta, să săvârșească „faptele, credința și slujirea”.

Cu toate acestea, persoana îi mai permite disonanței din gândirea concretă („Iezabela”) să determine („să învețe și să amăgească”) sentimentele ei („robii”) să exprime pofta trupească („să se dea pradă desfrânării”) și mândria

(„să mănânce din cele jertfite idolilor”). Pentru a atinge următoarea stare superioară, gândurile sale trebuie să se schimbe („se vor pocăi de faptele lor”), acest lucru, la rândul lui, urmând să-i schimbe sentimentele („voi lovi cu moartea pe fiii ei”). Persoana poate face această schimbare urmărindu-și, mai întâi, gândurile și sentimentele concrete într-un mod detașat și obiectiv („cercetez rărunchii și inimile”), și apoi îngăduindu-i înțelepciunii să evalueze și să-i călăuzească gândirea concretă („voi da fiecăruia din voi după faptele sale”).

A CINCEA INSTRUCȚIUNE

„Îngerului Bisericii din Sardes scrie-i: ... «Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. Drept aceea, adu-ți aminte cum ai primit și ai auzit! Ține și pocăiește-te. Iar de nu vei veghea, voi veni ca un fur, și nu vei ști în care ceas voi veni asupra ta». (Apocalipsa 3, 1-3)

Acest pasaj se referă la starea de *intuitivă* de conștiință, corespunzând unei chakre dezvoltate a frunții. În această stare, corpul cauzal al persoanei e capabil să exprime înțelepciunea într-un mod puternic și clar, ceea ce, la rândul său, îi poate controla personalitatea. De aceea, ea „trăiește” în postură de corp cauzal, dar e „moartă” ca personalitate.

Deoarece înțelepciunea se bazează pe experiența trecută, ea e limitată („n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu”). Pentru a atinge următoarea stare superioară, persoana trebuie să devină detașată și obiectivă („veghează”) în privința înțelepciunii ei, și să îngăduie apoi intuițiilor minții sale spirituale să elimine „ce ... e pe moarte”. Dar dacă conștiinței sale de sine i se permite să decadă („de nu vei veghea”), atunci persoana poate pierde ocazia de a primi o intuiție („nu vei ști în care ceas voi veni asupra ta”).

A ȘASEA INSTRUCȚIUNE

„Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: ... «Știu faptele tale: iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate să o închidă, fiindcă, deși ai putere mică, tu ai păzit cuvântul Meu și nu ai tăgăduit numele Meu. Iată că îți dau din cei ce sunt în sinagoga Satanei, cari zic că sunt iudei și nu sunt, ci mint; iată, îi voi face să vină și să se închine la picioarele tale și să știe că te-am iubit. Pentru că ai păzit cuvântul

răbdării Mele, și Eu te voi păzi pe tine de ceasul încercării, care ce va să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe cei ce locuiesc pe pământ. Eu vin curând; păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.” (Apocalipsa 3, 7-11)

Acest pasaj se referă la starea de *autoconștientizare*, corespunzând unei chakre a creștetului dezvoltate. Datorită stăruinței („putere”), purificării („ai păzit cuvântul Meu”) și compasiunii („nu ai tăgăduit numele Meu”) persoanei, șira spinării eterice a devenit o „ușă deschisă”, ceea ce înseamnă că toate membranele eterice care separau chakrele sale eterice au fost dispersate. În consecință, ea poate trăi continua autoconștientizare, ceea ce înseamnă conștiință continuu detașată de gândurile abstracte, de gândurile concrete, de sentimentele emoționale și de comportamentul fizic. Deci, ea poate fi conștientă de resturile iluziilor (acele aspecte „cari zic că sunt iudei și nu sunt, ci mint”), și apoi să dobândească înțelepciune suplimentară („să se închine”) prin înțelegerea lor. Ea poate să fie detașată în privința tuturor formelor de „încercare” ce există pe lume.

Pentru a atinge următoarea stare superioară, persoana trebuie să-și păstreze autoconștientizarea („păstrează ce ai”), astfel încât nici o iluzie remanentă să n-o poată face să regreseze într-o stare inferioară de conștiință („ca nimeni să nu-ți ia cununa”).

A ȘAPTEA INSTRUCȚIUNE

„Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: ... «Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel – nici rece, nici în clocot – am să te vărs din gura Mea. Fiindcă tu zici: sunt bogat, m-am îmbogățit și de nimic nu am nevoie! Și nu știi că tu ești cel ticălos, și vrednic de plâns, și sărac, și orb, și gol! Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și veșminte albe, ca să te îmbraci și să nu se dea pe față rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu pe câți îi iubesc îi mustru și îi pedepesc; fii plin de râvnă, dar și pocăiește-te! Iată, Eu stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine».” (Apocalipsa 3, 14-20)

Acest pasaj final se referă la starea de *conștiință obiectivă*, corespunzând unei chakre bazale dezvoltate. În această stare, persoana a eliminat orice activitate egocentrică, exprimând în loc voința spirituală. În consecință, ea e „bogată”, s-a „îmbogățit” și „de nimic nu are nevoie”. Completându-și evoluția

în regnul uman al naturii, persoana e gata să înceapă un nou ciclu de evoluție în regnul sufletelor. Următoarea ei sarcină e să atingă o stare de conștiință și mai înaltă, numită uneori „conștiință monadică”, care e trăită ca o contopire conștientă cu monada.

Persoana nu e încă pregătită să trăiască o contopire conștientă cu monada („am să te vărs din gura Mea”), datorită lipsei de intensitate din „faptele” ei: ea exprimă acum voința spirituală („ești căldicel”), dar nu exprimă în mod direct caracteristica mai intensă a voinței monadice („dacă ai fi rece sau în clocot”). În comparație cu potențialul său, acum individul e „ticălos, și vrednic de plâns, și sărac, și orb, și gol”. Pentru a atinge următoarea stare superioară, el trebuie să dobândească o nouă înțelepciune („să cumperi ... aur curățit prin foc”), să-și spiritualizeze mai departe conștiința („să cumperi ... veșminte albe”) și să devină sensibil la impresii superioare din treapta următoare („să cumperi ... doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi”). Deși e posibil să resimtă străfulgerări ale caracteristicii voinței monadice („Eu stau la ușă și bat”), individul trebuie să facă un efort („va deschide ușa”) ca să perceapă și să exprime pe deplin acest impuls superior. Dacă face așa, atunci va trăi contopirea conștientă cu monada („voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine”).

NOTE

Capitolul 1: Alcătuirea interioară

1. Pentru tratări mai complete ale alcătuirii interioare, cititorul poate să apeleze la A. E. Powell, *The Etheric Double; The Astral Body; The Mental Body; The Causal Body and the Ego*; și la A. Jurriaanse, *Bridges*. Pentru informații publicate complete, vezi lista de titluri din bibliografie.
2. A. Jurriaanse, *Bridges* (Cape, South Africa: Sun Centre, 1978), 77-79.
3. A. E. Powell, *The Astral Body* (1927; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1978), 23-30.
4. A. E. Powell, *The Mental Body* (1927; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1975), 1-22.
5. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire* (1925; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 707-714.
6. A. A. Bailey, *The Rays and the Initiations* (1960; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 460-461.
7. A. Besant, *A Study in Consciousness* (1904; retipărit; Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1975), 10-12.
8. Besant, *A Study in Consciousness*, 41.
9. Besant, *A Study in Consciousness*, 39-40.
10. Besant, *A Study in Consciousness*, 45-49.
11. A. A. Bailey, *Esoteric Astrology* (1951; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1979), 580-587.
12. A. A. Bailey, *Glamour: A World Problem* (1950; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1971), 2-5.
13. Besant, *A Study in Consciousness*, 46-53.
14. Jurriaanse, *Bridges*, 145-146.
15. A. A. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2 (1942; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 71-72.
16. C. W. Leadbeater, *A Textbook of Theosophy* (1912; retipărit; Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1962), 112-113.

NOTE

119

Capitolul 2: Chakrele eterice

1. A. A. Bailey, *Esoteric Healing* (1953; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 72.
2. Bailey, *Esoteric Healing*, 144-189; A. A. Bailey, *A Treatise on White Magic* (1934; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 283-288.
3. A. A. Bailey, *The Rays and the Initiations* (1960; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 450.
4. H. Motoyama, *Science and the Evolution of Consciousness* (Brookline, MA: Autumn Press, 1978), 90-93, 143-144.
5. C. W. Leadbeater, *The Chakras* (1927; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1977), 4-5.
6. A. A. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle* (1950; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 146.
7. Bailey, *Esoteric Healing*, 461.
8. D. V. Tansley, *Radionics and the Subtle Anatomy of Man* (1972; retipărit; Essex, Anglia: Health Science Press, 1980), 29.
9. A. A. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2 (1942; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 589.
10. Bailey, *Esoteric Healing*, 140-143.
11. E. C. Chaney, „Man – Master of Destiny or Victim of Fate“, *Astara's Book of Life* 2, no. 6 (1966), 11.
12. A. Gardner, *Vital Magnetic Healing* (a treia ediție; Londra: Theosophical Publishing House, 1948), 19.
13. Bailey, *Esoteric Healing*, 618.
14. Bailey, *Esoteric Healing*, 159-160, 213-214.

Capitolul 3: Stările conștiinței

1. J. Roberts, *The Nature of Personal Reality: A Seth Book* (Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1974), 170-178.
2. Roberts, *The Nature of Personal Reality*, 162-164.
3. P. D. Ouspensky, *The Psychology of Man's Possible Evolution* (1954; retipărit; New York: Alfred A. Knopf, 1972), 34.
4. Ouspensky, *The Psychology of Man's Possible Evolution*, 35.
5. Ouspensky, *The Psychology of Man's Possible Evolution*, 36-37.
6. Ouspensky, *The Psychology of Man's Possible Evolution*, 19-20.
7. A. A. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 1 (1936; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 422-428.
8. A. E. Powell, *The Causal Body and the Ego* (1928; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1978), 267-277, 309-321.

9. A. A. Bailey, *Esoteric Healing* (1953; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 469-470, 500-501, 506.
10. A. A. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2 (1942; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 25-26.
11. A. A. Bailey, *Initiation, Human and Solar* (1922; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 82-84.
12. A. A. Bailey, *Letters on Occult Meditation* (1922; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 27-28, 75.
13. A. A. Bailey, *The Rays and the Initiations* (1960; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 687-692.
14. Bailey, *The Rays and the Initiations*, 692-703.
15. Bailey, *The Rays and the Initiations*, 703-718.
16. Bailey, *Esoteric Healing*, 186-187, 202; A. A. Bailey, *A Treatise on White Magic* (1934; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 591-592. Aceste trimiteri descriu șapte învelișuri eterice. În plus față de cele șase învelișuri menționate în text, există un înveliș în creștetul capului, care separă chakra eterică a creștetului de echivalentul ei din planul emoțional. Cel din urmă înveliș va fi analizat în subcapitolul despre deschiderea chakrelor.
17. Bailey, *Esoteric Healing*, 181-182.
18. Bailey, *Esoteric Healing*, 186.
19. Bailey, *Esoteric Healing*, 194-195.
20. E. C. Chaney, „The Upraised Serpent: Guardian of the Golden Fleece“, *Astara's Book of Life* 1, no. 13 (1966), 1-4.
21. Bailey, *Letters on Occult Meditation*, 74-75, Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 530, 594-595.
22. Bailey, *Esoteric Healing*, 183-184.
23. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire* (1925; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 124-125, 134-140, 183-185, 1159.
24. Bailey, *Esoteric Healing*, 200, 581.
25. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 126, 1160; Bailey, *The Rays and the Initiations*, 356.
26. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 527-530.
27. Bailey, *A Treatise on White Magic*, 590.
28. Bailey, *Esoteric Healing*, 212-213.
29. Foundation for Inner Peace, *A Course in Miracles*, vol. 1 (Huntington Station, NY: Coleman Graphics, 1975), 570.
30. H. Chaudhuri, *Integral Yoga* (1965; retipărit; San Francisco: California Institute of Asian Studies, 1970), 67-73.

31. A. A. Bailey, *From Intellect to Intuition* (1932; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 199-234.
32. J. S. Goldsmith, *The Art of Meditation* (New York: Harper and Row, 1956), 26.
33. P. D. Ouspensky, *The Fourth Way* (1957; retipărit; New York: Random House, 1971), 105-133.
34. J. Krishnamurti, *Freedom from the Known* (New York: Harper and Row, 1969), 115-116.
35. N. Thera, *The Heart of Buddhist Meditation* (1962; retipărit; York Beach, ME: Samuel Weiser, 1973), 92-99.
36. Chaudhuri, *Integral Yoga*, 93-99, 130-132.
37. Bailey, *Esoteric Healing*, 185.
38. Bailey, *A Treatise on White Magic*, 590-591.
39. Bailey, *The Rays and the Initiations*, 643-653.
40. Bailey, *A Treatise on White Magic*, 501.
41. M. P. Hall, *Man, Grand Symbol of the Mysteries* (a șasea ediție; Los Angeles: Philosophical Research Society, 1972), 107-119.
42. A. Besant, *A Study in Consciousness* (1904; retipărit; Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1975), 53.
43. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 220-221, 231-237.
44. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 417-421.
45. Bailey, *From Intellect to Intuition*, 104, 229, 232.
46. E. Green și A. Green, *Beyond Biofeedback* (New York: Dell, 1977), 21-41.
47. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 483-484.
48. J. Krishnamurti, *Commentaries on Living, Third Series* (1960; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1970), 6-9.
49. A. A. Bailey, *The Light of the Soul* (1927; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1978), 21-22.
50. Bailey, *From Intellect to Intuition*, 229.
51. A. Jurriaanse, *Bridges* (Cape, South Africa: Sun Centre, 1978), 87-88.
52. C. W. Leadbeater, *The Chakras* (1927; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1977), 89.
53. A. A. Bailey, *The Externalisation of Hierarchy* (1957; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 8-9.
54. Leadbeater, *The Chakras*, 49-50.
55. Bailey, *A Treatise on White Magic*, 500-501.
56. Bailey, *A Treatise on White Magic*, 501.
57. Bailey, *The Light of the Soul*, 38-42, 211-213.
58. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 66.
59. Bailey, *Initiation, Human and Solar*, 86-87.

60. Green și Green, *Beyond Biofeedback*, 316-325.
61. Bailey, *A Treatise on White Magic*, 175, 181, 304.
62. Bailey, *The Externalisation of Hierarchy*, 11-12.
63. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 475-478, 583, 590.
64. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 2, 579-591.

Capitolul 4: Vindecarea pranică

1. Yogi Ramacharaka, *The Science of Psychic Healing* (1909; retipărit; Chicago: Yogi Publication Society, 1937), 37.
2. H. P. Blavatsky, *The Secret Doctrine*, 1905; citată de A. E. Powell, *The Etheric Double* (1925; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1979), 10-11.
3. A. A. Bailey, *Esoteric Healing* (1953; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 428-429.
4. C. W. Leadbeater, *The Chakras* (1927; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1977), 42-54.
5. J. M. Tyberg, *The Language of the Gods*, (Los Angeles: East-West Cultural Centre, 1970), 102-103.
6. A. A. Bailey, *The Light of the Soul* (1927; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1978), 329-330.
7. C. W. Leadbeater, *The Chakras*, 55-61.
8. A. A. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 1 (1944; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 752.
9. Bailey, *Esoteric Healing*, 194-199.
10. Bailey, *Esoteric Healing*, 283-284.
11. Bailey, *Esoteric Healing*, 206, 645.
12. Bailey, *Esoteric Healing*, 207, 526, 555, 626-627.
13. Bailey, *Esoteric Healing*, 575.
14. A. Gardner, *Vital Magnetic Healing* (a treia ediție; Londra: Theosophical Publishing House, 1948), 13.
15. Bailey, *Esoteric Healing*, 275.
16. Bailey, *Esoteric Healing*, 287.
17. Leadbeater, *The Chakras*, 67-68.
18. Bailey, *Esoteric Healing*, 578-579.
19. H. Naylor, conferință nepublicată înregistrată pe bandă, San Jose, California, decembrie 1980. Folosită cu permisiune.
20. E. C. Chaney, „The Birth of the Third Eye“, *Astara's Book of Life* 2, no. 8 (1966), 18.
21. Bailey, *Esoteric Healing*, 580.

22. C. W. Leadbeater, *The Chakras*, 56-58, 66-67.
23. Bailey, *Esoteric Healing*, 553.
24. Bailey, *Esoteric Healing*, 606.
25. Bailey, *Esoteric Healing*, 27.
26. H. Edwards, *The Healing Intelligence* (1965; retipărit; Londra: The Healer Publishing Co. Ltd., 1974), 137.
27. G. W. Meek, „The Role of 'Discarnate Entities' In Healing“ în *Healers and the Healing Process*, ed., G. W. Meek (Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1977), 270-284.
28. A. A. Bailey, *A Treatise on White Magic* (1934; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 578.
29. H. Naylor, conferință nepublicată înregistrată pe bandă, San Jose, California, decembrie 1980.
30. Bailey, *Esoteric Healing*, 329.

Capitolul 5: Vindecarea telepatică

1. A. Jurriaanse, *Bridges* (Cape, South Africa: Sun Centre, 1978), 343.
2. A. A. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle* (1950; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 12, 19, 21, 117-118.
3. A. A. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 2 (1955; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1972), 622-626, 753.
4. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 9, 18, 20, 67-68, 117.
5. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 9, 18, 20.
6. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 9, 17, 20, 116.
7. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 16, 116.
8. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 2, 535-536.
9. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 2, 113-114.
10. A. Besant, *Thought Power* (1903; retipărit; Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1969), 31-37.
11. R. B. Ball, *The Pathways of Healing* (Stanford, CA: R. B. Ball, 1978), 17, 26.
12. E. C. Chaney, „Techniques for the Initiate“, *Astara's Book of Life* 6, no. 21 (1982), 17.
13. A. A. Bailey, *A Treatise on White Magic* (1934; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 205-206.
14. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 29.
15. C. W. Leadbeater, *The Hidden Side of Things* (1913; retipărit; Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1977), 477-479.
16. Besant, *Thought Power*, 113.

17. G. Hodson, *The Kingdom of the Gods* (1952; retipărit; Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1970), 197.
18. A. A. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 1 (1944; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 65.
19. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 1, 67.
20. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 12, 87.
21. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 9.
22. Yogi Ramacharaka, *The Science of Psychic Healing* (1909; retipărit; Chicago: Yogi Publication Society, 1937), 26-32.
23. Neville, *Resurrection* (1966; retipărit; Santa Monica, CA: De Vorss, 1971), 26-30.
24. Yogi Ramacharaka, *The Science of Psychic Healing*, 160-161.
25. Din cartea *Amazing Secrets of Psychic Healing* de Benjamin O. Bibb și Joseph J. Weed, © 1976 de Parker Publishing Co. Publicată de Parker Publishing Co., Inc., West Nyack, NY.
26. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 88.

Capitolul 6: Vindecarea prin radiații

1. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire* (1925; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 823.
2. C. W. Leadbeater, *Man Visible and Invisible* (1902; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1969), 54, 119-120. Conform Tabelului 7, arhat-ul posedă o chakră a creștetului dezvoltată.
3. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 816.
4. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 538-544, 1110-1116.
5. A. A. Bailey, *Esoteric Healing* (1953; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 653-658.
6. A. A. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle* (1950; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 97, 173.
7. A. E. Powell, *The Causal Body and the Ego* (1928; retipărit; Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1978), 189.
8. Bailey, *Esoteric Healing*, 547.
9. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 863.
10. Bailey, *Esoteric Healing*, 554.
11. Bailey, *Esoteric Healing*, 656.
12. A. A. Bailey, *The Rays and the Initiations* (1960; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 689-690; Bailey, *Esoteric Healing*, 547, 577, 581.

13. Powell, *The Causal Body and the Ego*, 270; A. A. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 2 (1955; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1972), 244.
14. Bailey, *Esoteric Healing*, 551.
15. I. B. Bentov, *Stalking the Wild Pendulum* (New York: E. P. Dutton, 1977), 18-19.
16. Bailey, *Esoteric Healing*, 604-605.
17. C. W. Leadbeater, *Telepathy and Mind-Cure* (Londra: Theosophical Publishing House, 1926), 19.
18. J. S. Goldsmith, *The Art of Spiritual Healing* (New York: Harper and Row, 1959), 188-189.
19. Foundation for Inner Peace, *A Course in Miracles*, vol. 2 (Huntington Station, NY: Coleman Graphics, 1975), 347.
20. Bailey, *Telepathy and the Etheric Vehicle*, 175.
21. E. Green și A. Green, *Beyond Feedback* (New York: Dell, 1977), 72-117.
22. Bailey, *Esoteric Healing*, 603-604.
23. Bailey, *Esoteric Healing*, 655-656.
24. A. A. Bailey, *A Treatise on White Magic* (1934; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 576.
25. Bailey, *Esoteric Healing*, 656.
26. Bailey, *A Treatise on White Magic*, 576.
27. A. A. Bailey, *Discipleship in the New Age*, vol. 1 (1944; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1976), 753-756.

Capitolul 7: Concluzii

1. H. Motoyama, „Physiological Measurements and New Instrumentation“ în *Healers and the Healing Process*, ed., G. W. Meek (Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1977), 147-155.
2. B. Grad, „Laboratory Evidence of the ‘Laying-on-of-Hands’“ în *The Dimensions of Healing* (Los Altos, CA: Academy of Parapsychology and Medicine, 1972), 29-34.
3. Sister M. J. Smith, „The Influence of Enzyme Growth by the ‘Laying-on-of-Hands’“ în *The Dimensions of Healing* (Los Altos, CA: Academy of Parapsychology and Medicine, 1972), 110-120.
4. R. N. Miller, „Methods of Detecting and Measuring Healing Energies“ în *Future Science*, ed., J. White și S. Krippner (Garden City, NY: Anchor-Doubleday, 1977), 431-444.

Anexa I

1. A. A. Bailey, *Esoteric Healing* (1953; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 706.
2. Bailey, *Esoteric Healing*, 706.
3. Bailey, *Esoteric Healing*, 706-707.
4. Bailey, *Esoteric Healing*, 707-708.
5. Bailey, *Esoteric Healing*, 708.
6. Bailey, *Esoteric Healing*, 709.
7. Bailey, *Esoteric Healing*, 710.
8. Bailey, *Esoteric Healing*, 711.
9. Bailey, *Esoteric Healing*, 712.
10. A. A. Bailey, *Esoteric Psychology*, vol. 1 (1936; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1975), 411-430.

Anexa II

1. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire* (1925; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 996-997.
2. A. A. Bailey, *A Treatise on White Magic* (1934; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1974), 453.
3. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 997.
4. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 998.
5. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1000.
6. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1002.
7. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1004.
8. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1008.
9. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1013.
10. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1014.
11. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1017.
12. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1017.
13. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1020.
14. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1023.
15. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1024.
16. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1024-1025.
17. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire*, 1026.

Anexa III

1. A. A. Bailey, *A Treatise on Cosmic Fire* (1925; retipărit; New York: Lucis Publishing Company, 1977), 159-161, 171-172.

Anexa IV

1. Swami Yukteswar, *The Holy Science* (1949; retipărit; Los Angeles: Self-Realization Fellowship, 1977).
2. *A Commentary on the Book of the Revelation Based on a Study of Twenty-four Psychic Discourses by Edgar Cayce* (1945; ediție revizuită; Virginia Beach, VA: A.R.E. Press, 1968).

BIBLIOGRAFIE

- Bailey, A. A. *Discipleship in the New Age*, vol. 1. 1944. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1976.
- *Discipleship in the New Age*, vol. 2. 1955. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1972.
 - *Esoteric Astrology*. 1951. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1979.
 - *Esoteric Healing*. 1953. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1977.
 - *Esoteric Psychology*, vol. 1. 1936. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1975.
 - *Esoteric Psychology*, vol. 2. 1942. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1975.
 - *The Externalisation of Hierarchy*. 1957. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1976.
 - *From Intellect to Intuition*. 1932. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1974.
 - *Glamour: A World Problem*. 1950. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1971.
 - *Initiation, Human and Solar*. 1922. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1974.
 - *Letters on Occult Meditation*. 1922. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1974.
 - *The Light of the Soul*. 1927. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1978.
 - *The Rays and the Initiations*. 1960. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1976.
 - *Telepathy and the Etheric Vehicle*. 1950. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1975.
 - *A Treatise on Cosmic Fire*. 1925. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1977.

BIBLIOGRAFIE

129

- *A Treatise on White Magic*. 1934. Retipărit. New York: Lucis Publishing Company, 1974.
- Ball, R. B. *The Pathways of Healing*. Stanford, CA: R. B. Ball, 1978.
- Beasley, V. *Subtle-Body Healing*. Boulder Creek, CA: University of the Trees Press, 1979.
- Bentov, I. *Stalking the Wild Pendulum*. New York: E. P. Dutton, 1977.
- Besant, A. *A Study in Consciousness*. 1904. Retipărit. Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1975.
- *Thought Power*. 1903. Retipărit. Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1969.
- Bibb, B. O. și Weed J. J. *Amazing Secrets of Psychic Healing*. West Nyack, NY: Parker Publishing Company, 1976.
- Chaney, E. C. „The Birth of the Third Eye“, *Astara's Book of Life* 2, no. 8 (1966).
- „Man – Master of Destiny or Victim of Fate“, *Astara's Book of Life* 2, no. 6 (1966).
- „Man – The Measure of All Things“, *Astara's Book of Life* 1, no.10 (1965).
- „Techniques for the Initiate“, *Astara's Book of Life* 6, no. 21 (1982).
- „Treasures on the Tree of Life“, *Astara's Book of Life* 2, no. 9 (1966).
- „The Upraised Serpent: Guardian of the Golden Fleece“, *Astara's Book of Life* 1, no. 13 (1966).
- Chaudhuri, H. *Integral Yoga*. 1965. Retipărit. San Francisco: California Institute of Asian Studies, 1970.
- A Commentary on the Book of the Revelation Based on a Study of Twenty-Four Psychic Discourses by Edgar Cayce*. 1945. Ediție revizuită. Virginia Beach, VA: A.R.E. Press, 1968.
- The Dimensions of Healing*. Los Altos, CA: Academy of Parapsychology and Medicine, 1972.
- Edwards, H. *The Healing Intelligence*. 1965. Retipărit. Londra: The Healer Publishing Co. Ltd., 1974.
- Foundation for Inner Peace, *A Course in Miracles*, vol. 1, 2 și 3. Huntington Station, NY: Coleman Graphics, 1975.
- Gardner, A. *Vital Magnetic Healing*. A treia ediție. Londra: Theosophical Publishing House, 1948.
- Goldsmith, J. S. *The Art of Meditation*. New York: Harper and Row, 1956.
- *The Art of Spiritual Healing*. New York: Harper and Row, 1959.
- Green, E. și Green, A. *Beyond Biofeedback*. New York: Dell, 1977.
- Hall, M. P. *Man, Grand Symbol of the Mysteries*. A șasea ediție. Los Angeles: Philosophical Research Society, 1972.

- Hodson, G. *The Kingdom of the Gods*. 1952. Retipărit. Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1970.
- Jurriaanse, A. *Bridges*. Cape, South Africa: Sun Centre, 1978.
- Krishnamurti, J. *Commentaries on Living, Third Series*. 1960. Retipărit. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1970.
- *Freedom from the Known*. New York: Harper and Row, 1969.
- Leadbeater, C. W. *The Chakras*. 1927. Retipărit. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1977.
- *The Hidden Side of Things*. 1913. Retipărit. Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1977.
- *Man Visible and Invisible*. 1902. Retipărit. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1969.
- *Telepathy and Mind-Cure*. Londra: Theosophical Publishing House, 1962.
- *A Textbook of Theosophy*. 1912. Retipărit. Adyar, India: Theosophical Publishing House, 1962.
- LeBaron, R. *Hormones*. New York: Bobbs-Merill, 1972.
- Meek, G. W., ed. *Healers and the Healing Process*. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1977.
- Motoyama, H. *Science and the Evolution of Consciousness*. Brookline, MA: Autumn Press, 1978.
- Neville. *Resurrection*. 1966. Retipărit. Santa Monica, CA: De Vorss, 1971.
- Ouspensky, P. D. *The Fourth Way*. 1957. Retipărit. New York: Random House, 1971.
- *The Psychology of Man's Possible Evolution*. 1954. Retipărit. New York: Alfred A. Knopf, 1972.
- Powell, A. E. *The Astral Body*. 1927. Retipărit. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1978.
- *The Causal Body and the Ego*. 1928. Retipărit. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1978.
- *The Etheric Double*. 1925. Retipărit. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1979.
- *The Mental Body*. 1927. Retipărit. Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1975.
- Ramacharaka, Yogi *The Science of Psychic Healing*. 1909. Retipărit. Chicago: Yogi Publication Society, 1937.
- Roberts, J. *The Nature of Personal Reality: A Seth Book*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1974.
- Saraydarian, H. *Cosmos in Man*. Agoura, CA: The Aquarian Educational Group, 1973.

- Schwarz, J. *Human Energy Systems*. New York: E. P. Dutton, 1980.
- Tansley, D. V. *Radionics and the Subtle Anatomy of Man*. 1972. Retipărit. Essex, Anglia: Health Science Press, 1980.
- Thera, N. *The Heart of Buddhist Meditation*. 1962. Retipărit. York Beach, ME: Samuel Weiser, 1973.
- Tyberg, J. M. *The Language of the Gods*. Los Angeles: East-West Cultural Centre, 1970.
- White, J. și Krippner S., ed. *Future Science*. Garden City, NY: Anchor-Doubleday, 1977.
- Yuktswar, Swami *The Holy Science*. 1949. Retipărit. Los Angeles: Self-Realization Fellowship, 1977.

În colecția **INTERZONE** au apărut:

AUTOVINDECAREA OCHILOR de Joanna Rotté și Koji Yamamoto

Narând strădaniile personale ale lui Masahiro Oki, maestru japonez de yoga, cartea reprezintă în același timp un îndrumar de autovindecare pentru suferinzi de miopie sau diverse afecțiuni oculare. Cititorul este încurajat să testeze o multitudine de tehnici pentru relaxarea, purificarea și fortificarea ochilor. Autorii demonstrează că ochii sunt asociați intim stării întregului corp și pot fi afectați de tensiunile mintale și fizice datorate unui mod de trai dezzechilibrat. Ca atare, *Autovindecarea ochilor* oferă mai mult decât exerciții pentru ochi. Ea susține o abordare holistică a vederii, incluzând stabilizarea sistemului nervos, aprofundarea respirației, echilibrarea balanței aciditate/alcalinitate a sângelui și reținerea organelor interne.

PROGRAMAȚI-VĂ SUCCESUL! de Jack Black

Jack Black este cel mai important conferențiar englez în probleme motivaționale. Implicându-se în domeniile stresului și educării mintale, el a creat un program propriu de dezvoltare și atitudine pozitivă, MindStore, și a deschis căi noi în privința motivațiilor personale, sportive și de afaceri. Mesajul său este puternic, eficient și, în primul rând, lesne de urmat. Veți afla cum:

- să vă depășiți limitele pentru a atinge obiective aparent imposibile;
- să vă ocupați în mod eficient de schimbare și să preluați controlul asupra propriului viitor;
- să vă depășiți deprinderile negative și să obțineți o puternică încredere în sine;
- să vă relaxați și să stăpâniți stresul;
- să vă atingeți visele.

Toate acestea nu sunt simple promisiuni. Tehnica a funcționat pentru mii de indivizi, începând cu directori de companii și terminând cu sportivi de prim rang.

KI – ENERGIA VITALĂ de Louise Taylor și Betty Bryant

Ki, termenul japonez pentru esența energiei vitale, constituie tema centrală în modul oriental de abordare a sănătății și bune dispoziții. Metodele occidentale pentru o sănătate bună se bazează pe puterea trupului și pe controlul nivelurilor de stres. Cartea de față analizează mai multe modalități de asigurare a unei sănătăți cât mai bune, privite din ambele puncte de vedere: **occidental și oriental**. Modul occidental este mai familiar, cel oriental mai exotic. Cititorul poate compara aceste abordări foarte diferite, decidând care dintre ele i se pare mai accesibilă. Fiecare capitol constituie o abordare generală a uneia dintre principalele cerințe ale sănătății: nutriție și regimuri alimentare, exerciții fizice, tehnici de respirație, tipuri de masaj și de manipulare fizice, metode de relaxare, precum și efectele răsunului și ale unui trai pozitiv.

DEZVĂLUIREA AUREI de Ruth Berger

O introducere excelentă în citirea auri, bazându-se pe experiența personală a autoarei – ea vede auri în mod natural și este consultant de specialitate în acest domeniu.

În prima parte a volumului, Ruth Berger dezvăluie experiența de a vedea și a simți culorile din auri oamenilor, lucrurilor și locurilor din jurul nostru. Partea a doua reprezintă un ghid pentru folosirea culorii pentru dobândirea bunăstării emoționale, spirituale și fizice.

Printre subiectele abordate sunt:

- metoda vizualizării auri;
- rolul aspectului auri în sfătuirea altor persoane;
- auri obiectelor și locurilor;
- îndepărtarea influențelor perturbatoare;
- curățarea și protejarea auri;
- folosirea culorii pentru meditație și vindecare.

Înțelegerea rolului culorii poate să rezolve multe neajunsuri emoționale și fizice. Citind această carte, devenim mai conștienți de modul în care culoarea domină viața noastră și în care o putem folosi pentru îmbogățirea spirituală.

VIZUALIZARE CREATIVĂ împreună cu copiii de Jennifer Day

În mod firesc, oamenii gândesc tot timpul în imagini; vizualizarea este o modalitate lesne de învățat prin care puteți utiliza această capacitate înăscută. Manualul de față îi ajută pe copii să practice și să-și concentreze propriul talent de imaginare, folosindu-l în mod creativ pentru abordarea problemelor cu care se confruntă în societatea de azi.

Manualul antrenant și instructiv al lui Jennifer Day:

- este simplu, distractiv și ușor de întrebuințat;
- ajută copilul la sporirea respectului de sine și sentimentului siguranței interioare;
- propune soluții pentru unele probleme specifice copilăriei, cum sunt coșmarurile și relațiile dificile cu alte persoane;
- oferă copiilor metode de creștere a concentrării și comunicării, precum și a capacității de control al stresului;
- oferă o ședință introductivă pas-cu-pas și multe vizualizări cu îndrumător;
- este potrivit pentru folosirea în familie sau munca de grup.

SECRETELE ÎNCREDERII ÎN SINE de Patricia Cleghorn

Fiecare dintre noi poate profita de pe urma sporirii încrederii în sine, indiferent dacă simțim adesea îndoieli sau ne arătăm siguri de noi doar la exterior. Cartea oferă călăuzirea și inspirația necesare pentru a face schimbările dorite în viață și arată cum să vă exploatați optim calitățile și talentele înăscute.

Cu ajutorul exercițiilor și exemplelor practice de concentrare personală, veți învăța să:

- vă dezvoltați respectul de sine;
- vă relaxați și să vă simțiți stăpân pe situațiile ce apar în viață;

- vă recunoașteți adevărata valoare ca individ și să vă ascultați intuiția;
- vă controlați stresul și să abordați criticile;
- creați relații mai fericite;
- aveți mai mult succes în munca dumneavoastră;
- vă identificați și realizați obiectivele personale.

REFLEXOLOGIE ȘI TERAPIE PRIN CULOARE *de Pauline Wills*

Folosirea culorii ca practică terapeutică este probabil una dintre cele mai vechi forme de tratament, ea jucând astăzi un rol din ce în ce mai important în medicina complementară.

Autoarea face o incursiune în teoriile care stau la baza terapiei prin culoare, explicând modul în care fiecare culoare a spectrului electromagnetic corespunde diferitelor frecvențe și vibrații din fiecare parte a corpului uman. Așa cum reflexologia folosește tehnicile de aplicare a presiunii asupra mâinilor și picioarelor, culoarea poate fi și ea aplicată în aceste zone pentru a consolida efectele reflexologiei și a restabili sănătatea și armonia. Combinarea terapiei prin culoare și reflexologiei este adesea eficientă în cazurile bolilor cronice, în special dacă reflexologia obișnuită este prea dură.

Sunt incluse în carte metode practice de autotratament, legătura dintre anatomia subtilă a corpului uman (aura, chakrele) și vindecare, îndrumări cu privire la meditație și studii de caz.

ÎNVIȚEȚI STRESUL! *de Andrew Goliszek*

- aflați ce este, de fapt, stresul și recunoașteți simptomele lui;
- schimbați-vă comportamentul atunci când este producător de stres;
- folosiți tehnici de controlare a stresului în 60 de secunde;
- începeți să practicați metode de relaxare;
- stresul și imunitatea; boli și suferințe legate de stres;
- transformarea stresului negativ în stres pozitiv;
- chestionar pentru a stabili în ce măsură sunteți epuizat nervos;
- stresul în copilărie și în adolescență; stresul și îmbătrânirea;
- meditația, tehnicile imaginative și autovindecarea;
- testări și evaluări pentru a ne ajuta singuri.

PUTEREA INTERIOARĂ *de Christopher Kilham*

O sinteză practică a celor mai performante metode de autodesăvârșire practicate în Orient.

Autorul, cunoscut cititorilor interesați în tehnicile yoga, a adunat în acest volum o serie de tehnici energetice din mănăstirile tibetane, practici vechi de ninjutsu, metode până acum secrete, tibetane sau hinduse, pe care le-a studiat cu seriozitate ani de zile înainte de a le face cunoscute publicului larg.

- sistemul chakrelor; Ida, Pingala, Sushumna; meridianele; aura;
- marea minune a lui Shiva – Invocația umbrei;
- 13 tipuri de respirație;
- Chuang Fu – practici din Kung Fu;
- exercițiile celor cinci elemente;
- cele cinci exerciții tibetane;
- 9 tehnici de Yoga Kundalini;
- 3 metode de încărcare energetică.

REIKI TRADIȚIONAL *de Dumitru Hristenco*

O lucrare ce conține toate aspectele pregătirii Reiki – de la începător la maestru.

- despre Reiki – istorie și legendă;
- evoluția spirituală prin Reiki;
- exerciții energetice;
- noțiuni de bioenergetică umană;
- gradul I și gradul II Reiki;
- meditații Reiki;
- simbolurile măștrilor;
- gradul de maestru Reiki;
- breviar terapeutic;
- Reiki-ul, animalele și plantele;
- Reiki în afaceri.

CHI KUNG *de James MacRitchie*

Chi Kung înseamnă „cultivarea energiei” și se referă la străvechea înțelepciune chinezească a dezvoltării energiei personale prin exerciții simple, pe care le poate efectua oricine. În Orient, acest sistem constituie fundamentul acupuncturii, medicinei tradiționale, artelor marțiale și dezvoltării spirituale. Chi Kung poate redefini imaginea noastră despre sport, psihologie, sănătate, activitate sexuală, longevitate, moarte și filosofie.

Acest simplu manual introductiv prezintă:

- anatomia și fiziologia corpului energetic;
- exerciții practice pentru dezvoltarea energiei personale, precum și modurile în care o puteți controla;
- cum să vă îmbunătățiți sănătatea, vitalitatea și performanțele;
- cele trei comori personale – Jing, Chi și Shen – Esența, Vitalitatea și Spiritul;
- cum să vă găsiți un profesor și de unde să aflați mai multe despre Chi Kung.

STRESUL TELURIC *de Jane Thurnell-Read*

Uneori, când pătrundeți într-o clădire, nu vă simțiți în largul dumneavoastră. Se știe că viața sau munca în anumite case sau birouri vă pot afecta sănătatea. De fapt, străzi întregi pot purta, de-a lungul timpului, povara unor boli și stări emoționale proaste ale locuitorilor lor. Care este factorul răspunzător de aceste fenomene stranii?

Autoarea explică modul în care acționează energiile negative ale Pământului, vinovate de producerea fenomenului care poartă numele de stres teluric. În anumite locuri, câmpul magnetic natural al Pământului poate fi perturbat, dând naștere acestei forme de stres, potențial vătămătoare pentru ființele umane.

Informațiile incluse în această carte vă vor ajuta să vă protejați sănătatea și bunăstarea acasă sau la serviciu, explicându-vă:

- ce este stresul teluric și cum acționează energiile pământului asupra trupului dumneavoastră;
- stresul teluric și electromagnetismul; tipuri de energie telurică;
- cum să detectați stresul teluric cu ajutorul radiesteziei și kinesteziei;
- cum să corectați stresul teluric folosind cristale, oglinzi și simboluri;
- relația dintre sindromul bolii de clădire și stresul teluric;
- autoajutorarea și protecția individului.

Adeleina Leon + Oleg D.D. 259 494

TERAPIA PRIN SUNETE de Olivea Dewhurst-Maddock

Acest ghid practic privind terapia cu ajutorul energiilor de vibrație ale sunetului vă va ajuta să dobândiți o stare de armonie a trupului și sufletului. Veți afla cum să folosiți propria voce sau muzica pentru a stimula forța tămăduitoare a sunetului și pentru a influența pulsul, respirația, emoțiile, fluxul și echilibrul energetic din întreaga dumneavoastră ființă.

Cartea este o sursă de inspirație pentru cei implicați în domeniile creatoare bazate pe sunet, muzică și arta vindecării.

- relaxați-vă și reechilibrați-vă trupul și mintea;
- meditați cu ajutorul sunetelor, folosind mantrele;
- vindecați-vă traumele fizice;
- eliberați-vă subconștientul și armonizați emoțiile lăuntrice;
- acordați-vă ritmului vieții;
- descoperiți muzica în natură, arhitectură și limbaj.

În seria PARANORMAL a apărut:

SINELE ASCUNS

de Maya Pilkington & The Diagram Group

Descoperă-te cu adevărat!

Cât vei trăi?

Ce poate arăta felul în care scrii?

Cum arată viitorul tău?

Putem crede că ne cunoaștem pe noi înșine, dar câți dintre noi ne înțelegem adevărata natură?

Folosiți această carte pentru a vă examina în mod obiectiv – probabil veți fi surprins de ceea ce veți afla.

Veți găsi o mare varietate de căi, structurate pe 4 direcții:

SINELE

- predestinat
- fizic
- revelat
- social

pentru a descoperi personalitatea proprie și pe cea a altora, inclusiv:

- astrologia europeană și chinezească;
- determinarea temperamentului;
- modul de alimentare;
- modul de percepție și de interpretare;
- personalitatea onirică;
- profilul intim.
- fizionomia;
- chiromanția;
- limbajul trupului;
- grafologia;
- profilul social;

Sf. Lazăr
230 103

B1 B6 B12 B20

Evgocept
Columb

A PP
perfecțiune

Yungyom

163937
algo jarange
one 1

26 2 name
Kurt
N12
A.2.4

Prof. Danila
Bence us

78 Dms
Vest de 66

Metipred

Pashula
213105

Metipred
250 mg
394.000
1 fl

Julia Chig 383
095/42 74 86 86
(AS HS)